

# "مالى چۆلى خەسرەوئاوا"

خوڭدنه وه يەك بۇ شىننامەكانى مەستورە  
لە رېگەي ناسىنى كەشى ماتەمىنى و  
شىعەرى ژنانى سەردەمەكە يەو



دلىشاد هىوا



كتیپی ژنه فتن

۳

## "مالی چۆلی خەسرە وئأوا"

خوئندنە وە یەك بۆ شیننامە كانی مەستورە لە ڕینگە ی ناسینی  
كەشی ماتەمینی و شیعری ژنانی سەردەمە كە یە وە

دڵشاد هیوا



# "مالى چۆلى خەسرەوئاوا"

خوئندنه وه يهك بۆ شيننامه كانى مه ستوره له ريگه ي ناسيني  
كه شي ماته ميني و شيعرى ژنانى سه رده مه كه يه وه

دلشاد هيوا



وهشانی ژنهفتن

jineftin.krd

ناونیشانی: مالی چۆلی خهسرهوئاوا

خوئندوهبهك بۆ شیننامه کانی مهستوره

له رینگه ی ناسینی کهشی مانهمیینی و شیعیری ژنانی سهردهمه کهیهوه.

نووسینی: دلشاد هیوا

بابهت: لیکۆئینهوهی ئه کادیمی

دیزابنی: گهیلان عهبدوئا

میژووی بآلوکردنهوه : ههولیر، دئسه مبهه ۲۰۲۰

چاپی یه کهم: ئلیکترۆنی

۲۰۴ لاپه ره

Email: jineftin@jineftin.krd

مافی له چاپدانهوهی ئلیکترۆنی و کاغهزی پارێزراوه.

بآلوکردنهوهی پاژ یان بهشیک له وتار و کتێبهکان تهنیا به ئاماژهدان به سهرچاوه که

رئیدراوه.

مہستورہ بۆ خہسرہ و خان:  
"فیدای جہوانبی کام نہیاوات بام  
فیدای مال چۆل خہسرہ وئاوات بام"

## پڙست

- پيشه كى ..... ۱۰
- ناساندنى تيرمه كانى شينگيڙى له عه ره بى، فارسى و كورديدا .. ۱۴
- تيرمى "مرثية" له رووى ئيتيمولوزيه وه ..... ۱۷
- شيعرى شيوهن و تراديسيونى شيوهنگيڙى له ئيران ..... ۲۴
- تراديسيونى شيوهنگيڙى لاي كورد ..... ۳۳
- لاواندنه وه وهك كاريكى ژنانه ..... ۴۴
- به شى يه كه م ..... ۴۸
- شيعرى ژنانى قوناغى يه كه مى قاجار (1795 . 1848) ..... ۴۸
- ئيرانى ژير دهسه لاتي قاجار ..... ۴۹
- بارودوخى كومه لايه تي ژنان له قوناغى يه كه مى قاجاردا ..... ۵۲
- پهروه رده و خويندنى ژنان له قوناغى يه كه مى قاجاردا ..... ۵۸
- قوناغى ماته مزه ده گى و برهوى شيوهنگيڙى له سه رده مى قاجاردا ..... ۶۴
1. رهوزه خوښى ..... ۶۷
2. ته عزييه ..... ۶۹
3. نوحه خوښى ..... ۷۳
- ژنانى ماته مگرتوو ..... ۷۴

- ۷۷ ..... شیوازناسی شیعیری سهردهمی قاجار  
 ۸۲ ..... دهورهی بازگهشتی ئهدهبی  
 ۹۰ ..... ژنانی بازگهشت  
 ۹۴ ..... شیعیری ژنانی قاجار  
 ۹۸ ..... شیعیری ژنانی ده‌ربار: شیعیری ئه‌شرافی  
 ۱۰۳ ..... شیعیری شیوه‌ن لای شاعیرانی ژنی قووناغی یه‌که‌می قاجار  
 ۱۰۷ ..... به‌شی دووهم  
 ۱۰۷ ..... شیعیری شینگیری لای مه‌ستوره‌ی کوردستانی  
 ۱۰۸ ..... مه‌ستوره‌ی کوردستانی یان "خه‌نسا"ی کورد  
 ۱۱۶ ..... شینگیری له شیعره فارسییه‌کانی مه‌ستوره‌دا  
 ۱۱۸ ..... له شینی دایکیدا  
 ۱۲۴ ..... له شینی براه‌کیدا  
 ۱۳۷ ..... شینگیری له شیعره کوردییه‌کانی مه‌ستوره‌دا  
 ۱۴۰ ..... شینی خه‌سره‌وخانی ناکام  
 ۱۴۲ ..... ده‌ستپیکی پیچه‌وانه‌ی نه‌ریت:  
 ۱۴۶ ..... دووباره‌بوونه‌وه‌ی وشه‌ی "رۆ" وه‌ک ره‌دیف  
 ۱۴۸ ..... تیلنیشان  
 ۱۵۰ ..... هه‌ستی شانازیکردن و سهرنجی میژوونوووسییانه:  
 ۱۵۹ ..... شینگیری پیچه‌وانه‌ی دین:



- دوابەيت و داخستى شىننامە كان: ..... ۱۶۶
- شىنگىرى بۆ سولتان خانم خوشكى خوسرهوخان ..... ۱۶۸
- شىنگىرى بۆ لەسەركارلادانى رەزا قولىخان لە والىتى ئەردەلان  
..... ۱۷۷
- ئەنجام ..... ۱۸۱
- بىبلىوگرافى ..... ۱۸۴

## پیشہ کی

شیننامہی ژنانی قوناغی یہ کہ می قاجار (۱۷۹۵-۱۸۴۸) یہ کیکہ لهو بابہ تانہی زور به کہ می کاری له سهر کراوه. به پیی زانیاریه کانی ئیمه توئینینه وهیه کی سه ربه خوئی له باره وه نه کراوه و ته نیا له گوشه و که ناری هه ندی لیکۆلینه وهی ئەده بی و میژوویدا، که لیرده سوودمان لی وه رگرتوون، ئاماژه یان پی کراوه. هۆکاره کانی هه لپاردنی ئەم ماوه شیعییه بو ئیمه گرنگی تایبه تی خوئی هه یه، ده توانین له دوو خالی سه ره کیدا بیخه یه روو: یہ که م، هه بوونی ژماره یه کی بهرچاوه له شاعیری ژن له م دهوره یه دا، که به شیوه یه کی گشتی له "ته زکه ره" و "سه فینه" شیعییه کانی ناو ده رباری شا و خانه دانه کاندای زور به کورتی باسیان لی کراوه و نموونه ی شیعییان هیتروته وه، به لام له "میژووی ئەده بیات" ه کاندای پشتگوی خراون. دووه مییش سه ره تایه که بو لیکۆلینه وه له وه زه مینه ئەده بی، کۆمه لایه تی و مه زهه بیبانه ی که شیعی دهوره کانی پاشتری ژنان ده خوئقیین و له ئاکامدا شیعی ژنانی "دهوره ی مه شروته" و پاشتری لی ده که ویتته وه.

هەر وەها هۆکارەکانی هەلبژاردنی بابەتی "شینگیڤری" لە شیعیری ژنانی ئەم دەورەییەدا، وەك هەولێك دادەنێن بۆ لێكۆڵینه‌وه له کاریگەری كەشی ماته‌مینی و مەزەه‌ببیانه‌ی سەردەمی قاجار بە سەر ژنانە‌وه، بە‌لام ئە‌وه‌ی كە بۆچی بە تاییه‌تی "مە‌ستورە‌ی كوردستانی" مان هەلبژاردوو؟ سەرە‌تا پە‌یوه‌ندی بە‌وه‌وه هە‌یه چونكە دە‌توانین مە‌ستورە‌ وەك پركارترین ژنی ئە‌م دەورە‌یه، لەم بوارە‌دا دابنێین كە بە‌رە‌مه‌كانیمان بە‌دە‌ست گە‌یشتوو، پاش‌تریش جیا‌وازی جووری شیعرە شینگێڤریه‌كانیه‌تی له شیعیری شینگێڤری ئە‌م دەورە‌یه‌دا. پالنه‌رێكی تریش ئە‌وه‌ بوو، كە مە‌ستورە‌ بە هە‌ردوو زمانی فارسی و كوردی شیننامە‌ی هە‌بوو. ئە‌مە‌ش دەر‌فە‌تی ئە‌وه‌ی بۆ رە‌خساندین تا لە‌پال كە‌شی ژالی شینگێڤری مە‌زەه‌ببیانه‌دا، ئاورێك له شیعیری شینگێڤری نامە‌زە‌ه‌بیش بده‌ینه‌وه و وە‌ك بە‌شێك له شیننامە‌ی نافارسی له ئە‌ده‌بیاتی ئێ‌راندا، لێ‌كۆڵینه‌وه له بنه‌ماکانی بکە‌ین.

پروبلیماتیکی توێژینه‌وه‌كه‌مان له‌و پرسیاره‌وه سەرچاوه‌ی گرتوو، كە ئایا شیعرە شینگێڤریه‌کانی مە‌ستورە‌ی كوردستانی له شیننامە‌ی ژنانی سە‌رده‌مه‌كه‌ی خۆی جیا‌وا‌زتره‌؟ ئە‌گەر جیا‌وا‌زه ئایا چ جیا‌وا‌زیه‌كی هە‌یه و دواتریش ئایا هە‌ستی ژنانە‌ی ئە‌و له‌ناو ئە‌م شینگێڤریه‌دا رە‌نگی داوه‌ته‌وه؟ ئیمه‌ لە‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا گریمانە‌ی ئە‌وه‌ ده‌كه‌ین كە بگه‌ینه‌ ئە‌و ئە‌نجامه‌ی شینگێڤری مە‌ستورە‌ی كوردستانی له شیننامە‌ی ژنانی سە‌رده‌می خۆی جیا‌وا‌زتره‌، چونكە شیعرە شینگێڤریه‌کانی مە‌ستورە‌ له شینی كە‌سه‌ نزیكە‌کانی خۆ‌یدا‌یه و زیاتر شینتیکی خێزانییه‌ تا شینکردنێکی مە‌زەه‌ببیانه‌، ئە‌مە‌ش ئاماژه‌یه‌كه‌ بۆ

به کاربردنی ههست و سۆزیکێ ژنانه‌ی زیاتر له لاواندنه‌وه‌ی مردوودا، به تایبه‌تی له شینکردنیدا بۆ خوسره‌وخانی ناکامی هاوسهری.

ئهم توێژینه‌وه‌یه، له بنه‌ره‌تدا نامه‌یه‌کی ماستهریه‌که به ناوی "شعیری شینگێری لای شاعیرانی ژنی قۆناغی یه‌که‌می قاجار (۱۷۹۵—۱۸۴۸): مه‌ستوره‌ی کوردستانی وه‌ک نمونه"، که له ژێر سه‌ره‌پرشتی مه‌دام ئیف فۆیووا، به زمانی فره‌نسی. بۆ وه‌رگرتنی پله‌ی میتریز "maîtrise"، له سالی ۲۰۱۳ دا پێشکه‌شی به‌شی لیکۆلینه‌وه ئێرانیه‌کانی زانکۆی سۆربۆنی نوێ (Paris III) کراوه و به پله‌ی نایاب وه‌رگیراوه. هه‌روه‌ها به یه‌که‌مین توێژینه‌وه‌ی داده‌نرێت، که تا ئه‌وه‌کاته به زمانی فره‌نسی— له‌باره‌ی مه‌ستوره‌وه ئه‌نجام درابێت. له توێژینه‌وه‌که‌دا هه‌ولمان داوه به میتۆدیکێ وه‌سفی — شیکاری، له رینگه‌ی خوێندنه‌وه‌ی کتێبخانه‌پی و ئارشیقییه‌وه زانیاریه‌که‌مان به‌ده‌ست به‌پێن، پاشان له رینگه‌ی شیکردنه‌وه‌ی ناوه‌روک و شروقه‌کردنیه‌وه هه‌ولی گه‌یشتن به‌گه‌رمانه‌ی باسه‌که‌ به‌دین. هه‌روه‌ها له هه‌ندی شوێندا له رووی ناسینه‌وه‌ی ره‌گوریشه و تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی شیننامه‌که‌وه، ده‌توانی له دیدیکێ به‌راوردکاریشه‌وه له‌نیوان شینگێری عه‌ره‌بی، فارسی و کوردی یاخود شیننامه‌ی ئیسلامی و نائیسلامیه‌وه، ته‌ماشای توێژینه‌وه‌که بکری.

ئهم لیکۆلینه‌وه، جگه‌ له‌م پێشه‌کییه، له دوو به‌شی سه‌ره‌کی پیک دیت، که هه‌ر به‌شیک بۆ خۆی به‌سه‌ر دوو پاژی سه‌ره‌کیدا دابه‌ش بووه. له پاژی یه‌که‌می به‌شی یه‌که‌مدا، که زیاتر وه‌ک ده‌روازه‌یه‌که، هه‌ول دراوه پێناسه و شیکاری چه‌مکه سه‌ره‌کییه پێویسته‌کانی توێژینه‌وه‌که‌ی تیدا بکری. له پاژی دووه‌میشدا، باس

لە بارودۆخى كۆمەلەيتى و پەرورەدەپى ژنان لە قۇناغى يەكەمى قاجار، شىوازاناسى شىعرى ئەم دەورەيە، پىنگە و تايبەتمەندىيەكانى شىعرى ژنان و شىننامەى ژنانى ئەم دەورەيە كراوہ. لە پاژى يەكەمى بەشى دووہميشدا سەرنج و تىبينيمان لەبارەى شىعرە شىنگىرپىيە فارسى و كوردىيەكانى مەستورەوہ تۆمار كردووە، كە بۆ چوار كەسى خىزانەكەپى ھۆنيوہتەوہ و ھەولمانداوہ بەگوپرەى توانا شوڤفەيان بكەين. ھەچى پاژى دووہمى بەشى دووہميشە، بە مەبەستى ئاشنایى زياتر بەم شاعىرە، تايبەتمان كردووە بە ھىنانەوہى چەند نمونەيەكى شىنگىرپىيەكانى مەستورە. لە كۆتاييشدا ئەنجامى توپژىنەوہكەوہمان خستووہتە روو و ھەولى ساغكردنەوہ و پاسادانى گریمانەى باسەكەمان داوہ.

خالى كۆتاييش، پەيوەندى بە بىبلىوگرافىاي توپژىنەوہكەمانەوہ ھەيە، كە بىگومان بە ھۆكارى دەستنەكەوتنى سەرچاوہى تەواو لەم بارەيەوہ كىشەمان ھەبووہ، بە تايبەتى دەستخستى ھەموو دەستنووسەكانى شىعرى ژنانى ئەم دەورەيە كارىكى ئاسان نيە، چونكە ھەندىكيان يان بە تەواوى لەناوچوون، يان لە ھەندى سەرچاوہى تردا بە كورتى ناويان ھاتووہ، ياخود ھىچ نمونەيەكى شىعريان تۆمار نەكراوہ.

دلشاد هیوا

ناساندنی تیرمه کانی شینگیری  
له عه ره بی، فارسی و کوردیدا

هه سٽڪردن به ٺاڙاري له ده سٽداني "ٺهواني نزيڪ" و خه م و ترس له نه بوونيان، دياردهيه كي تايهت نيه به نه ته وهيهڪ، گروپيڪ يان شوپينيڪي دياريكراو، به ٺڪوو هه سٽيڪي مروپيهه و له ساتيڪدا، له فوري جياوازا خوي دهرده خات. به لام ٺه مه به و مانايه نايهت كه شيوهي دهربريني ٺه هه سٽه لاي هه موو مروڦه كان وهڪ يه كه و جياوازي له نيواندا نيهه.

بلاو بوونه وهي ٺيسلام له رڙهه لاتدا، سه رباري ٺه وهي كولتورويڪي هاوبه شي له نيوان گه له جياوازه كان ٺيسلامدا هينايه ٺاراهه، له هه مانڪاتدا كولتور و دابونه ريتي ٺه م خه ٺڪانه يشي— به كولتورويڪي عه ره بيانه بارگوي كرد، كه له راستيدا ريشه ي به شيڪ له م كولتوروهه بو پيش ٺيسلام ده گه رايه وهه. بو نمونه هيج به لگه يهڪ له به رده سٽ نيهه بيسه لميني گه لاني ناعه رهي ناوچه كه، تا به رله دهر كه وتي ٺاييني ٺيسلام، زانياريهه كي زوريان له سه ر شيعر و ٺه ده بياتي عه رهي هه بووي يا لاني كه م كه وتبه ٺير كارگه ريهه وهه. به لام پاش داگير كاريهه كان عه رهب، هاوتا له گه ل ديني نويدا، كولتورويڪي نوپيش تيهه ٺڪيشي— دابونه ريني ره سه ني ناوچه كه بوو. له م نيوه نده دا شيعري شيوهن (يان : شينگيري؛ لاواندنه وهه؛ ماته ميني؛ مهرسيهه) يه كيڪه له و ٺانه شيعر بيانه ي، كه به هه موو هيزه عه ره بيهه كه ي خويه وهه ديته نيو ٺه ده بياتي رڙهه لاته وهه و موركي تراديسيونگه راي خيله كي و ديني بيانه ي خوي له شيعري شينگيري و ماته ميني ده يان سه ده له ٺه ده بياتي پاش خوي ده دات.

هەر له بهر ئەمهیه، که لیکۆئینهوه له بابەتی شین و لاواندنهوه له ئەدهبیاتی نەتەوه ناعەرەبه کانی رۆژەهەلاتی ئیسلامی، به بێ ناسینی رەگوریشە زمانی و زاراوهیییه که ی ئەم تێرمە لای عەرەبه کان، کارئیکی پر که موکووری لێ دە که و تێتەوه و دەبیته هۆی ونبوون و نەناسینهوهی سەرچاوه رەسەنەکانی. بۆیه ئێمه بهر له وهی بچینه ناو به شه سه ره کییه کانی لیکۆئینهوه که مانه وه، ناچارین پیناسه ی تیرمی "مرثیه" و شیوه کانی له ئەدهبیاتی عەرەبی و ئێرانیدا بکهین و پاشان به هۆی دابه شیوونی لیکۆئینهوه که مان به سه ره ردوو زمانی فارسی و کوردیدا، ههولێ ناساندنی سه ره چاوه میژوویی و ترادیسیۆنییه کانی شینگیری و ماتهمینی له م دوو زمانه دا بدهین.



## تېرى "مرثية" له رووى ئىتيمۆلۆژىيە

له رووى زمانىيە، له عەرەبىدا، "الرثاء" برىتييە له گريان بەسەر مردوو و ستايىشکردنى. بۇ نموونە له *لسان العرب* دا واھاتووہ كه "الرثاء" بە گريان و شيوہن و زارى بەسەر مردوو و ھەر وہا باسکردنى چاكە و سيفاتە باشەكانى ئەو دادەنریت<sup>1</sup>. وەك تېرمىكى ئەدەبىيىش، "مرثية" ناوى جۆرى له ھۆنراوہيە، كه دەربرى خەم و خەفەتى پاش مردنى كەسيكە، ياخود باسکردنە له لايەنە باشەكانى ژيانى ئەو كەسە يان دەربرىيە ھەست و پاي شاعيرە له بەرامبەر مردن<sup>2</sup>. ياخود ھونەرئىكە لاوتنەر يان شاعير ھەست و سۆز و خۆشەويستى بەرامبەر بە مردووہ كە بە گريان و شيوہن دەرەپرئت و ھەموو سروشتە جوانەكانى مردوو دەژمېرى، وینەى ژيان و مردنى مردووہ كە نيشان دەدات<sup>3</sup>. وەك دياردەيەكى كۆمەلايەتیش "رثاء" برىتييە له گريان بەسەر مردوودا؛ بەجۆرى كه له كاتى ناشتنى مردوو لاي عەرەبى بياباننشين، خزم و كەسوكار له پشت تەرمەكەوہ بەرى

---

1. ابن منظور. *لسان العرب*، بيروت: دار احياء التراث العربي، 1996، ج5، مادة "رثى".

2. شمس الدين سامى. قاموس تركى. در سعادت استانبول: اقدام مطبعەسى، 1317، صص 1321-1322

3. پروانە: مظفر عبدالستار غانم. *الرثاء فى الشعر العربي العباسي الأول*، رسالة ماجستير، جامعة البصرة، كلية الآداب، 1984، ص

که وتون، ژان له پشتییهوه شین و زاریان کردوو و سه‌ری خوځیان له قور گرتوو... هه‌ندی جاریش ئەم شینگیرییه تیکه‌ل بووه به ستایش و هه‌ره‌شه و داوای تۆله‌کردنه‌وه.<sup>4</sup>

شيعری شینگیری (مرثیة) له رووی ناوه‌رۆکه‌وه، به‌شیکه له ئەدهبی لیریکا؛ چونکه شاعیر تێیدا، هه‌ست و سوۆزی خووی ده‌رده‌بري<sup>5</sup>، له پیکهاته‌یشیدا زیاتر په‌گه‌زه‌کانی سوۆز، خه‌یال و هه‌ست زال ده‌بێ به‌ سه‌ر لایه‌نی ئەقل و ژیریدا.<sup>6</sup> "مرثیة" له لیکۆلینه‌وه‌کانی میژووی ئەدهبی عه‌ره‌بیدا، سه‌ریاری دابه‌شکردنی بۆ هه‌ردوو جوۆری تایبه‌تی و گشتی، له رووی ناوه‌رۆکه‌یه‌وه‌ کراوه‌ته‌ چهند جوۆریك وه‌ك (الندب "لاواندنه‌وه"، التاین "ستایش" و العزاء "پرسه")<sup>7</sup> و هه‌ر یه‌كێك له‌مانه‌یش دابه‌شی چهندین جوۆری تر

---

4. حنا الفاخوري. *الجامع في التاريخ الأدب العربي - الأدب القديم*، بیروت: دار الجیب، 1986، ص 146.

5. سیروس شمیسا. *انواع ادبی، ویرایش چه‌ارم، تهران: نشر میترا، 1383، ص 224*

6. محمود آبدانان مه‌دی‌زاده؛ *مجتبی‌به‌روزی*. "شکلگیری مرثیه در عصر جاهلی و آغاز دوره اسلامی"، *نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تبریز*، شماره 201، 1386، ص 162

7. چهندین دابه‌شکردنی تر بۆ شیننامه هه‌یه و به دیدی جیاواز له‌م بابه‌ته ر‌وانراوه، بۆ نمونه ب‌روانه: شوقی ضیف. *الرثاء، القاهرة: دار المعارف، الطبعة الرابعة، 1987*

کراون. ئەم هونەرە خاوەنی هەندێ شێوە و ئاراستەی جیاوازه، که هاوتا له گەڵ سروشت و خو (مهزاج) و شوێنی بیژەرە که ی هونەرە که ی ده گۆریت. بۆیه هەر وهختی له ناو ده قه که دا گریان و خه م و نیگه رانی زال بوو، ئەوا "الندب" ی پێ ده گوتری، ئە گه ر ده قه که بووه هه لگه ری ئە دگه ر و ئا کاری جوانی مردوووه که ئە وکات "التأبین" ی پێ ده گوتری و ئە گه ر باس له حه قیقه تی مردن و بیره ئینانه وه ی مردنیش کرا به هۆی مردنی که سه که وه، ئەوا ئەم جوړه به "العزاء" داده نری و ده کری هه ر سێ جوړه که یه ی پیکه وه له قه سیده یه که دا بێن.<sup>8</sup> ئە له به یاتی ده ئی: "لاواندنه وه با به تێکی فراوانه و لق و بۆ پێکی زۆری لی ده بیته وه، ته نانه ت ده توانین ره گه زیشیوه و جوړه کانی داستان، دراما و چیرۆکی تیدا به دی بکه ین."<sup>9</sup>

جوړه کانی لاواندنه وه به یێی په یوه ندی شاعیر/شینگێر به مردوووه که وه، هه روه ها که سایه تی و پێگه ی مردوووه که جیاوازه. هه روه ها به یێی به شداریکردنی هه ست و سۆز و ئامانجی شیننامه که، لاواندنه وه ده کری به سێ به شه وه:

---

<sup>8</sup>. امیلناصیف. *اروع ما قیل فی الرثاء*، بیروت: دار الجیل، بدون سنة الطبع، ص 5

<sup>9</sup>. عادل جاسم البیاتی. "رثاء الأبطال فی الأدب العربی قبل الاسلام"، *مجلة آداب المستنصرية*، جامعة المستنصرية، كلية الآداب، عدد 6، 1982، ص 221

یه که م: لاواندنه وهی مردوو "ندب"، که وهک یه کئ له کۆنترین و پرره نگترین لایه نه کانی لاواندنه وه، بریتییه له گریان و زاری به سه ره مردقودا، به دهم ده رپرینی پر له په ژاره و وتهی خه مه پنه رانه وه<sup>10</sup>، به جوړی که وینه ی سۆز و ناسۆری ده روون و گرگرتنی سینه و... له مه رگی ئازیزانی له ده ستجوی خۆدا بکیشی. و هه موو نه وانه ی که ژنان و پیاوان له گریان و زاری له مه راسیمی پرسه دارپیاندا نه نجامی ده دن به شیعری خۆی به رجه سته ی بکا.<sup>11</sup> "ندب" چه ند جوړی هه یه: وهک نه دب خیزانی که بریتی له و جوړه شیعری شاعیر له له ده ستدانی هاوسه ر و منأل یا یه کیکێ تر له ئەندامانی خیزانه که یدا ده یهۆنیتته وه<sup>12</sup>. ئەمه ش به لای ئیمه وه گرنگترین جوړیه تی، چونکه شیعری شینگیری وه ختی دئشینتره، که له وتنیدا ویستیک له دلته وه هه بی، یا په یوه ندی که سایه تی و خزمایه تی، یان په یوه سستی ئایینی و مه عنه وی پییه وه هه بی. ئەمه جگه له وه یکه شاعیر چاوه ری چۆر و پاداشتی مادی نه کردب و چه ز و ئاره زووی دونیای له خه یالیدا

---

<sup>10</sup>. شوقی ضیف. هه مان سه ره چاوه، ص 12

<sup>11</sup>. محمود آبدانان مه دیزاده؛ مجتبی به روزی. هه مان سه ره چاوه،

ص 165

<sup>12</sup>. هه مان.

نەبووی. <sup>13</sup> ھەروەھا جۆرەکانی تر بریتین لە لاواندەنەوێ شاعیرەکان بۆ مەرگی خۆیان، لاواندەنەوێ مەرگی پەيامبەر و جیگرەوێکانی و لاواندەنەوێ ولاتان و شارەکان. <sup>14</sup>

**دووهم:** ستایشکردنی مردوو "تأبين"، ھەرچەندە توێژەری وەھا ھەبێ لەو پرۆایەدا یە کە "تأبين"، لە ئەسڵدا بە مانای ستایشی-کەسێک دێ، جا ئەو کەسە چ زیندوو بێ یا مردوو، بەلام لە بەکارھێناندا تایبەت کراوە بە باسکردنی چاکییەکانی مردوو، لە کاتێکدا وەك عادیەتیکی عەرەبی پێش ئیسلام لەسەر گۆری مردوو دەوێستەن و باسیان لە باشییەکانی دەکرد و چاکەکانیان دەژمارد و ستایشیان دەکرد. <sup>15</sup> شاعیری شینگێر وەختی گرنگی بەم لایەنە ی لاواندەنەوێ دەدا، کە ھەنچووێ دەروونی زیاد و توندی ھەبێ و خەم و گوشار لەسەر دێ زیاد دەکا و پائەنرەکانی ھۆنینەوێش لە دەروونیدا وەجوێ دەکەون، ئیتر ئەو کاتە یە کە بۆ خۆرژگارکردن لەم بارە دەکەوێتە باسکردنی تایبەتمەندییە چاکەکانی مردوو و ئەو شتە ی کە پۆچی ئارام

---

<sup>13</sup>. رضا ایراندوست تیریزی. "مقایسە مراثی خاقانی و ھوگو در سوگ فرزندانشان"، نشریە دانشکدە ادبیات و علوم انسانی، شماره 136.135، 1389، ص 2

<sup>14</sup>. شوقی ضیف. ھەمان سەرچاوە، ص 53.13

<sup>15</sup>. ھەمان، ص 54

ده کاتهوه<sup>16</sup>. به لّام ئه وهی که ده توانی "تأبین" و ستایش "مدح" له یه کتر جیا بکاتهوه، ته نیا به کارهینانی هه ندی و شهی وهك باسکردن له مردن و به جهیپشتنی دونیا نییه، به لکوو ئه و فهزا ماته مینییه زاله ی سه ر دهقه که یه، که مرؤف دهخاته ژیر کاریگه ری خۆیه وه. ئه مپیش ده کریت به چه ند به شیکه وه: ستایشکردنی مه رگی خه لیفه و وه زیه کان، ستایشکردنی مه رگی ئه رستۆکرات، جوامپر و پیشه واکان له گه ل ستایشکردنی مه رگی زانا و ئه دبیه کان.<sup>17</sup>

سپیه م: ماته مینی "عزاء": ئه و جوړه یه له لاواندنه وه، که رووی له بیرکردنه وه له ره وتی مردن و کوچکردن له م دونیا یه و هه تمییه تی دابه زینی به لا و نه توانای مرؤفه له به رامبه ر هه ندی له گرفتاریه کانی رۆژگاره<sup>18</sup>. بنه ره تی ماته مینی ئارامگرتنه، واته پاشتر به کارهینانی کورت کراوه ته وه بو ئارامگرتن له پاش کاره ساتی مه رگ، که ئه مه ش دوو جوړی هه یه: ماته مینی له ناو که سوکاردا له گه ل پرسه و پیرۆزبایی، که ئه مه ی دوا ییان له وه ختی کوچکردنی پاشا و میریک و

---

<sup>16</sup>. محمود آبدانان مه دیزاده ؛ مجتبی به روزی. هه مان سه رچاوه،  
ص 172

<sup>17</sup>. شوقی ضیف. هه ما سه رچاوه، صص 81.55

<sup>18</sup>. محمود آبدانان مه دیزاده ؛ مجتبی به روزی. هه مان سه رچاوه، ص  
173

شۈيىنگرتنەۋەى بە كەسىكى تردا گوتراۋە. واتە سەرەخۆشى بۆئەۋەى  
يە كەمىن و پىرۈزىباپى لەۋەى دوۋەمىن.<sup>19</sup>

---

<sup>19</sup>. شوقى ضيف. ھەمان سەرچاۋە، صص 99.86

## شاعری شیوه‌نویسی و ترادیس‌نویسی شیوه‌نگیزی له ئیران

شاعری شینگیژی "مرثیه" له ئەدەبیاتی فارسیدا، بە شاعریک دەگوتریت که له ماتەمی کۆچکردووان و سەرەخۆشی له خزم و خوێشان و دوستان، دەربڕینی خەمباری و نارەحەتی بۆ مەرگی سولتان و گەورەکانی دەربار، کەسایەتی ئەفسانەیی یا قارەمانی داستانی، باسکردنی کارەسات و بەلای بەسەرھاتووی پیشینانی مەزھەب و ئیمامەکان، بە تایبەتی ئیمام حسین، گەورەپیشاندانی کارەساتە کە و بانگھێشتی ماتەمدارەکان بۆ ئازامگرتن و بەلای سروشتی و ڕەشە کوژی و ھەستوسۆزی بزۆینەر سەبارەت بە مەسەلە ی مردن و ژیان ھۆنراپیتەو. ئەم جۆرە شاعری بەیچی ئەو پەیوەندییە کە بە بیرکردنەو و ھەستوسۆزی تایبەتی شاعیرەو ھەبە، دەگەرپیتەو بۆ کۆنترین سەردەمانی شاعری فارسی و لە دیوانی زۆریە شاعیراندا ھەبە<sup>20</sup>. لێرەو دەکری بڵێن شیننامە له فارسیدا دوو مانا له خۆی

---

<sup>20</sup> پروانە: نصرالله امامی. مرثیه‌سرایي در ادبيات فارسی ایران، تهران: دفتر مرکز جهاد دانشگاهی، 1369، ص 18؛ ناصر محسنی نیا؛ آرزو پوریزدان پناه کرمانی. "مرثیه‌سرایي در ادب فارسی و عربی با تکیه بر مقایسه مرثیه ابوالحسن تھامی و مرثیه خاقانی شروانی"، فصلنامه ادبیات تطبیقی، 1387، شماره 8، ص 176؛ منصور رستگار فسایی. انواع شعر فارسی، تهران: انتشارات نوید، 1373، ص 15؛ زین العابدین مؤتمن. شعر و ادب فارسی، تهران: پژوهش، 1332، ص 86؛ "مرثیه" در دایره‌المعارف ایرانیکا <http://www.iranicaonline.org/articles/elegyOriginally> Published: :



دەگری: مانای گشتی و مانای تایبەتی. لە مانای گشتیدا "مرثیە" شیعریکە، کە شاعیر بە ھۆیەو خەم لە مردنی کەسێکی دەخوات و ستایشی. دەکات. لە مانا تایبەتییە کە شیدا، شیعریکە لە شینی ئیمام حسین و رووداوی کەربەلا و ئیمامەکانی شیعیەدا دەھۆنریتەو.

لەبارە میژووی ھۆننەو ھەندێ لە میژوونووسان و تەزکەرەنووسەکان، کەوتونەتە ناو بیری ئەفسانەیییەو و "ئادەم" بە یەکەمین شینگێر یاخود مەرسییەھۆن دادەنێن، ئەویش لە ئاکامی کوشتنی ھابیل بە دەستی قابیل و بەمھۆیەشەو شیننامەییەکی عەرەبیان داووتەو پال وی<sup>21</sup>. بەلام ئەو لێرەدا بەلای ئیمەو جینگە سەرنجە ئەو، کە گرنگی ئەم رایە لە ھەبوونی شیننامەییە کدا نییە بە زمانێکی دیاریکراو، بەلکوو تێرامانە لە گێرانەو ھە "شینگێری" بۆ یەکەم ھالەتی کوشتن/مردنی مەرووف.

بەپێی ئاگاداری ئیمە زانیارییەکی زۆر لەبارە شیننامەییی "مرثیەسرای" یەو لە ئێرانی بەر لە ئیسلام لەبەردەستدا

---

This article is .December 15, 1998. Last Updated: December 13, 2011  
available in print.Vol. VIII, Fasc. 4, pp. 255-357

<sup>21</sup>. بۆ رای میژوونووسان و لیکۆلەرەن، ھەرۆھا شیننامەکی ئادەم بڕوانە: محمود آبدانان مەدیازادە؛ مجتبی بەروزی. سەرچاوەی پیشوو، ص 164؛ بۆ زانیاری لەبارە ئەو تەزکەرەنەو کە باسی ئەمەیان کردوو بڕوانە: ناصر محسنی نیا؛ آرزو پوریزدان پناھ کرمانی. سەرچاوەی پیشوو، ص 176

نییه، به لّام ئه وهی ده زانری ئه وهیه شیننامه یه ك به زمانی په هله وی  
ئه شکانی هه بووه، که به هوّی مهرگی یه کّ له پّیشه وایانی "مانه وی"  
به ناوی "مهرزکو" هونراوته وه.<sup>22</sup> هه ر بوّیه له دیاریکردنی  
سه رچاوهی شیوهن له شیعیری فارسیدا، رای جیاواز له نیتوان  
لیکو له راندا هه یه. رای وا هه یه له و باوه ره دایه، که ره گوریشهی  
مه رسیه ی فارسی له شیننامه کانی شیعیری عه ره بییه وه سه رچاوهی  
گرتووه<sup>23</sup>، به لّام توژه رانیکی تریش هه نکه هه و لیان داوه وابه سته پی  
ئیرانییه کان به شینگیری مه زهه بییه وه بگپرنه وه بو ئه و رپوره سمه  
شینگرییانه ی له فرهه نگی ئیرانی و داستانه میلییه کان و

---

<sup>22</sup>. نصرالله امامی. سه رچاوهی پّیشوو، ص 20

<sup>23</sup>. محمد جعفر محجوب. سبک خراسانی در شعر فارسی، تهران:

انتشارات دانشسرای عالی، 1350، ص 26

ئۆستورەکانی وەك "سۆگ سیاوش"<sup>24</sup> دا ھەبوون.<sup>25</sup> بەلام دەتوانی بگوتری، کە شینگیری سەردەمی پێش سەرھەلدانی ئیسلام و عەباسی، کاریگەرییەکی قوڵی لە سەر شیننامە فارسییەکان ھەبوو و شاعیرە فارسیزمانەکان چ لە ڕووی ناوەرۆک و چ لە ڕووی وینەسازیشەو سۆدیانی لی وەرگرتوو.<sup>26</sup>

لەبارەیی مێژووی شینگیری لە ئێراندا، کۆنترین بەلگەیی مێژوویی دەگەریتەووە بۆرایەکی نووسەری تاریخ بخارا، لە سەدەیی دەیەمی زاینی، کە دەلی:

"خەلکی بوخارا سۆدی سەیرۆسەمەرەیان لە کۆشتنی سیاوھشدا ھەیی و گۆرانییژەکان بەو جۆرە سۆدانە دەلین شینی

---

<sup>24</sup>. سۆگ سیاوش، یا سیاوشان، بەو ڕیۆرەسمە گۆتراو، کە بۆ شینی سیاوھش پالەوانی ئۆستورەیی ئێران ساز کراو. بۆ تیگەیشتن لە ڕیشەیی ئەم داستانە و سازدانی ئەم ڕیۆرەسمە بگەرێرەو بۆ: شاھرخ مسکوب. سۆگ سیاوش، چاپ سوم تھران: انتشارات خوارزمی، 1354؛ علی حصوری. سیاوشان، تھران: نشر چشمه، 1384؛ محمد جعفریاحقی. فرهنگ اساطیر و داستان‌واره‌ها، تھران: فرهنگ معاصر، 1386، ص 496-499.

<sup>25</sup>. شاھرخ مسکوب. ھەمان سەرچاوە، ص 80؛ محمد امینریاحی. کساییی مروزی (زندگی، اندیشە و شعر او)، تھران: علمی، 1389، ص 37

<sup>26</sup>. نصرالله امامی. ھەمان سەرچاوە، ص 17

دلشاد هیوا

سیاوهش... خه لکی بوخارا له کوشتنی سیاوهشدا دهلاوینه وه. ههروه کوو ئه وهی له هه موو ویلایه ته کاندایانراوه و گۆرانییژه کان دروستیان کردوو و دهیلینه وه و قه ووآله کانیش گریانی موغانی پی ده لئین" 27.

پاش ئه ویش کاشغهری له دیوان لغات الترک—دا ئاماژه بو پرسه داری له سه رگۆری سیاوهش له سالرۆژی کوشتنیدا ده کات و ده نووسی:

"هه موو سالی مه جوسه کان له (روپین دژ) له نزیکي بوخارا له شوینی کوژرانی سیاوهشدا کو ده بنه وه و شین ده گیرن و ئاژه ئی ده که نه قوریانی و خوینه که ی به سه رگۆره که دا ده رپژن." 28

ئهم جوړه له رپوره سمی شینگیری تا کو تاییه کانی سه ده ی نۆزده هه م له ناوچه لورنشینه کانی کو هکیلویه و بوپرتیه حمه د به رده وای هه بووه. له مباره یه وه سادق هیدایه ت ده ئی ژنانی عه شایه ری لوری کو هکیلویه، له شینی مه رگی که سه کانی خو یاندا

---

27. محمدنرشخی. تاریخ بخارا، تصحیح مدرس رضوی، صص

20—28، به نقل از: احمد کاظمی موسوی. "مسکوب در سوگ سیاوش"، ایراننامه، سال بیست و دوم، شماره 3—4، 1384، نسخه الکترونیکی: <http://fis-iran.org/fa/irannameh/volxxii/meskoob-syavosh-elegy>

28. محمود کاشغری، دیوان لغات الترک، به نقل از علی حصوری.

سیاوشان. تهران: نشر چشمه، 1378، ص 91

هاورې له گه ل لاوانه وه و مورھیناندا، هه ندی گورانی خه ماوییان ده خوئند، که به زمانی ناوچه پی "سوسیوش" واته شین و مه رگی سیاوه شی پی ده گوترا<sup>29</sup>.

له پاش ئیسلامیش، ده توانری چه ند نموونه یه کی شیعری شینگیری له ده دبیا تی فارسیدا، له دیوانی روده کی شاعیردا په یدا بکری، که له لاواندنه وه ی شاعیریک به ناوی مورادی یا له شیننامه ی شه هید به لخدیدا و تراوه و ته نانه ت هه ندی له لیکوله ران پدیان وایه، که مه رسیه ی فارسی به شیوه یه کی ته واو له روده کییه وه ده ست پی ده کات<sup>30</sup>. پاش ئه ویش، شیننامه کانی ئه بولعه باس فه زکوری ره به نجه نی بوخارای و ئه بو مه نسورعه ماره ی مه روه زی له ریزی کونترین مه رسیه کاندا داده نرین<sup>31</sup>. ئیتر لیره به دواوه له دیوانی زوریه ی شاعیره کاندا شیننامه به شیوه جیاوازه کانی ده بینین، چونکه شیوه نگیری له ده دبیا تی فارسیدا به زوری هه لبه سته و ره نگه به

---

<sup>29</sup>. صادق هدایت. نوشته های پراکنده، به کوشش حسن قائمیان،

تهران: امیرکبیر، 1334، ص 56

<sup>30</sup>. بو ئه و سه رچاوانه ی که روده کییان وه ک یه که مین شاعیری شینگیر داناوه، بروانه: زین العابدینمؤتمن. سه رچاوه ی پیشوو، ص 70؛ غلامحسین یوسفی. چشمه روشن (دیداری با شاعران)، تهران: نشر علمی، 1388، ص 42؛ منصور رستگار فسایی.

سه رچاوه ی پیشوو، ص 214

<sup>31</sup>. زین العابدینمؤتمن. سه رچاوه ی پیشوو، ص 76

هەر قالببکی وهك قهسیده، پارچه، تهرجیعهبەند، تهركیبهەند و ههەندی جاریش غهزەل یاچوارینه و مهسنهوی ههەبیت<sup>32</sup>. له پیکهاتنی مادهی شیعی شیینگێردا گرنگی ههستوسۆز له خهیاڵکردن زیاتره<sup>33</sup>، ههەر بۆیه زۆربهی شیعی شیینگێری له فارسیدا بههۆی زالبونی ههستوسۆزهوه له جۆره شیعهرەکانی تر سادهترن. ههروهها به پێچهوانهی ئەدهبی ههەندی نهتهوهی ترهوه، لاواندنهوه له ئەدهبیاتی فارسیدا، کیش و بهحرئکی تایبهتی نییه<sup>34</sup>.

جگه له شیننامهی مهزههبی وهك ناودارترین جۆری شیعی شیینگێری، شیننامهوێژی له ئەدهبی فارسیدا چەندین جۆری تری وهك شیننامهی دهرباری (فهرمی و تهشریفات)، كهسی و خیزانی، فهلسهفی، كۆمهلایهتی و داستانیشی— ههیه<sup>35</sup>. بهلام شیینگێریه مهزههبییهکان ( به تایبهتی لهبارهی عاشوراوه) چەندین هێندهی شیینگێریه میلی و كهسییه کانه<sup>36</sup>. ئەمه له کاتیکدایه، كه شیعی شیینگێری مهزههبییهکان له ئەدهبی فارسیدا به نوێترین جۆری شیینگێری

<sup>32</sup>. سیروس شمیسایا. سهراچاوهی پیشوو، ص 224

<sup>33</sup>. عبدالحسین زرین کوب. شعر بی دروغ شعر بی نقاب، تهران:

سازمان انتشارات جاویدان، 1363، صص 143-144

<sup>34</sup>. غلامحسین یوسفی. سهراچاوهی پیشوو، ص 48

<sup>35</sup>. نصرالله امامی. سهراچاوهی پیشوو، ص 36

<sup>36</sup>. ناصر محسنی نیا؛ آرزو پوریزدان پناه کرمانی. سهراچاوهی

پیشوو، ص 177

داناو<sup>37</sup> و بە شىۋەيەكى گىشتى پىنج سەدە بەسەر تەمەنى لاواندەنەۋەي مەزھەبىدا تىناپەرى، كە لە راستىدا تايبەتە بە باسكردنى كارەساتى ئىمامەكان و رووداۋى كەربەلا و بىروباۋەرى شىعەۋە و لە گەل ھاتنە سەركارى دەۋلەتى سەفەۋىيە لە سەدەي شانزەھەمەۋە لە ئەدەبىياتى فارسىدا رەۋنەقى پەيدا كىردوۋە.<sup>38</sup> بۆيە لە سەدەي شانزە بەدواۋە ژمارە و ئەندازەي جۆرە شىننامەكانى تر بەرەو كەمى دەروات و شىننامەكانى تايبەت بە كەربەلا بەرەو زىادى دەچىت. لەم قۇناغەدا شاعىران بە لاسايىكىردنەۋەي مەرسىيەي عاشورايى عەرەبى بۇ پرسەدارى و يادكردنەۋەي رووداۋى كەربەلا، شىننامەيان ھۆنىۋەتەۋە و كەسايى مەرۋەزى (مردنى پاش: 1001/1002ز) يە كەمىن شاعىرە كە لەم زەمىنەيەدا شىعەرى ھۆنىۋەتەۋە و ناۋى "مەقتەل"<sup>39</sup> ي لى ناۋە.

<sup>37</sup>. زين العابدين مؤتمن. سەرچاۋەي پىشوو، ص 60

<sup>38</sup>. منصور رستگار فسايى. سەرچاۋەي پىشوو، ص 216

<sup>39</sup>. مقتل: جۆرى شىننامەيە، كە سەربوردەي كوشتنى حسىنى كورى عەلى خەلىفەي چوارەمى موسلمانان لە كەربەلا دەگىرپىتەۋە. لەم جۆرە شىننامەيەدا خەم و حوزنى كوشتنى نىزىكەي 60 كەس لە كەس و كار و دەستوپىۋەندەكانى حسىن لە 10ى موخەرەمى 10/61ى ئۆكتۇبەرى 680دا بە دەستى يەزىدى كورى موعاۋىە خەلىفەي ئومەيى موسلمانان بەرەستە دەكرى. Ahmet Topal. « Klasik türk edebiyatında muharrem ayı etrafında yazılan şiirler », A. Ü. Türkiyat araştırmaları enstitüsü dergisi, sayı 35, erzurum 2007, s.92

یه کئ له تایبه تمه ندییه کانی شیننامه ی مه زه بی ئه وه یه که له شیوه ن بۆ که ربه لادا بابته و که سه کان هه مانن، که چی شاعیرانی شیوه ن بۆ که ربه لا هه موو شیعه یان شیعه مه شره ب نین.<sup>40</sup> هه روه ها تایبه تمه ندییه کی زۆر به رچاوی شیننامه ی مه زه بی، به تایبه تی شیوه ن بۆ ئیمام حسین، ئه وه یه که له زۆر ئکیاندا زیاده روه ی ده گاته ئاستیک، که زیتر وه ک ئه وه یه شاعیر که سایه تییه کی ئه فسانه بی بلاوینتیته وه و هه ندی کاردانه وه ی بانسروشتی وه ک گریانی ئاسمان و فریشته و په یامبه ران و ... هتد ده داته پال مه رگی، که ده توانی وه ک قوئاغیک له گه شه کردنی ئه فسانه ی ئیسلامی دابنری.<sup>41</sup>

---

مه قته ل یا هۆنراوه ی مه نزومی فارسی له ریگه ی لاساییکردنه وه ی موقاتلی عه ره بییه وه له ده وره ی قاجاردا بره وی سه هندووه و وه ک یه کئ له سه رچاوه گرنگه کانی ته عزیه دانراوه. پروانه: میمنت میرصادقی. *واژه نامه هنر شاعری*، تهران: نشر مه نان، 1377، ص

300

<sup>40</sup> B.ünyamin Çağlayan. *Kerbela Mersiyeleri*, Ankara: G.üsbe (Yayımlanmamış Doktora Tezi), 1997, s.73

<sup>41</sup> به پیتی ریوایه ته ئه فسانه بییه کان، یه که مین که سی، که به ر له رپوداوی که ربه لا شینگیری بۆ حسین کردووه خوداوه نده و هه ر ئه ویش ئاده م، ئیبراهیم خه لیل و محه مه دی له و به لا و کاره ساتانه ئاگادار کردووه ته وه، که بۆ ئه و که سه دیته پی شه وه و ئه وانیش بۆ گریاون. هه روه ها عیسا له کاتی تیپه رینی به که ربه لادا ئاماژه ی بۆ کاره ساتی حسین کردووه و له گه ل حه واربییه کانی خۆیدا گریاوه!



## ترادیسۆنی شیوه‌نگێری لای کورد

شیوه‌نگێری لەلای کورد وەك نەتەوویەکی هاوسەنگی به ترادیسۆن و دینی عەرەبی/ئێسلامی، بێگومان دوور نییه له کاریگەرییه کانی ئەو هاوسەنگییه تییه. له هه‌مان کاتدا تیکه‌لبوون له‌گه‌ڵ نەتەووی کانی تری ناوچه‌که و هه‌بوونی دوو دینی کوردی وەك یه‌زیدی و یارسان له‌گه‌ڵ تیکه‌لی و ئاشنایه‌تی به‌ دینه‌کانی تری وەك زه‌رده‌شتی، جوله‌که و مه‌سیحیه‌ت، ئەمه‌ جگه‌ له‌ ئاماده‌یه‌کی نیمچه‌ هه‌میشه‌یی سیستمی خێڵسالاری له‌ رابردوودا، لیکۆئینه‌وه له‌ سه‌رچاوه‌کانی ئایینی شینگێری لای کورد دژوارتر ده‌کات و ناچارمان ده‌کات، که‌ بلێین ئێمه‌ له‌ مه‌روازه‌یه‌دا جگه‌ له‌ هه‌ندی زانیاری که‌م له‌مباریه‌وه، ناتوانین ر‌ه‌چه‌له‌کناسی شینگێری کوردی شی بکه‌ینه‌وه و باسیکی بێ که‌موکوری بکه‌ینه‌ روو، چونکه‌ له‌ هه‌نگاوی یه‌که‌مه‌دا

---

ئێمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی عه‌لی و فاتیمه‌ چه‌ندین جار بۆ ر‌ووداوی خویناویی که‌ربه‌لا و کورپه‌که‌ی خۆیان گریاون! بر‌وانه: محمد محمدي ری شه‌ری. فرهنگ‌نامه‌ مرثیه‌سرای و عزاداری سید الشهداء علیه‌ سلام، قم: دار الحدیث، 1387، ج 1، ص 13؛ هه‌روه‌ها بۆ سه‌هرنجدان له‌ بیروپرای موخته‌شه‌می کاشانی له‌مباریه‌وه بر‌وانه: لاطیفوسف. "بررسی مقایسه‌ای مرثیه‌ امام حسین در دیوان محتشم کاشانی و شریف رضی"، ادبیات تطبیقی، شماره 11، 1388، صص 196.193

ئەمە یەکیکە لەو بابەتەکانی کەمترین لیکۆلینەوهی لەبارەوه کراوه<sup>42</sup> و لە دواتریشدا ئەم مەسەلەیه پتویستی بە کات و بواریکی زۆرتر ھەیه بۆ ئەوهی لیکۆلینەوهیەکی زانستی لەبارەوه بکری.

لە کوردیدا لە جیاتی "رئە"ی عەرەبی، وشە ی شین، شیوەن، و ... ھەروەھا لە باقی "مرثیە"، تیری لاواندەوه، شینگیری، شیننامە، چانیە، سەردولکە، بەیتی شین، کلامی شینی و مور و چەمەری بە کارھاتوو<sup>43</sup>.

---

<sup>42</sup> شوکریە رەسول دەلی: زۆربە ی لیکۆلەرە ئەتتۆگرافیەکان تەنھا لەبارە ی لایەنی داب و ریوشوینی بەریکردنی مردوو یان نووسیو و ئەمەیان خستۆتە پوو کە ئەم نەریتە یەکسەر دوای مردنی مردوو کە کەس و خزمە نزیکەکانی دەست بە شین و لاوانەوه دەکەن، بی ئەوهی ھیچ تیکستی شین و لاوانەوه یان لە کارەکانیاندا بەکارھینابی و بیکەن بە بەلگە بۆ قسەکانیان. ھەروەھا چەندین سەرچاوه ی دەستتیشان کردوو، کە لەمبارەیه وه لیکۆلینەوه یان کردوو و ئەوهی تیبینش دەکری ئەوهیه، کە زۆربە ی ئەم لیکۆلینەوانە بە زمانی پووسی نووسراون. بپوانە: شوکریە رەسول. رپورەسمی شین و لاوانەوه ی کوردی، ھەولیر — سۆران، 1997.

13.12 ل

<sup>43</sup> بپوانە: ھەژار، ھەنابە بۆرینە، فرھنگ کردی — فارسی، تھران: سروش، 1381؛ گیو موکریانی. فەرھەنگی کوردستان، ھەولیر:

بە رای ئیمە گونجاوترین پیناسە بۆ شین و لاواندەوێ  
کوردی هەمان ئەو پیناسە یە بێ کە شوکریە رەسول لە کتیی  
لاوانەوێ "ک. ف. چیتۆف" هوه وەری گرتوو کە دەلی: "شین و  
لاوانەوێ دەرپرینتیکی قول و ناخۆشی غەمباری و دلته‌نگییه بە  
شپۆیه‌کی شاکارانە. ئەمەش ریگا خۆش ئەکا بۆ ئاوردانەوێ لەو  
نەینبیا‌نە‌ی لە گیانی کۆمە‌لانی خە‌لکدا شاراونە‌تە‌وێ. کە سامانیکی  
دە‌و‌لە‌مە‌ندە و رازونیا‌زی دەر‌وونیا‌نی تیدا دە‌بیرێ. "<sup>44</sup>

سە‌رباری ئە‌و‌ی کە شیعری شی‌و‌ەن لە ئە‌دە‌بیا‌تی کوردیشدا  
وە‌ک ئە‌دە‌بیا‌تی هە‌موو نە‌تە‌و‌ە موس‌لمانە‌کانی تر دابە‌ش‌بو‌و بە سەر  
ئە‌و جۆ‌رانە‌ی شین‌نامە‌ی عەر‌ب‌ی و فارسی بە‌سە‌ردا دابە‌ش کرا‌و،  
بە‌لام "بە‌شپۆکی زۆری شیعری شی‌و‌ەن لە ئە‌دە‌ب‌ی کوردیدا سێ ری‌گای  
گرتوو:

یە‌کە‌م: شاعیرە‌کە کاریگەر بو‌و بە مردن یان دووری کە‌س و  
ش‌تە‌کە و بە‌و بۆ‌نە‌و‌ە بە تە‌کنیکی جوان وە‌ک شیع‌رە‌کانی تر، با‌سی  
کە‌سایە‌تی کە‌سە‌کە و وە‌س‌فی ش‌تە‌کە‌ی کردوو و خە‌می بۆ دووری  
و داب‌رانە‌کە‌ی دەر‌خستوو، لە چوارچۆ‌ی دە‌قیکی ئاسایدا.

---

ئاراس، 1999؛ فاضل نظام‌الدین. فەر‌ه‌نگی ش‌یرین، سلیمان‌ی:

سۆ‌ران، 2004؛ شوکریە رەسول. سەر‌چا‌و‌ە‌ی پیش‌وو، ل 16

<sup>44</sup>ک. ف. چیتۆف. لاوانە‌و‌ە. لینین‌گ‌راد، 1960، ل 10 (بە‌ زمانی

رو‌وسی) لە‌ریگە‌ی: شوکریە رەسول. سەر‌چا‌و‌‌ی پیش‌وو، ل 17

دوووهم: شاعیر مه بهستی بووه میژووی مردنی کهسه که باس بکات، بۆیه هه موو چه قی باسکردنه که ی بۆ میژوووه که گه راندۆته وه و له م روووه هه ست و سۆز و ته کنیک و شیعرییه تی ده قی تا رادهیه ک فه رامۆش کردوووه.

سێیه م: جاری وا هه یه شاعیر ته نیا ده قی کورت بۆ سه ر کئیلی مردوووه ک نووسیه و ئه مه ش چ له ژیر داواکاری بنه ماله ی مردوووه که، یان ته نیا له چه ند دێرئیک کورتدا وه سفیک قوولی کهسه که ده کات و له گه ل خه می ماته مینیدا ئاوتیه ی ده کات<sup>45</sup>.

له گه ل ئه مانه ی سه ره وه شدا، شین و لاوانه وه ی کوردی هه ندی تایبه تمه ندی خۆی هه یه، که له هه لکه وه تی جوگرافی و باری کۆمه لایه تی و بیرورای ئایینییه وه سه رچاوه یان گرتوووه، بۆ نمونه وه ک وه سفکردنی سروشتی کوردستان و بیبه شی مردوووه که له م سروشته، به کارهینانی میتافۆر به شیوه یه کی به رفراوان، ناوهینانی مردوو له گه ل که رهسته ی مالد، قسه کردن به زمانی مردوووه که وه له گه ل شینگیره کاند، سه رکۆنه کردن فه له ک و گه ردون و گله ی له چاره نووس و به خت، شانازیکردن به که رهسته و مال و پیگه ی کۆمه لایه تی کهسه که وه ... هتد، به لام گرنگترین تایبه تمه ندی لاوانه وه ی کوردی تایبه تبوونی و تبه لکیشبوونیه تی له گه ل ئاواز و موسیقای فۆلکلۆریدا، به جوړیک که ده توانی له هه ر ناوجه یه کی کوردستاندا جوړ و شیوه ی ئه م لاواندنه وه یه بناسیژی و

<sup>45</sup>. هیمن عومه ر خوشناو. "شیعری شیوه ن له ئه ده بی کوردیدا"، له

<http://www.dengekan.info> 2011/8/25 بلاو کراوه ته وه له مالپه ری:

باس بکری، تەنانەت لە هەندی ناوچەیشدا ئەم پێورەسمە سنووری مۆسیقا دەبەزینی و بە جۆری لە نمایش تیکەل دەپ. 46 وەك فەرهاد پیربایش دەلێت "لەراستیدا دەتوانین بڵین کە ئیسلام هەر شتیکی تری لای کورد گۆریی، نەیتوانیوە بەهیچ شیوەیەك پیرۆزبوونی مۆسیقا لە لایان بگۆریت" 47، کە هۆکاری ئەمەش بە رای مامۆستا محەمەد حەمەباقی دەگەرێتەووە بۆ ئەوەی رەگ و ریشەى مۆسیقای کوردی لە میژوویدا بە پەيوەندی بە ئایینی زەردەشتییەووە هەیه و بەشێك بووه لە کۆنەستی کورد 48.

شعیری شیوەن لە کوردیدا، بە تایبەتی لە کیشی— بڕگەبی خۆمالیدا 49، تەواو جیاوازه لە شیننامەى عەرەبی و فارسی و دەتوانی

---

46. وەكو كۆتەل و چەمەرى. كۆتەلێش بریتییە لە هەندی یادگاری بەجیماوی مردو، وەك تەفەنگ و خەنجەر و جلو بەرگ، کە بە زینی ئەسپی مردوو دەکەیهووە دەبەستن و کەسێکیش جلهوی ئەسپەکە دەگرێ و بەناو خەلکەکەدا دەیگێرێ. محەمەد حەمەباقی. محەمەد، میژووی مۆسیقای کوردی، هەولێر: ئاراس، 2002، ل 184

47. فەرهاد پیربال. میژووی گۆرانی و مۆسیقای کوردی، هەولێر: ئاراس، 2010، ل 22

48. حەمەباقی، محەمەد، سەرچاوهی پیشووو.

49. دکتۆر عەزیز گەردی بە سودوهرگرتن لە رای لیکۆلەرانى تری کورد باوهری وایه، کە دەتوانی بە کیشی دە بڕگەیی (5+5) بگوتری کیشی نەتەوهی کوردی یا کیشی خۆمالی، چونکە زۆر بەی

وهك شیوازیکی تایبه تی شیننامه ی رۆژه لات ته ماشای بکری و لیکۆلینه وهی له سه ر بکری. گرنگی ناو بردن و باسکردنی ئەم ئاواز و زاراوانه بۆ ئیمه له ویدا یه، که تارا ده یه که ته واوی شیعره کانیا ن ده چنه چوارچی وهی شیعر ی شیوه نی کوردییه وه و هه مووشیا ن به کیشی- خۆمالین و له سه ر کیشی- بر گه بی هۆنرا ونه ته وه، واته هه مان ئەو کیشه خۆمالییه ی که ئەحمه د به گی کۆماسی، مه له وی، مه ستور هی کوردستانی و ده یان شاعیری تر شینیا ن پێ کاردو وه. ئەمه ش ئەو پر ده بو وه که توانیویه تی خۆی له ته و نی شیننامه یێژی فارسیا نه ی سه ر ده مه که ی خۆی پێ ده ریا ز بکات. ئەم ئاهه نگ و رپۆره سما نه بریتین له م جۆرا نه:

۱. مور یا سه ردولکه، ئاوازیکی غه مناکه، که به نا له و ئاهه نگیکی تایبه تییه وه به بی ساز و ته نیا به ده نگ لێهێنا نی قورگ، له شینی که سی یا له غوریه ت و تالانکرا ن و رۆژا نی له ده سه تچو ودا، به ئاوازیکی دلنشینه وه ده خو ئێری.<sup>50</sup> له م رپۆره سما ده یه که س ده خو ئێ و ده وره به ره که یشی. له گه ل ویدا شین و شه پۆر ده که ن. ئە گه ر له لایه ن

---

چیرۆکه میلییه شیعرییه کان و تارا ده یه که هه موو شیعر ی زا را وه ی گۆرا ن له سه ر ئەم کیشه نووسرا ون. بر وانه: عه زیز گه ردی. کیشی شیعر ی کلاسیکی کور دی و به را و رد کر دنی له گه ل عه روزی عه ره بی و کیشی شیعر ی فارسیا، هه ولیر: وه زا ره تی رۆشنییری، 1999، ل 83، 95.94

<sup>50</sup>. صفیه مرادخانی؛ پرستو قبادی اصل. "ابیات مور در ایل کاکاوند"، فصلنامه فرهنگ مردم ایران، شماره 18 و 19، 1388، ص 153

ژنەووە بخوینیری پێی دەگوتری "مور" و ئەگەر لەلایەن پیاووەوە بخوینیری "پایەمور" ی پێ دەگوتری.<sup>51</sup> ئەم جوۆرە بە زۆری بە شیوەی کۆرس دەخوینیری و هەر وەختی کە گروپێ لە ژنان و پیاوان لە "پرسە" دا دەیخوینن شیوەی "کۆرال" بەخۆیەووە دەگری، بە جوۆری کە وەك بلی لەلایەن ئاھەنگسازێکی کارامەووە دانراووە و ریکخراووە.<sup>52</sup> بەلام لە شینگێریدا ئەرکی "مورئار یا مورخوینی" ی بەزۆری لەئەستۆی ژنانە. مورئار یا مورخوین بریتیە لە و ژنانە ی کە شیوەن دەگێرن لە چەمەری و پرسە ی گەورە پیاواندا.<sup>53</sup> مورخوین، سوود لە هەموو پرەگەزە مادی و خەیاڵییەکان وەرەدەگری تا هەم خۆی لە ژانی دەروونی رزگار بکا و هەم هەست و سۆزی بیسەرەن بێنیتە جوۆش و کاریان لێ بکات. ئەو بە پێی پرەگەزی مردوووە کە مورەکانی هەلدەبژێری و بە سەرئەنجام لەو ناوەرۆکانە ی کە خراووەتە ناو چوارچێوەی "مور" هەکەووە، وەسفی دەکا، هەندی جار لە تەنیاپی خۆیدا دەنالی و هەندی جاریش گەزەندە لە چەرخێ فەلەك دەکات.<sup>54</sup>

<sup>51</sup>. موسیپیرنیان. فرھنگ عامە کرد، کرمانشاه: چشمه هنر و دانش،

1380، ص 216

<sup>52</sup>. سید سیامک موسوی. سوگ سرایی و سوگ خوانی در لرستان،

خرم آباد: افلاک، 1380، ص 34

<sup>53</sup>. حەمەباقی، سەرچاوی پێشووو، ل 181

<sup>54</sup>. صفیە مرادخانی؛ پرستو قبادی اصل. سەرچاوەی پێشووو،

ص 157

۲. **چەمەری**، یەکیکە لەو ئاھەنگە تاییبەتانیە کە کوردەکانی دەورووبەری رۆژاوا ئێران، لە رۆژەسەمی پەرسە و ناشتە تەرمدا لێ دەدەن و دەیخوێنن. چەمەری وەکو مارشەکانی پەرسە، بە کیشیکی سەنگینەووە ھاوتایە لە گەل ھەنگاوی پەرسەداراندا.<sup>55</sup> لە زمانی کوردیدا چەمەر بە مانای کەمە و ئەلقە یە<sup>56</sup> و چەمەری بە مانای دەھۆل لێدان بۆ لاواندەووەی مردوو.<sup>57</sup> بەلام وەك تێرمیکی شینگێری، چەمەری ئەو نەریتە دێرینە یە، کە مێژوو کە ی نازنری و لەشیوێ شانیوێ کی شیوێ بازنە یە یی بەرجەستە دا، وەك "سەما" یە کی بە کۆمەل، کە زۆرتر لە "ھە ئێپرکی" یە کی ھێمن و خەمناک نزیکە، بە ھاوکاری "دەھۆل" و "سورنا" ی خەمین و سرود و شیعیری لاواندەووە، ئەنجام دەدری. بۆیە ھەندی جاریش بەم سەما و ھە ئێپرکی خەمناکە دەوتری "چەمەرچۆپی". ئەم نەریتە بە تەنیا بۆ مەرگی پیاو ئەنجام دەدری و ئەو پیاوێش دەبێ زۆر ناودار و ھە ئێزاردە و سەرۆک ھۆز و خۆشەویستی لای ناوچە کە ی بێت. زۆر دەگمەنیش بۆ مەرگی شێرەژنان و ئەو جۆرە ئافەرەتانیە دەکری، کە زۆر بە ناوبانگن و رێزلیگی راون. بە لای زۆریشەووە زۆرتر ئەو بنەمالانە

---

<sup>55</sup>. مەدی ستایشگر. *واژەنامە موسیقی ایران زمین*، تەران: اطلاعات،

1381، ج 1، ص 335

<sup>56</sup>. ھەژار، سەرچاوە ی پێشوو، ل 219

<sup>57</sup>. موخەمەد مەردۆخ کوردستانی. *فەرھەنگی مەردۆخ*، کوردی،

فارسی و عەربی، بەرگی یە کەم، سنندج: پرتو بیان، 1385، ص 518



دەتوانن چەمەرى بگېرن، كە لەبارى ئابوورپىيەو دەسەلاتدارن<sup>58</sup>.  
وہك باس كرا ئە گەر كەسى كۆچكردو كەسىكى ناودار و دلپىرى، ئەوا  
لە وەختى رپورەسمى شىنگىرىدا بۆى، چەمەرى بۆ ساز دەكرى، كە  
ئەویش برىتپىيە لە لىدانى ساز و دەھۆل و وتنى بەيتگەلى "ئاغام رۆ"  
و ئامادە كردنى "كۆتەل"<sup>59</sup>.

شوكرىە رەسول دىمەنى ئەم نەمايشە ماتەمىنىيەى بەم جۆرە  
بۆ تۆمار كردووين:

"ئەم رپورەسمە لە چەند رۆژنىك پاش مردنى كەسە كەوہ  
دەست پى دەكات، كە ھەر لە گەل لىدانى ئاھەنگى چەمەرى  
خەلك وقەومانى خاوەن ماتەم لە دەورى يەك كۆ دەبنەوہ و  
بە دوو رپىزى جىاى ژن و پياو، بەلام بەستراوہ بە شپوہىەكى  
رپكوپىك لەسەر ھىلىكى ديارىكراو لە شپوہى بازنەپى.  
يە كەمجار پياوان بەيداغ و دروشمى تايبەتى ھەل دەدەن.  
پاشان ژنان رپز دەبەستن و پارچەيەكى رەشيان لەبەردەم  
خۆيان پارگرتوہ. ئەم دەستپىكردنەش بە شىعرى شاىەران و  
راوپیەكان، كە ھاوكاتە لە گەل دەھۆل و زورنا تا دەگەنە  
كۆتاپى رپزە كەسەرلەنوئ دەگەرنەوہ. پاشان ئەمە دووبارە  
دەكەنەوہ... ھەر كە ژنان دەگەنە ئاستى خاوەن تازىيە كە

<sup>58</sup>. مەمەد حەمە باقى، سەرچاوەى پيشوو، ل 181

<sup>59</sup>. موسى پرنیان. سەرچاوەى پيشوو، ص 216

به نینۆك ده موچاوی خۆیان ده پرنه وه و هاوار ده كه ن و  
ده ئین (واى واى).<sup>60</sup>

۳. هۆره، له ده زگای ماهوردا ده خوێنری و تایبه تمه ندییه که ی  
ئه وه یه، که ئاوازه که ی به له ره یه کی ده نگى زۆره وه له قورگه وه  
دی<sup>61</sup>. له کتیی نمایش و موسیقی در ایران له باره ی هۆره وه وا  
ها تووه " هۆره خوینه کان، ئه و که سانه ن که له شین و پرسه ی که سانی  
خۆياندا يا خود له لاواندنه وه ی ئازیزان، گه وره و جه نگاوه رانی هۆز يا  
خپله که ياندا هه ندی ئاوازی تایبه تی ده خوینن... میلوډییه کانی ئەم  
ئاوازه یه کێکن له ډیرینترین میلوډییه کانی ئیران و شیعره کانیشی. به  
شیوه یه کی گشتی له سه ر بنه ما ی ترادیسۆنی بۆهاتن (یه کسه ر و بی  
بیرلیکردنه وه) یه. شیعره کانی هۆره به زۆری لایه نی شینگیری و  
لاواندنه وه ی هه یه<sup>62</sup>. " ره نگه به هۆی بۆهاتن بوونی راسته وخۆی  
مور و هۆره وه، ستراکتۆری شیعیری لاواندنه وه زۆر به هیز نه بی،  
چونکه شیعره کان له ناسۆر و خه مه وه دین و شینگیر هینده گرنگی  
به لایه نی جوانکاری شیعره کانی نادا و ئه وه ی که به لای ئه وه وه گرنکه  
کاریگه ربوونی لاوانه وه که یه له سه ر ئه وانی تر. ئەم به یثانه که پرن له  
سۆز و خه یال، باریکی سه نگیی پرن له هه ست و سۆز و دلته نگى و  
ناره حه تی رۆحی وه ها له خو ده گرن، که به دروستکردنی وینه گه لیکى

<sup>60</sup>. شوکریه ره سول. سه رچاوه ی پیشوو، ل 121

<sup>61</sup>. سید سیامک موسوی. سه رچاوه ی پیشوو، ص 34

<sup>62</sup>. جهانگیر نصری اشرفی. نمایش و موسیقی در ایران، تهران:

ارون، 1383، ص 161

زەينى بۇ بيسەر، دەبنە ھۆى دەرختى ھەندى ھالەتى تايبەتى  
لەودا و بە خىراپى كارى لى دەكەن.<sup>63</sup>

---

<sup>63</sup>. صفيه مرادخانى؛ پرستو قبادى اصل. سەرچاۋەى پيشوو،

## لاواندنه وهه وهك كارىكى ژنانه

له بازنهى ترادىسيۆنى خىله كىيانه و مهزهه بىيانهى رۆژه لاتی ئىسلامىدا، هه مىشه پىاو ده كه وپته چهق و ژنىش وهك ته نىكى جولوى سهر خولگه كه، به هه موو بوونى خوڤه وه به ده ورى ئەودا ده خولیته وه؛ باجى جهنگ، توره بوون، تۆله كردنه وه و يه كتركوشتنه كانى ئەو دەدات و له كۆتايىشدا ته نىا ئەوه كه بۆى ده گرى و ده يلاوینتیتته وه. له ئەده بىياتى عه رهبى، فارسى، كوردى و توركى و تاراده يهك هه موو ناوچه كه يشدا، جگه له لاواندنه وه مهزهه بىيه كان بۆ فاتىمهى كچى په يامبه رى ئىسلام، ژنان كه مترین شىعرى شىوه نىان بۆ نووسراوه<sup>64</sup>. له به رامبه رىشدا، ئەو پىاوانهى كه شىنىان بۆ كراوه ژماره يان زۆر زياتره له وهى بۆ ژنان كراوه. بىگومان چه ندىن هۆكارىش له پىشتى ئەم ديارده يه وهن، وهك ئەوهى زۆربه ي كات پىاو وه ها سه يرى گريان و شىوه نى كردوو كه كرده يه كى تايبه ت به ژنانه نهك پىاوان. ئەمه جگه له هه مان باوه رپه دىرينه كانى وهك به سوك ته ماشا كردنى ژنان و باوه رپوون به وهى كه ئەوه پىاوانن رۆئى گرنكى كۆمه لگه ده گىرن نهك ژنان. له م باره يه شه وه ئىبن ره شىق هه وئ ده دا بىانوو بۆ ئەمه به ئىنئىته وه و ده ئى: "سه ختيرى شىننامه كان بۆ شاعىران ئەوه يه كه بيه وى منائى يا ژنى بلاوینتیتته وه؛

---

<sup>64</sup>. بىروانه: عبدالرحمن اسماعيل السماعيل. رثاء الزوجات في العصرين الأموي والعباسي، مجلة جامعة الملك سعود، الآداب 2، مجلد 12، 1420، صص 94.451

چونکە بەهۆی کەمبوونی سیفات و تایبەتمەندیانەوه شاعیر بەگیر دی<sup>65</sup>."

له بەرامبەردا شەوقی زەیف لای وایە شتیکی سروشتییە له شینگیری و لاواندەوهی مردوودا، ژنان له پیاوان سەرکەوتوتر بن، چونکە ژن له لاوانەوهیدا دیقەت دەکات و هەستیکی جوانتری هەیە، ئەمە جگە لەوهی ژیانی پیاوان له چاخی جاهیلیدا تەنیا بریتی بوو له کوشتن و خۆین رشتن و شانازی کردن بە ئازایەتی و دلێریانەوه<sup>66</sup>. ژنان له شینگیریکردندا بۆ میژدە کەیان، زۆر جوان و عاشقانه باسیان دەکەن، تەنانەت ئەگەر له درێژایی ژیانی هاوبەشیاندا هەرگیز میژدە کەشیان خۆش نەویستی. هەرۆهها، بۆ دەبرینی خەم و توورەپی و نارەزایەتی خۆیان، له رووداو کانی دەورووبەریان کە ئەک وەردەگرن. بۆ وینە بەرگری له مافە کۆمەلایەتی و یاساییەکانی خۆیان دەکەن و ئەو کەسانەش کە له وێرپەرسمەدا بەشداری دەکەن بە باشی لهو شتانه تێدەگەن کە بە تەوس و

---

<sup>65</sup>. ابن رشيق القيرواني. *العمدة في محاسن الشعر وآدابه*، تحقيق

محمد محي الدين عبدالحميد، الطبعة الثانية، القاهرة: دار المعارف،

1967، جلدین، ص 241

<sup>66</sup>. شوقيضيف. سەرچاوهی پيشوو، ص 8

توانجه وه له لایهن ئافرهته وه باس ده کړی و ده توانن په یامه  
شاراوه کانی وه ږیگرن.<sup>67</sup>

خائیکي گرنګ و چی سهرنج له م نیوهنده دا، ده گمه ن بوون یا  
تاراده یه که نه بوونی شیننامه ی تایبه تی ژنانه یه له شیعی فارسیدا،  
چونکه ئه وه ی که له میژووی ئه ده بیاته کان و ته زکهره کانداهرچاو  
ده که ووی له چهنده بیته یی، یاخود ئه وه ی هه یه ته نیا له  
جوړی شیننامه ی مه زهه بییه له گه ل ژماره یه کی به یی که م بو  
لاواندنه وه پاشاکان و که سه کانیا ن. له کاتیکدا له شیعی عه ره بیدا  
خه نس (مردن: 645 ی زاینی) و له یلا ئه له خه یه لیه (مردن: نزیکی  
704 ی زاینی) و له کوردیشدا مه ستوره ی کوردستانی به خاوه نی  
پرهه سترین شیعی شیوه ن بو پیاوان ده ژمردرین.

له م نیوهنده شدا، رهنگه ترسی ژنی کورد له بهرامبه ر مردن و  
هه رگیز نه گه رانه وه ی نیږینه کانی ده روه به ری، — وه ک ژنانی عه ره ب.  
یه کیک بووی له پالنه ره کانی ئاماده یه کی هه میشه یی بو شینگیری،  
چونکه ژنی کورد، له و سوڼگه یه وه، که ژنی جه نگوهری خیل بووه و  
پیاوه که ی هه رده م له به رده م ئه گه ری جه نگی له ناکاوی بیپلان و  
نه خشه دا بووه، جه نگی که هه ندی جارن ئه م به ئاواتی  
نه خواستوه. له سه رو تاقه ت و توانی خیله وه بووه و مالکولکه ر

---

<sup>67</sup> کریستی آیسون. "حضور زن در فرهنگ شفاهی کرد"، ترجمه

فریده فتاحی قاضی، نوسخه یالکترونیکی، بلاوکراره ته وه له 6  
سیپتامبری 2012، له مالپه ری :

<http://boldketab.blogfa.com/post/41>

بوو. ئەو هەردەم لە دلراوکیدا ژیاو. کاتیک هاوسەری، برا و باوک و دەستگیرانی، بەهەر نیازنیک لە مال یا لە سیامال دەرچووویت، ئەم گۆزە ئاوی بەشویندا قەڵب کردوووەتەو. دروودی خویندوو. خیری بۆ قەرار داو. لە بۆ پیر و کتێبە پیرۆزەکان هۆمەنی بردوو. پاراو تەو و نزای کردوو تا لەو گەشتەیدا، یان لەو کارە و ابە شویندا چوو بە سەلامەتی بگەریتەو.<sup>68</sup> ئەم دیاردەیه دەکرێ سەبارەت بە هەموو ژنیکی سەر بە خێلی ئەو سەردەمە راست بێ، بە تاییبەتی کە ئێرانیش تا کۆتایی دەسەلاتی قاجاریش بە تەواوی لە ژێر کاریگەری سیستیمی خێلەکیانەدا بوو، بەلام لە بەرچی خەنسایەکی یا مەستورەیک لە شیعری شیوەنی فارسیدا دیار نییە؟ پرسیاریکە پەنگە بتوانی لەم توێژینەوێهەدا وەلامی چەند لایەنیکی بچوکی بدریتەو، هەرچەندە وەلامدانەوێ تەواوی کاریکە لە توانای ئەم توێژینەوێهە بەدەر.

---

<sup>68</sup>. محەمەد فەریق حەسەن. مینتەلیتی خێل، هەولیر: ئاراس، 2008.

دلشاد هیوا

به شی یه که م

شیعری ژنانی قووناعی یه که می قاجار (۱۷۹۵. ۱۸۴۸)



## ئیرانی ژیر دهسهلاتی قاجار

لیکۆلینهوه له شیعری ژنانی دهوهری قاجار<sup>69</sup>، به بی باسکردنی زه‌مینیه دینی، کۆمه‌لایه‌تی و په‌روه‌رده‌یه‌کانی ناو سیستمی دهسه‌لاتداریتی قاجار کاریکی نه‌کرده و مه‌حاله. واته بۆ تیگه‌یشتن له ژیان و شیعری ژنانی ئەم دهوهریه، پۆیستمان به خۆیندنه‌وه‌ی ئەو میژووه‌یه که پیاوان دروستیان کردوو و نووسیویانه، میژووه‌یه که پیاو به هه‌موو هیزه‌ی مادی و مه‌عنه‌وه‌یه‌کانی خۆیه‌وه له چه‌قیدا وه‌ستاوه و ژنیش له که‌ناره‌کانیدا. له‌پال درێژهدان به کۆی ترادیسپۆنه‌ی دێرینه‌کانی پیاوسالاری و دهسه‌لاتداریتی خێله‌کییانه‌دا، چه‌ندین

---

<sup>69</sup> ئیلی قاجار — کۆمه‌لیک له عه‌شایری تورکزمان — له درێژه‌ی ده‌یه‌کانی 1780-1790 به‌ره‌به‌ره ولاتی خسته ژیر رکیفی خۆیه‌وه، له سالی 1786 دا تاران‌ی به پایته‌خت هه‌لبژارد، له 1796 دا خانه‌دانی قاجاری بنیاد نا و پاش ئەوه بۆ ماوه‌ی یه‌ک سه‌ده فه‌رمانه‌ه‌وایی ئێران‌ی پاش زهن‌دییه‌ی کرد. فه‌رمانه‌ه‌وایی ئەم خانه‌دانه له ناوه‌نددا به هۆی وه‌زیران، ده‌ربارییه‌کان، میرزاکان، مسته‌وفیه‌کان و ئەشرفه‌وه به‌رپۆه ده‌چوو، که ناسناوی وه‌ک ئەله‌سه‌لته‌نه، ئەله‌وله و ئەله‌مالیکیان هه‌بوو؛ به‌لام به سو‌دوه‌رگرتن له پیاوماقولا‌نی لۆکالی، خانه‌کان، ئەربابه‌کان، بازرگان و موچه‌هیده‌کان ده‌یان‌توانی فه‌رمانه‌ه‌وایی ناوچه‌کانی تری ولات بکه‌ن. بر‌وانه: یراوند آبراهامیان. *تاریخ ایران مدرن*، ترجمه محمد ابراهیم فتاحی، تهران: نشر نی، 1389، ص 29

دیارده لهم دهورهیه‌دا جینگای سه‌رنجن، که گرنگترینیان به‌لای  
ئیمه‌وه بریتییه له لاساییکردنه‌وه، مه‌زه‌ب — خیلسالاری و  
ماته‌مزه‌ده‌گی که سی دیارده‌ی زۆر گرنگی میژووین و به بی تیگه‌یشتن  
لهم سی دیارده‌یه زه‌حمه‌ته بتوانین تیشک بخه‌ینه سه‌ر شیعری ژنان  
و لی بکۆلینه‌وه.

مه‌به‌ست له لاساییکردنه‌وه، دووباره‌کردنه‌وه‌ی زیاده‌رپه‌وانه‌ی  
به‌شیکی ئەزمونه‌کانی رابردووی ئێرانه که خۆی له بونیادنانی  
حه‌ره‌مه‌سه‌رای پر له ژن و که‌نیزه‌ک، ده‌رباری پر له شاعیری  
ستایش‌که‌ر و میژوونووس و ته‌زکه‌ره‌نووس (بیوگرافی‌نووسی  
شاعیران)‌ی ده‌رباری و رێپازه‌ سو‌فیه‌گه‌رییه‌کان و دواجاریش  
لاساییکردنه‌وه‌ی شیعری شاعیرانی هه‌ردوو سه‌بکی خوراسانی و  
عیراقیه، که خۆی له "ده‌وره‌ی بازگه‌شت"‌دا ده‌بینیته‌وه.

مه‌به‌ست له مه‌زه‌ب — خیلسالاریش، درێژه‌پیدانی هه‌مان  
ده‌سه‌لاتی شیعیه‌گه‌رایی سه‌فه‌وی و کولتووری خێله‌کیانه‌یه له  
ده‌سه‌لاتیکی هیرارشیدا. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌یه که پاشاکانی قاجار، خۆیان  
به‌پاسه‌وانانی شیعه، پارێزه‌رانی قورئان، وه‌لی ئەمری موسلمانان و  
هه‌لگرانی شمشیری ئیمام‌عه‌لی داده‌نا و زۆر سه‌فه‌ری زیاره‌تی و  
پروپاگه‌نده‌ییان بۆ زیاره‌تگه‌ گه‌وره‌کانی شیعه - ئیمام ره‌زا له مه‌شه‌هد،  
مه‌عصومه له قوم و ته‌نانه‌ت سه‌فه‌ر بۆ ئیمپراتۆری عوسمانی به  
مه‌به‌ستی زیاره‌تی ئیمام حوسین له که‌ربه‌لا، ئیمام‌عه‌لی له نه‌جه‌ف  
و سامه‌را. ئەنجام ده‌دا.<sup>70</sup>

---

<sup>70</sup>. هه‌مان سه‌رچاوه، ص 40

ههروهها مه به ست له ماته مزه ده گی، زالبوونی فهزایه کی پر له  
پرسه و گریان و ماته مینییه به سه رکومه نگه دا که دوا جار له هه موو  
کایه کانی ژیاندا رهنگ ده داته وه و به شیکی گه وره ی شیعری ئه م  
ده وره یه داگیر ده کا.

## بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی ژنان له قۆناغی یه‌که‌می قاجاردا

له پیکهاتنی شوناسی ژنی ئێرانیدا، زۆر هۆکاری جیاواز کاریگه‌رییان هه‌بووه، که ده‌توانی ئه‌مانه به هۆکاری جوگرافیا، فه‌رهه‌نگی و کۆمه‌لایه‌تی وه‌ک: حوکمه‌کان، بیروباوه‌ر، په‌روه‌رده‌ی دینی، داب و نه‌ریتی خێله‌کیانه و ... هتد دابنرێن. ته‌نیا سه‌رچاوه‌ی لیکۆئینه‌وه‌یش له‌م دیاردانه‌ گه‌رانه‌وه‌یه بۆ رای پۆژه‌لاتناسه‌کان و ئه‌و گه‌ریدانه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌دا سه‌ردانی ئێرانیان کردووه. بۆیه ده‌توانین ب‌لێین، که ئه‌گه‌ر یاداشتی گه‌شتیاره پۆژئاواییه‌کان نه‌بووایه ئه‌وا ئه‌مرۆ که‌مترین سه‌رچاوه‌مان له‌به‌رده‌ست ده‌بوو تا بتوانین باس له واقیعییه‌تی کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی ژنانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بکه‌ین، چونکه می‌تووینووسانی ئێرانی له‌م په‌روه‌وه‌یه‌ هه‌یج بایه‌خیکیان به‌ پۆلی ژنان نه‌داوه و په‌راوێزیان خستوون. به‌شدارپی کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی ژن له‌ بواره کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا هه‌میشه‌ هاوتا بووه به‌ پۆشه‌ریکی سه‌ختی ترادبسیۆنی و سه‌رنجی ئه‌خلاقییانه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای جیاکردنه‌وه‌ی ژنان له‌ پیاوان.<sup>71</sup>

جیاوازی په‌گه‌زی یه‌کێکه له‌ سیما دیاره‌کانی ده‌وره‌ی قاجار. به‌ سه‌رنجدانێک له‌ میعماری ئه‌م ده‌وره‌یه - به‌ تابه‌ت له‌ شاره‌کاندا. ده‌رده‌که‌وی که دیوارێکی کۆمه‌لایه‌تی — مه‌زه‌به‌ی ئه‌ستور ژنی له‌ کۆمه‌لگه‌ داب‌په‌وه. له‌م سه‌رده‌مه‌دا، له‌ ماڵ و له‌ شه‌قامه‌کانیشدا

---

71. پولاک. سفرنامه پولاک (ایران و ایرانیان)، ترجمه کیکاووس

جهاندار: تهران: انتشارات خوارزمی، 1361، ج اول، ص 5

جياوازی ره گه زی بوونی هه بووه، به تایبته له نیوان چینه خوارتره کانی کومه لگه دا؛ له ماله کاندایا "ئه نده روونی" و "بیرونی" لیک جودا بوون، میوانه ژنه کان له لایه ن ژنانه وه پیشوازیان لی ده کرا و میوانانی پیویش له لایه ن پیوانه وه<sup>72</sup>.

حیجاب و بالاپوشی ته وایه کیکی بووه له مهسه له سره کییه کانی ژنانی قاجار. له دهوره ی فه تحه لی شا (فه رمانره وایی: ۱۷۹۷—۱۸۳۴) و پاش ئه ویش، چادری ده ره وه ی مال ره نگی ره ش یا وه نه وشه یی بوو، که له سه ر چاقچور<sup>73</sup> هوه ده یانکرده سه ر و ده موچاویش یان به رووبه نده ده پووشی<sup>74</sup>. میرزا ئاقاخانی کرمانی (مردن: ۱۸۹۷/۱۸۹۶) له باره ی حیجابی توندی ژنانی قاجاره وه ره خنه ده گری و ده نووسی:

حه کیمانی جیهان، چاو و گوی به رنگه ی به ده سه ته نینانی  
دانایی و فیریوونی زانسه ت ده زانن و پییان وایه هه موو

---

<sup>72</sup>. ژوانس فوریه سه سه سال در دربار ایران، ترجمه عباس اقبال، تهران: دنیای کتاب، 1365، ص 159

<sup>73</sup>. چاقچور: ده ریپیه کی به رین، دریژ و لکاو به گوره وه بییه وه، که له رابوردودا ژنانی ئیرانی له گه ل چادردا ده یانپووشی. حسنانوری. فرهنگ بزرگ سخن، تهران: سخن، 1381، دوره ی 8 جلدی، جلد 3، ص 2276

<sup>74</sup>. مرتضی راوندی، تاریخ اجتماعی ایران، تهران: امیر کبیر، 1357، ج 3، ص 713

دهرککردنیکی نهقلانی له رینگه‌ی ئەم دوو پارەوه‌وه‌یه، که‌چی  
له ژنانی ئێرانیدا ئەم دوو رینگه‌یه به‌ستراوه. <sup>75</sup>

ژنان، سه‌رباری هه‌موو دابرا‌نیکیان له کۆمه‌نگه‌ له ماوه‌یه‌کی  
که‌می ته‌مه‌ندا ناچار به‌ شوکردن ده‌کران و له‌باتی خویندن و فیژیوون  
ده‌بوایه‌ خه‌ریکی مائداری بن. له کۆمه‌نگه‌ی قاجاردا، ماوه‌یه‌کی زۆر  
له‌نیوان مندایی و شوکردنی کچاندا نه‌بوو. کچان به‌ زۆری له‌نیوان  
حه‌وت تا سیانزه‌ سائیدا شوپان ده‌کرد<sup>76</sup>. له‌م سه‌رده‌مه‌ فره‌ژنی زۆر  
باو بووه، له‌ خودی فه‌تعه‌لی شاوه، که‌ به‌پیتی سه‌ه‌چاوه  
میژووویه‌کان خاوه‌نی نزیکه‌ی هه‌زار ژن و که‌نیز و سه‌ماکه‌ر بووه<sup>77</sup>،  
تا ده‌گاته‌ ده‌سه‌لاتداری ده‌ربار و خانه‌دانه‌کانی ولات، ژنیان ته‌نیا  
وه‌ک که‌ره‌سه‌ته‌یه‌کی چێژ یا هێژی کار بینویه و فره‌ژنیان به‌ نیشانه‌ی  
هێژ زانیوه. فره‌ژنی به‌شپۆه‌یه‌کی گشتی له‌ شاره‌کاندا، تابه‌ت بووه‌ به‌

---

<sup>75</sup>. فریدون آدمیت. *اندیشه‌های میرزا آقاخان کرمانی*، تهران: پیام،

1363، ص 257

<sup>76</sup>. بشیرا دلریش‌زن در دوره‌ی قاجار، تهران: دفتر مطالعات دینی

سازمان تبلیغات اسلامی، 1375، ص 22

<sup>77</sup>. پروانه: احمد میرزا عضد الدوله، *تاریخ عضدی*، کرج: سرو،

1354؛ خسرو معتضد؛ نیلوفر کسری. *سیاست و حرمسرا: زن*

در عصر قاجار، تهران: علمی، 1379؛ محمد شمس لنگرودی. *مکتب*

*بازگشت (بررسی شعر دوره‌های افشاریه، زندیه، قاجاریه)*، تهران:

مؤلف، 1372، ص 173

ئەشرف؛ بەلام لەناو خەیلەکانیشدا ھەبوو، ھۆکاری ئەمەش بۆ ئەو دەگەرپتەووە کە ژن لە ناو خەیلدانەك ھەر خەرجییەکی بۆ مێرد نەبوو، بەلکوو ھیزیکێ کارامەتر بوو بەلای مێردەکیەو<sup>78</sup>، ئەمە سەرباری ئەو سوکایەتیانەکی کە بەیخی چینی کۆمەلایەتیەکان لەرینگەکی ناوانانەو بە ژنان دەکرا. بە ژنانی چینی بالآ "خانم" و بە ژنانی پلە دوو "بیگم" یا "بی بی" دەگوترا. بە ژنانی پلە خوارتریشیان دەگوت "زەعیفە". لەنیوان خەلک و گشتدانای ژنان نەدەبرا و ەك "زەعیفە"، "مەنزل"، "عەرەت" و "دایکی مائەکان" و ئەم جۆرە ناوانە باسیان دەکرا.<sup>79</sup>

لەم دەورەییەدا، ژن ەك ھەر کەرەستەییەکی تر مامەلەکی سیاسییانە و خەیلەکییانە پێوە دەکرا و کارتیکێ دەستی پیاوان بوو بۆ یەکلادکردنەوھی مامەلەکانیان لەسەر ھیز و خاک و دەسەلات<sup>80</sup>.

---

<sup>78</sup>. ھنری پاتینجر. *سفرنامە پاتینجر*، ترجمە شاھپور گودرزی، تھران: دھخدا، 1384، ص 65

<sup>79</sup>. بېروانە: مونس الدولە، *خاطرات مونس الدولە ندیمە حرامسرای ناصرالدین شاھ*، بە کوشش سیروس سعدوندیان، تھران: زرین، 1380، صص 193—194؛ پولاک، سەرچاوەی پیشوو، صص 157.158

<sup>80</sup>. تەنانەت خودی فەتھەلی شاییش ئەم کارەکی بە مەبەستی نزیککردنەوھی سەرۆکییل و میرەکان لەخۆی، بەکار ھیناوە و زۆر جار ژنە تەلاقدراوہکانی خۆی یا کچەکانی دەدا بە ئەوان و لەم

هەر بۆیه کپین و فرۆشتنی ژنان و کچانی گوندی کارێکی ئاسایی بووه<sup>81</sup>. سهرباری ئەمه، هامبلی (Hamblly) ئاماژه به بهرفراوانی بازرگانیکردن به ژنانهوه له دهورهی قاجاردا دهکات<sup>82</sup>. ههروهها به پیتی راپۆرتی یه کێ له گهشتیارهکان، له سالی 1841د، تورکمه نه سونیه کان گواستنه وهی کچانی شيعه مه زهه بی ئیرانی و فرۆشتنیان له ئاسیای ناوه راسه به کارێکی ته واو رهوا داده نا. ئەم جوړه نیکه رانیپانه تا سه دهی دواتریشی— هه ر به رده وای هه بوو، بۆیه

---

رێگه یه شه وه پشتیوانی بو خۆی به ده سه ته ده هیتا و له هه مانکاتیشدا سیخوړی له کۆشکی ئه وه سه له تدارانه دا ده چاند. بو تیگه یشتنی زیاتر له م ببابه ته بگه رپۆه بو احمد میرزا عه ضد الدوله، سه رچاوه ی پیشوو.

Cf. Afsaneh Najmabadi, *The Story of the Doughters of Quchan*:<sup>81</sup> *Gender and National Memory in Iranian History* (Syracuse, NY: Syracuse University Press, 1998

<sup>82</sup> بپروانه: سوزن مک الرون. "زنان عصر قاجار در عرصه ی اجتماع: مروری بر پس زمینه های فعالیت های سیاسی و اجتماعی زنان ایران"، *ایران نامه*، شماره 4.3، 1386، نسخه ی اینترنتی، به روز شده در تاریخ 2008/11/9، در سایت بنیاد مطالعات ایران: <http://fis-iran.org/fa/irannameh/volxxiii/qajar-women>



تاوهره كانی چاودیری و پاسهوانی له گونده فارسی زمانه كاندا به  
"برجهای ترکمن" ناسرابوون<sup>83</sup>.

یه کێکی تر له دیارده دیاره کانی دهورهی قاجار زیاتر بوونی  
به شداری ژنانه له مه راسیمی رهوزه خوینیدا. ئەم جۆره کۆر و  
پێوره سمانه له ماله کاندا برهونکی زۆریان سه ند. به جۆرێکی وه های لی  
هات که چالا کانه ترین ره هه ندی ئاماده یی کۆمه لایه تی ژنان له  
دهوره ی قاجاردا بریتی بوو له به شداری له پێوره سمی پرسه ی مانگی  
موحه رهم و رهوزه خوینی و نمایشی— ته عزیه. له م چوارچێوه یه دا،  
به ده سه ته یتانی ئەجری دنیا ی دواتر، نیهت بو ته وه کردن له  
گوناهه کانیا ن، زیاد کردنی زانیاری دینی، بینینی پیاوانی سیاسی و  
رۆحانییه کان و مه رجه عه گه و ره کان و گو یتیبیستبوونی وه عزه کانیا ن،  
هه ره ها خو شبه ختبوون له چێژی کۆر و کۆبوونه وه کان و به شداری  
له چیش تلینان و خواردنی، له و پائنه ره بچوک و گه ورانه بوون که  
هێزیان ده به خشی— به ژنان بو ئاماده بوون له م جۆره  
کۆر و کۆبوونه وانه دا<sup>84</sup>.

---

<sup>83</sup>. یرواند ابراهامیان. سه رچاوه ی پیشوو، ص 59

<sup>84</sup>. بشرا دلریش. سه رچاوه ی پیشوو، صص 74.73

## په روره ده و خویندنی ژنان له قونانی یه که می قاجاردا

هه ره له سه ره تای په یدابوونی ئیسلامه وه تا سه رده می قاجار، ته نیا شوینی فیروون و خوینده واری له ئیراندا مزگه وته کان بوو. له بهر ئه وه ش که مزگه وته کان زیاتر شوینی پیاوان بوون، به شیوه یه کی گشتی ژنان له فیروون و خویندن بیبهش ده بوون. به لام له سه رده می قاجاردا مه کته بخانه کان زیاتر برهویان سهند و یه که مین مه کته بخانه کانیش له مزگه وته کاندا دروست بوون. هه ره بویه تا سالانیکی پاش ده سه لاتداریتی قاجاریش یه کی له شوینه کانی پیکهیتانی مه کته ب و مه کته بخانه کان هه ره مزگه وته کان بوو<sup>85</sup>.

مه کته بخانه کانی ده وره ی قاجار بریتی بوون له مه کته بی ئاخوند باجییه کان، مه کته بخانه گشتییه کان و مه کته بخانه تایبه تییه کان. ئه وه ی که به لای ئیمه وه گرنگی زورتره مه کته بی ئاخوند باجییه کانه، که شوینی فیرکردنی منالان و ژنان بوو له وه سه رده مه دا و له چوار ساله وه تا حه وت سال بوون و تیکه ل بوون. به لام منالی ئه شراف و خانه کان نه ده چوونه ئه وی، به لکوو به پیچه وانه وه، ئاخوند باجییه کان<sup>86</sup> ده چوونه لای ئه وان. له پاش ئه م

---

<sup>85</sup>. اقبال قاسمی پویا. مدارس جدید در دوره قاجاریه بانیان و

پیشروان، تهران: مرکز نشر دانشگاهی، 1377، ص 45

<sup>86</sup>. ئاخوند باجی، میرزاباجی، مه لاجی، خان باجی یا شاهباجی به خانمیکی فیرکاریان ده گوت، که زانستیکی که می هه بوو و له زوربه ی بواره کاندا ژنیکی ئاقل بوو، زیاتریش ئه زمونی ژیانی

قۇناغەيش بەشیکیان دەچوونە مەکتەبخانە گشتییەکان، کە زیاتر کورەکان بوون و کچەکان لە خویندن بێبەش دەکران. مەکتەبخانەکان یا تیکەل بوون یان جیا، هەر لەبەر ئەمە زۆریەکی کچان پاش تێپەراندنی خولێکی ماوە کورت لە ئاستی خویندەنەوی ناوەند و نووسین بە توانایەکی زۆر کەمەو، پلەکانی پاش ئەوەیان نەدەبڕی و دەکەوتنە کونجی مائەو<sup>87</sup>. ئامانجی فێربوون لەم جۆرە مەکتەبخانانەدا ئاشناوییەکی کەم لەگەڵ سورەتە کورتەکانی قورئان و ئەخلاقیات و شەرعیات و ئەلفبا بوو. بەلام لە مەکتەبخانە تایبەتەکاندا کە تایبەت بوو بە منالانی کور و کچی پیاو گەورەکان و خانەدانەکان و ئەشراف، خویندن کەمیک جیاوازتر بوو. مەکتەبخانە تایبەتەکان هی شازادەکان و پیاو گەورەکان و بەشیوەیەکی گشتی هی دەستڕۆیشتووانی کۆمەلگە بوو، کە خاوەنی مائی زۆر و ئەندەر و وونی و بیرونی بوون و دوور لە مەکتەبخانە گشتییەکان پێک دەهاتن<sup>88</sup>.

مەنسورە ئیتیحادییە لەبارەیی ئەو رۆژانەو دەئی: "لەم سەردەمەدا زۆر گرنگی بە خویندنی کچان نەدەدرا و بە شیوەکی گشتی خویندنیان زۆر ماوە کورت بوو، یاخود هەرگیز رێگەیان پێ نەدەدرا.

---

هەبوو تا زانست و زانیاری. بێوانە: اقبال قاسمی پویا. هەمان سەرچاوە، ص 46

<sup>87</sup>. مستوفی عبداللە. شرح زندگانی من، تاریخ اجتماعی و اداری سورە قاجار، تهران: زوار، 1343، ج 1، ص 711

<sup>88</sup>. اقبال قاسمی پویا. سەرچاوەی پیشوو، ص 45

هه‌رچۆن بێ به‌هۆی شوکردنی کچان له ته‌مه‌نیکی که‌مدا ده‌رفه‌تیکی وا بۆ فی‌ربوون و خوێنده‌واری نه‌بوو. زۆریه‌ی زانیارییه‌کان به‌ شپوهیه‌کی ساده و لاوه‌کی فی‌ری ژنان ده‌کران، هینده‌ی که‌ بتوانی قورئان بخوینیته‌وه. به‌گشتی له‌ کۆمه‌لگه‌دا نووسین بۆ ژنان به‌ زیاده‌ داده‌نرا، به‌ تایبه‌تی که‌ لایانوابوو ئه‌خلاق له‌ ناو ده‌بات. هه‌لبه‌ته‌ له‌ دیدی هه‌ندی له‌ پیاوانه‌وه له‌ بنه‌ره‌ته‌وه نووسین بۆ کچان حه‌رام بوو، چونکه‌ له‌ وانه‌بوو نامه‌ی عاشقانه‌ بنووسن<sup>89</sup>! "هه‌ر بۆیه‌ شانسـی— خویندنی کچان له‌م ده‌وره‌یه‌دا ته‌نیا تایبه‌ت بوو به‌ ئه‌شرفییه‌کان، یاخود لانی که‌م منالانی خانه‌دانه‌کان، چونکه‌ خویندن بووبوووه‌ جوړیک له‌ عاده‌تی ئه‌شرافی. هه‌ندی له‌ خانه‌واده ئه‌شرفییه‌کان که‌چه‌کانیان ناچار ده‌کرد که‌ له‌لای مامۆستایانی جێ متمانه‌ له‌ ماله‌وه‌ بخوینن... هه‌بوونی خه‌تیکی خووش، وه‌ک هونه‌ری کچان له‌ خێزانه‌ گه‌وره‌کاندا داده‌نرا و هه‌ندی جاریش شیعریان ده‌گوت و فی‌رکردنیا زیاتر لایه‌نی هونه‌ری و جوانکاری هه‌بوو تا پێویستی ژیان.<sup>90</sup>

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا خویندنی کچان به‌ر له‌ هه‌ر شتی په‌زنامه‌ندی پیاوان یاخود باوکه‌کانی پێویست بوو. ته‌نیا کچانی هه‌ندی له‌ خانه‌واده شیک و ده‌ربارییه‌کان، ئه‌ویش به‌ مه‌رجی په‌زنامه‌ندی

---

<sup>89</sup>. منصوره اتحادیه. *زنانی که‌ زیر مقنعه کلاهداری کرند*. تهران:

نشر تاریخ ایران، 1388، ص 21

<sup>90</sup>. بدرالملوک بامداد. *زن ایرانی از انقلاب مشروطه تا انقلاب سفید*،

تهران: ابن سینا، 1347، ص 60 و 61

باوکانیان، دەیان توانی بە یاری دەهی مامۆستای بۆ مالهوه گیرا، تا پادیههك درێژه به خویندنی خۆیان بدەن.<sup>91</sup> خویندنی کچان دەبوایه زۆر جار به نهیپی بی، چونکه خویندەواربوونی ژنان وهك شورهبی دەبیبرا و زۆرێك له ژنان خویندەواری خۆیان دەشاردەوه.<sup>92</sup> له لایه کی ترهوه ئەم مه کتهبخانانه به ته نیا شوینی ئەلفبای شه رعی و دینی نه بوون، به لکوو له هه ندی له مه کتهبخانه کاندانا منالان شه ره شیعریان ده کرد و ئەمهش یاسا و ریسای خۆی هه بوو، به تابهت ئەوانه ی که زهوقی شیعرییان هه بوو ده که وتنه ناو ئەم کیپرکییه وه. ئاخوند، شاگرده به هیز و به هره مه نده کانی خۆی ده کرده دووبه شه وه و ئەوانیش ده ستیان به شه ره شیعر ده کرد<sup>93</sup>.

خائیکی فیڕکاری گرنگ له م ده وره یه دا ئەوه یه که له وهختی محمه د شا (فه رمانه وایی: ۱۸۳۴-۱۸۴۸) دا، میسیۆنیره مه سیحیه کان، له ۱۸ کانونی دووه می ۱۸۳۶ دا یه که مین قوتابخانه یان له خه سه ره وئا باد و ورعی کرده وه. به رنامه کانی ئەم قوتابخانه له سه ر بنه مای شیوه ی فیڕکاری ئەمریکایی و ئەوروپایی

---

<sup>91</sup>. تاج السلطنه. خاطرات تاج السلطنه، به کوشش منصوره اتحادیه،

تهران: نشر تاریخ ایران، 1371، ص 90

<sup>92</sup>. الیز ساناساریان. جنبش حقوق زنان در ایران: طغیان، افول و سرکوب از 1280 تا انقلاب 1357، تهران: نشر اختران، 1384، ج

اول، ص 30

<sup>93</sup>. اقبال قاسمی پویا، سه رچاوه ی پیشوو، ص 70

بوو، به لأم سه رباری ئه وهی که ئه م قوتابخانانه له لایه ن شاهه له رووی دارایی و کارگیرییه وه پشتگیرییان ده کرا، که چی ئه م پشتگیریکردنه تا ئه وکاته بوو، که ئه م قوتابخانانه ته نیا منالانی که مینه دینییه کانی تریان فیر بکردایه. هه ر بویه تا سالانیکی زور دواتر نه ک ته نیا کچان به لکوو کورانیس نه یانتوانی سوودیکی زور له م قوتابخانانه بین<sup>94</sup>. ههروهها ماوهیه کی که م پاش ئه مه مؤله تی دامه زرانندی قوتابخانهیه کی بچوکی کچانه ی تابیه ت به ئه رمه نییه کان و هاوالاتیبانی ولاتانی دهره کی، له تاران وه رگیرا، به و مه رجه ی که کچانی موسلمان له وی پینگه ی خویندنیان پ نه دریت<sup>95</sup>.

هه رچی له باره ی ژنانی گوندنشینیسه وهیه، به گویره ی گه ریده و مسیونیره کان خوینده واری له گونده کان زور که م بووه، به جوریک له م بارهیه وه گو تراوه:

---

<sup>94</sup>. سهیلا فارسانی. اسنادی از مدارس دختران از مشروطه تا پهلو، تهران: سازمان اسناد ملی ایران، 1378؛ رضا رمضان نرگسی. "سیر تجدید زندگی نظام آموزشی در ایران معاصر"، معارف، 1388، شماره 86، صص 110—117؛ حسین احمدی. "کوشش مسیونرهای آمریکایی برای جذب نسطوریها (از محمد شاه تا اوایل سلطنت ناصرالدین شاه)"، پژوهشنامه ی تاریخ، شماره 11، 1387، صص 27.1

<sup>95</sup>. سهیلا فارسانی. هرچاوه ی پیشوو. ص 11

"هەرچۆن بێ، لە گەڵ ئەووی پەیداکردنی ژنیکی گوندنشین  
کە توانای خۆئیدنەووە و نووسینی هەبێ کارنیکی ناوازیه (جگه له  
ژنانی ئەریاب)، بەلام بارودۆخیان بە گشتی له ژنانی شار باشتره.  
چونکه کارنیکی زۆرتریان بۆ ئەنجامدان ههیه و سه‌رگه‌رمییان بۆ  
دریژه‌دان به ژیان زۆرتره، ره‌نگه به‌هۆی ئەو هه‌شوه‌وه بێ که هینده  
ماندوون ئیتر دهرفه‌تی بێرکردنه‌وه‌یان له مه‌سه‌له‌کانی تر نه‌بێ و  
به‌گشتی خۆیان به‌خۆشبه‌خت داده‌نێن<sup>96</sup>."

---

<sup>96</sup>. فرشته پناهی. زن ایرانی در سفرنامه‌ها، تهران: جاجرمی،

## قوناغی ماتمه زده گی و برهوی شیوه نگیری له سه رده می قاجاردا

مه زهه بی شیعه ی دوانزه ئیمامی، که پاش هاتنه سه ر تهختی شائیسماعیلی یه که م (فه رمانره وایی: ۱۵۰۱-۱۵۲۴) له ئیراندا بووه مه زهه بی فه رمی، له سه رده می ده سه لاتی قاجاره کاندا و به تایبه تی له سه رده می فه رمانره وایی فه تحه لی شادا به ته وایی پایه کانی خوی داکوتابوو و به هه موو شیوه یه که پشتگیری لی ده کرا. پینگه ی دینی و مه زهه بی له سه رده می قاجاردا به شیوه یه کی تایبه تییه، واته ولات ره نگیکی ته وای مه زهه بی هیه و شاکانی قاجار پوخساری مه زهه بی خویان رۆژبه رۆژ ئاشکراتر ده که ن.<sup>97</sup> هه لبه ته پئویسته ئاماژه به وه بدری، که ئاغا محهمه د خان (فه رمانره وایی ۱۷۹۵-۱۷۹۷) دامه زینه ری شاهه نشایی قاجار، سه رباری ئه وه ی که پایه ندبووه به مه زهه بی شیعه و به یی بیویست تاعه تی کردووه<sup>98</sup>، هه روه ها له سه رده می ده سه لاتییدا فه رمانی به دروستکردنی مزگه وتی "شاه" له تاران دا و مه رقه دی ئیمام ره زایشی له مه شهه د نوئ کرده وه<sup>99</sup>، به لام

---

<sup>97</sup>. شیرزادطایفی. "بررسی نمودهای مذهبی در شعر عهد قاجار"،

مجله ادیان و عرفان، شماره دوم، 1389، ص 101

<sup>98</sup>. سرجان ملک. تاریخ ایران، ترجمه میرزا اسماعیل حیرت، تهران:

یساولی (فرهنگ سرا)، 1362، ج 7، صص 287-288

<sup>99</sup>. ابو نصر عضد قاجار. بازنگری در تاریخ قاجاریه و روزگار

آنان، تهران: دنیای کتاب، 1376، ص 80



نهیده ویست دهسه لاتی خوئی له گهل رۆحانییه کاندایه ش بکا، کهچی رۆحانییهت و پیاوانی ئایینی له سهردهمی دهسه لاتی سیوحهوت سالهئی فهتعهلی شادا به تهواوی بههیز بوون و تارادهیه کی زۆر جلهوی له شکر و کۆمه لگه یان به دهسته وه بوو<sup>100</sup>. فهتعهلی شا، که پیاوئیکی مهزهه بی بوو، یا بهروالهت مهزهه بی دهینواند، گرنگی به تهعزیه خوئینی دهدا و کهم تا زۆر رۆئیکی گرنگ و کاریگه ری هه بوو له برهوسه ندنی ئەم ترادیسۆنه مهزهه بییه له نیو خه لکی و گشتاندنی له کۆمه لگه دا<sup>101</sup>.

لایه نیکی بههیزی کولتووری ئەم مهزهه به له ئاستی کۆمه لایه تیدا، خوئی له و مهراسیم و نمایشانه دا ده بینیه وه که بۆ پیشه وا و ئیمامه شه هیده کانی ساز ده کران. ئەم مه راسیمانه له لایه ن پاشاکانی قاجاره وه له رووی مادی و مه عنه وییه وه پشتگیری ده کران. پاشاکانی قاجار، هانی برهوسه ندنی مه راسیمی سالانه ی مانگی موچه رهم و پرسه داری ئیمام حسینیان ده دا و خه رجی ده سته کان، رهوزه خوئینییه کان، تهعزیه کان، حسینییه کان و ته کییه کانیان دابین

---

<sup>100</sup>. پروانه: بهزادکشاورزی. تشیع و قدرت در ایران، پاریس:

انتشارات خاوران، 1379، صص 135-205

<sup>101</sup>. علی بلوکباشی. تعزیه خوانی در دوره فتحعلی شاه: نگاه جیمز

موریه به تعزیه داری، در کتاب تعزیه و تئاتر در ایران، به کوشش

لاله تقیان، تهران: انتشارات نشر مرکز، 1374، ص 22

ده کرد<sup>102</sup>. له سهردهمی دهسه لاتی محهمه د شایشدا به هوی هاندان و گرنگیپیدانه کانی خودی شا و سهدری ئه عزم (سه روکوه زیران) ی ئه و کات، حاج میرزا ئاقاسی (فه رمان په واپی: ۱۸۳۵-۱۸۴۸)، پرسه داری په ونه قتیکی زیاتری په یدا کرد و دروستکردنی ته کیه به ووی سه ند<sup>103</sup>.

له م قوناغه دا، ماته م بریتی بوو له و جوړه کوړ و کو بوونه وانوی که خه لکی بو بیره پنه و هوی رووداوی که به لا رنکیان ده خست، له ویدا شینگیریک، به شاعر شه هیده کان ده لا وینته وه و به حوزنه وه ده یخوینی. گرنگترین دیارده و ده رکه وته کانی ماته مینی له م قوناغه دا بریتی بوون له نوحه خوینی، په وزه خوینی و ته عزیزیه که سه ره تا کانیان ده گه ریته وه بو بهر له م سه رده مه، به لام له م قوناغه دا پایه کو مه لایه تی و مه زه به بیه کانی نوی کرانه وه و توکمه تر کران و له ژبانی روژانه دا په رنگیان دایه وه، به جوړی که له م ده وره یه دا زور به ده گمن ده توانی دیوانه شاعری بدوزرته وه که تیدا ئامازه یه ک به رووداوی که به لا نه کرابی<sup>104</sup> و شاعیریک په یدا بکری که شیننامه یه کی به م

---

<sup>102</sup>. یراوند آبراهامیان. سه رچاوه ی پیشوو، ص 41

<sup>103</sup>. پروانه: رضا رمضان نرگسی. "عزاداری در عصر قاجار"، نشریه تاریخ در آینه پژوهش، شماره 9، بهار 1385 صص 90.53

<sup>104</sup>. شیرزاد طایفی. سه رچاوه ی پیشوو، ص 109

بۆنەیهووە نەھۆنییەتەووە<sup>105</sup>. بۆیە لە خوارەووە دەکری گرنگترینی ئەو دیاردانە دەستنیشان بکەین، کە لەم دەورەیهدا کاریگەری راستەوخۆی لەسەر دروستکردنی فەزایەکی خەمپەنەرانی هەبوو و زەمینەیی راستەقینەیی شیعری شینگیری قۆناغەکەیی رەخساندوو:

## ۱. رەوزەخوینی

میژوووی رەوزەخوینی پێش تەعزییەییە و ھۆکاری ناوانانیشی— دەگەریتەووە بۆ خویندنی کتییی *روضە الشھداء*<sup>106</sup> کە لە دەورەیی سەفەووییەدا دەستی پێ کردوو. حاجی میرزا حسین نوری (مردن: ۱۹۰۲)، لە پێشەکی کتییی *لؤلؤ و مرجان*، پاش باسکردنی چۆنیی شیعری شیوون لە رۆژگاری ئیمامەکاندا، دەنووسی:

---

<sup>105</sup>. محمد غلامرضایی. *سبکشناسی شعر پارسی از رودکی تا شاملو*، تهرآن: انتشارات جامی، 1377، ص 452.

<sup>106</sup>. لە نووسینی کەمالەدین حسین کورپی عەلی واعیزی کاشفی (مردن: 1501 تا 1505)یە، کە بە فەرمانی سەید مورشید ئەلەدین عەبدوللا ناسراو بە سەید میرزا، زاوای سولتان حسینیی بایقەر، نووسراو. ئەم کتیبە پێشگوتاریک و دە بەش لەخۆی دەگرێ، کە ھەر یەکن لە بەشەکانی تاییبەتە بە بارودۆخی یەکن لە پەيامبەرانی و ئەولیاکان یا کەسانیکی سەر بە خانەدانی ئیمامەکان. بەشی ھوتەم تا دەھەمی ئەم کتیبە تاییبەتە بە رووداوەکانی کەربەلا.

"نهم دسته یه له موسلمانان (رهوزه خوئنه کان)  
ناونکی تایبه تیان نه بوو تا.. مهلا حسینی کاشفی  
(مردن: 1501 تا 1505) کتیبی "روضه الشهداء" ی نووسی.  
پاش نه وه، خه لکی خواستیان له سهر خوئنده وهی نه وه  
کتیبه له "مه جلیسه کانی موسیبهت" دا په یدا کرد و به هوی  
ناره وانی و سهختی دهقی کتیبه که وه، هه موو که س  
نه یده توانی بیخوئینته وه، به لکوو که سانیکی تایبهت هه بوون  
که به باشی فیبری خوئنده وهی بوو بوون و له کور و  
کۆبوونه وه کانی ته عزیزه دا ده یان خوئنده وه و پاشان به  
رهوزه خوئین ناسران؛ واته خوئنه ره وهی کتیبی روضه  
الشهداء<sup>107</sup>

پاشتر نه مه گه شه ی کرد و چه ندین کتیبی تر له و باره یه وه  
نووسران، به لام ناوه که ی هه ره وه ک خوی مایه وه. نه رکی سهره کی نه م  
رهوزه خوئینانه زیاتر خه منا کردن و دروستکردنی فه زایه کی پرماتهم  
بوو. له م ریوره سمانه دا، شیعرگه لی به ئاوازی خه منا ک و سۆزداره وه  
به مه بهستی کارلیکردنی ئاماده بووان ده خوئیرانه وه<sup>108</sup>. هه روه ها  
نه رکی سهره کی رهوزه خوئین باسکردن له کاره ساتی به سهره اتی حسین

---

<sup>107</sup>. محمود طاهر احمدی. "تشکل های مذهبی: مجالس روضه خوانی  
به روایت تاج واعظ"، فصلنامه ی تاریخ اسلام دانشگاه باقر العلوم،  
شماره 8، 1380، ص 2

<sup>108</sup>. سید مرتضی سید خاوری لنگرودی. "ارتباط مذهب و موسیقی  
سنتی در ایران"، ادبستان، شماره 41، 1372، ص 95

و خویندنه وهی شیعرگه لی بوو له ته عزیزیه کاندابه دهنگیکی  
خه مبارانه وه<sup>109</sup>.

## ۲. ته عزیزیه

له رووی میژووویه وه، هه ندی له لیکۆله ره وان پێیان وایه که  
نمایشی— ته عزیزیه ریشه یه کی میژووپی هه یه و ده گه ریته وه بو  
کاره ساته کانی میترا و پرسه بارپی سیا وهش. هه ندیکیش پێیان وایه که  
له ژیر کاریگه رپی ره گه زه ئوستوره ییه کانی میژو پۆتامیا و ئه نادۆل و  
میسردا یا به سه ره اته کانی مه سیح و ئه فسانه کانی تری  
هیندۆئه ورو پاییدا<sup>110</sup>، یان ئوستوره کانی بهر له مه سیحیه تی عێراق  
وهك ئه و نمایشانه ی، که له رۆژی حه وته می "جه ژنی دوانزه رۆژه ی

---

<sup>109</sup>. عباس خدومجیلی. تعزیه در عراق و چند کشور اسلامی،

ترجمه ی مجید سرسنگی، تهران: فرهنگ و هنر، 1385، ص 59

<sup>110</sup>. پروانه: صادق هایونی و محمود صباحی، "تعزیه"، دانشنامه

جهان اسلام، تهران: بنیاد دایرة المعارف اسلامی، 1375.

ج 7، ص 511؛ احمد صدر حاج سید جواد ی و دیگران، دایره المعارف

تشیع، ذیل مقاله "تعزیه"، تهران: 1369. ص 442

بابل<sup>111</sup> دا ئەنجام دراوان و پاشان ئەمانه له پاش رووداوی که به لا و هبوونه ته زهمینه خوۆشکه ری پۆره سمی ماته مینی تر<sup>112</sup>.

ته عزییه، له زماندا به مانای "بانگیش تکر دنی پرسه بار بو ئارامگرتن"، "دلنه وای" و "پرسه باری"<sup>113</sup>، ههروهها "فه رمانکردن به ئارامگرتن" و "پرسینه وه له خزم و که سوکاری مردوو"<sup>114</sup> دیت. وهك زاراو هیش ده توانین بئین نمایشیکه بو یادکردنه وهی شه هاده تیام حسین ئەنجام دهدری و تیدا شیعەرگه لی له شیوهی ره دیف و ئاوازی ئیرانی ده خوین. به پێ ئەمه ده توانی بگوتری، ته عزییه نمایشنامه یه کی مه زه بیه به جو ری له موسیقا یان وته ی کیشداری

---

<sup>111</sup>. جه ژنیک بووه له بابلی کوندا، که دوازه پوژی خایاندووه و پوژی حه وته می ئەم جه ژنه تایبهت بووه به نمایشیکی دینی خه مناک و ئەفسانه یی له باره ی مه رگی خودایه که وه به ناوی مه ردوک و هه لکشانی ئەو بو به هه شت. پروانه: علي الزبيدي. "المسرحية العربية في العراق"، الأتقلام، العدد 5، بغداد، 1965، ص 16

<sup>112</sup> Voir : Ta'ziye in Iraq and some islamic Countries (A Study on the Literary, Social and Political Values of Ta'ziye), Oxford Academy of Advanced Studies, 1999

<sup>113</sup>. حسن انوری. سه رچاوه ی پیشوو، ج 3، ص 1785

<sup>114</sup>. احمد صدر حاج سید جواد ی و دیگران، سه رچاوه ی پیشوو، ذیل مدخل "تعزیه".

سونەتیپیهو<sup>115</sup>. رپۆرەسمی تەکیە<sup>116</sup> یا تەعزییەخوینیش گۆرینی سونەتەکانی پەرسە بوو کە شیعەییەکان لە سەر دەمی دەیلەمیەکانەو (۹۲۳-۰۵۲ ز)، لە ولاتی ئێران و ناوچەکانی ژێر دەسەلاتیاندا هەموو سائیک لە رۆژی شەهادەتی ئیمام علی و حسێندا رێکیان دەخست<sup>117</sup>. بەلام لە سەرەتاکانی سەدەمی شانزەهەمەو، لە ژێر پارێزوانی حکومەتی سەفەویەدا لە سەرانی سەری ئێراندا بلاو بوو و هەرحەندە لە و کاتدا، زۆرێک لە ئێرانییەکان سەر بە ئاینزای سونە بوون، بەلام تەعزییە، وەک رپۆرسمیکی شیعییانە بە فەرمانی ناسێرا<sup>118</sup>.

لەپاش تێپەڕینی دەیان سال، چەندین هۆکاری وەک رەوزەخوینی، دەستەگەردانی (گەڕانی دەستەمی ماتەمی موخەرەم)، نوحەخوینی و شەبیهسازی (نمایشی. رووداوی کەریەلا)، کەم کەم بە

---

<sup>115</sup>. سید مرتضی سید خاوریلنگرودی. سەرچاوهی پیشوو، ص 96

<sup>116</sup>تەکیە لە زماندا بەمانای "پال بەشتیکەو دان" دێ و لەپرووی مەجازیشەو و اتە "پشت و پەنا" دەدا و هەر بەهۆی ئەمەشەو بەشوینیک دەوتری پەنای هەژاران بێ وەک دێر و خانەقا؛ ئەمڕۆیش وەک زاراوه بە "حەسەینییە" یەک دەوتری کە تیندا رەوزە دەخوینن یا شوینی تازییەخوینی و رەوزەخوینییە.

<sup>117</sup>. عباس پرویز. تاریخ دیالمه و غزنویان، تهران: علمی، 1336، ص 144،

<sup>118</sup>. عباس خدومجیلی. سەرچاوهی پیشوو، ص 58

یارمه تی یه کتری دابونه ریتیکی نمایشی هینایه ناراو، که له سه رده می قاجاردا به ته واوی پهری سهند و کامل بوو. ته عزیزیه له سه رده می قاجاردا، به ته نیشته دهسته و گروهه کانی سینگگوتانه وه بووه یه کینک له جوړه کانی عه زاداری<sup>119</sup> و ئهم بزوتنه وه هونه ریه به پشتیوانیه راسته وخو و ناراسته وخو کانی شازاده و فه رمانره واکانی قاجار که وته سه رپه گه شه ی خوئی. له سه رده می قاجاردا ته عزیزیه خوئی له رووی ناوهرۆک و چوئیته و ههروه ها له رووی شیوه ی ریکه ستنی و ئه نجامدانی و شوئنه که یه وه، به لوتکه ی کاملبوونی خوئی گه یشت<sup>120</sup>. هه ره له سه رده مه دا ماوه ی پرسه داری زیاتر ده خایه نی و ته نیا تایبته نابی به مانگی موچه رهم و سه فه ره وه<sup>121</sup> وه ک دوو مانگی تایبته به پرسه داری.

---

<sup>119</sup>. رضا رمضان نرگسی. "عزاداری در عصر قاجار"، سه رچاوه ی

پیشوو، ص 72

<sup>120</sup>. صادقهما یونی. تعزیه در ایران، تهران: انتشارات نوید، 1368،

ص 68

<sup>121</sup>. بروانه: عبدالله مستوفی. سه رچاوه ی پیشوو، ص 227—286؛

پولاک. سه رچاوه ی پیشوو، ص 236؛ بشری دلریش، سه رچاوه ی

پیشوو، ص 74.



### ۳. نوحە خوێنی

لە ڕووی وشەووە بەمانای "گریان و زاری بەسەر مردوو" و "مور و لاواندەنەووە" دیت<sup>122</sup>، بەلام لە فەرھەنگی تازیبەباری بۆ ئیمام حسیندا، نوحە بەجۆریکی تایبەتی شیعری شینگیری دەلێن، کە لە کۆری پرسەداریدا بەشیوەی گروپی دەخوێنری. لە و کۆراندە، شیعری نوحەیان بۆ سەنگکوتین دەگوت، یەکی نوحەیی دەخوێند و ئەوانی تر بە نەوا و ریتەم و کیشی- شیعری نوحەخوێنە کە سنگیان دەکوێ. <sup>123</sup> دەتوانری ویسالی شیرازی (مردنی: ۱۸۴۶) و یەغمای جەندەقی (مردنی: ۱۸۵۹-۱۸۶۰) بە ناودارترین شاعیرەکانی سەردەمی قاجار دابنرێن، کە شیننامە و نوحەیان وتوو. شیننامەکانی یەغما، کە بەشیکیان بۆ ئاھەنگە ریتیمیەکان دروست کراون و شاعیر خۆی بە "نوحەیی سینەزەنی" ناوی دەنی، لە دیوانە کەیدا جینگەپەکی تایبەتییان ھەیە... شاعیر جۆریکی تازەیی لە شیننامە ھیناوەتە ئاراوە، کە زیاتر شیوەی سرودە میلیبەکان دەدات<sup>124</sup>.

---

<sup>122</sup>. حسنانوری. سەرچاوەی پیشوو، ج 8، ص 8014

<sup>123</sup>. حسن مشحون. موسیقی منھبە ایران، تھران: سازمان جشن و هنر، 1350، ص 7

<sup>124</sup>. یحیی آرین پور. از صبا تا نیا، تھران: شرکت سهامی کتابھای جیبی، 1355، ج 1، ص 117

## ژنانی ماتهمگرتوو

له قوئانی یه که می قاجاردا، کولتووری پرسهداری به شیویه کی وهها گه شهی کرد، که هه موو گوشه و که ناره کانی گرته وه و گه یشته شوینی هه وانه وهی ژنانیش. نوحه خوینی و سینزه نی، ته نانهت له نیوان ژنانی ئه نده روونی پاشاکانی قاجاریشدا باو بوو<sup>125</sup>. سه رقابوون به مه سه له مه زهه بییه کانه وه یه کی بوو له گرنگترین رینگه کانی سه رگه رمکردنی ژنان، که له سه رده می ده سه لاتی ئاغا محمه مدخاندا بایه خی پی ده درا. له روزه کانی ماتهمینی عاشورادا، یه کی له کچانی هه ره مسه رای ئاغا محمه مدخان به جوړی که سه راپا ره شی ده پو شی، ده چوو سه مینبه ر و به ده م باسکردنی به لا و کاره ساته کانی که ره لاهه، ژنانی هه ره مسه رای نوقمی شیوه ن و زاری ده کرد<sup>126</sup>. هه روه ها له نیوان ژنان و کچه کانی فه تحه لی شایشدا ته عزیزه بره وی پی درا و که شیکی ئه شرافییانه ی به خو یه وه گرت. ته ماشاچییه کانی ئه م جوړه ته عزیزه یه بریتی بوون له ژنانی ده ربار و خواجه سه راکان و کورانی پینه گه یشتوو. له م جوړه مه جلیسه انه دا، ژنانی په چه داریان به شداری پی نه ده کرد، نه با پیاوینک به جلی ژنانه وه له نیوانیاندا دابنیشیت<sup>127</sup>. هه ر به م بونه یه وه، قه مه ر ئه لسه ئه نه ی کچی فه تحه لی شا، له ده روزه یه که می مانگی موحه رهمی هه موو

<sup>125</sup>. حسن مشحون. سه رچاوه ی پیشوو، ص 26

<sup>126</sup>. ژوانس فووریه. سه رچاوه ی پیشوو، ص 159.

<sup>127</sup>. رضا رمضان نرگسی. "عزاداری در عصر قاجار"، سه رچاوه ی

سائىكىدا، لە مائەكەى خۆيدا كۆرى تەعزىيەى بۇ ژنان رىك دەخست<sup>128</sup>.

لەم دەورەيەدا ژنان ھان دەدران كە بەشدارى كۆرە مەزھەبىيەكانى ماتەمىنى بكەن و سوود لە ئامۆرگارپىيە دىنيەكان ۋەرگرن و لە ژياندا لاساپى سىمبۆلە مەزھەبىيەكان بكەنەو، بە واتايەكى ترەھوئى "بە زەينەب و زەھراكردن"ى ژنان دەدران<sup>129</sup>.

لەلايەكى ترەھو بەشدارى لەو پرسە و ماتەمىنيانەى كە ريشەى كۆنترىان ھەبوو، لايەنىكى ترى ماتەمگرتوپى ژنانى ئەم قۇناغەى لەخۆ دەگرت. پرسە و مورى ژنان بۇ نزيكەكانى خۆيان، جۆرى رەنگدانەھى كۆمەلايەتپانەى ھەبوو، كە زۆر توند بوو؛ سەر بە ديواردا كوتان، پرچ رىنەنەو، سەر و سىنگ كوتان، دەموچاو بە نىنۆك خوتىناويكردن و گۇنارپىنەو، سەردولكە خوتىندن و لاواندەھى جوامپىرى و جوانپىيەكانى مردوو، جولەى رىتمىكى چوونە پىشەو و ھاتنە دواو، برىنى كەزى و پەلكە و ھەلواسىنى بە سەر

---

. Kamran Scot, Aghaie. *The Women of Karbala: Ritual Performance and Symbolic Discourses in Modern Shi'i Islam*, Austin: University of Texas Press, 2005, p.35

<sup>129</sup>. برۋانە: رضا رمضان نرگسى. "تأثير مذهب تشيع بر هويت زن ايرانى"، *فصلنامه بانوان شيعه*، سال اول، شماره 1، پاييز 1383، صص 57-85

گۆری میرد یا برادا، دواتریش پرسه‌داریه کی درتڅخایه نیشانه‌ی په‌یوه‌ندییه کی قولی ژنان بوو به ژبانی ژن و میردایه‌تییه‌وه<sup>130</sup>.

ئهم که شه پر له ماته‌مینی و پرسه‌داریه، به پله‌ی یه کهم له‌لای شاعیره‌کانی ئه و قوناغه، بووه که ره‌سته و ماکی به‌ره‌مه‌تینانی جوریک له شاعر، که له درتڅه‌ی توڅینه‌وه که ماندا ئاورئ لی ده‌دینه‌وه. به‌لام له سه‌ره‌تادا پنو‌یستمان به ناسینی شیوازی شیعره قوناغه که هه‌یه.

---

<sup>130</sup>. ایزابلا بی‌شوب. *از بیستون تا زردکوه بختیاری*، ترجمه مه‌راب امیری، تهران: انزان، 1375، ص 171؛ هنری موزر. *سفرنامه ترکستان و ایران*، ترجمه‌ی علی مترجم، تهران: سحر، 1356، 1344، ص 236؛ پولاک. *سه‌رچاوه‌ی پیشوو*، ص 248؛ اوستن هنری لایارد. *سفرنامه لایارد یا نبرد محمد تقی خان بختیاری با حکومت قاجار*، ترجمه مه‌راب امیری، تهران: انزان، 1367، ص 118

## شیوازناسی شیعیری سهردهمی قاجار

له میژووی لیکۆلینه وه له شیعیری فارسیدا، شیوازناسی شیعیری قاجار خاوهنی تایبه تمه نندییه کی بهرچاوه، ئه ویش ئه وه یه که به بی ناسینی شیوازه شیعیریه کانی بهر له م دهوره یه، زور ئه سته مه بتوانین لیکۆلینه وه له شیعیر و شاعیری سهردهمی قاجار بکه یین. چونکه پوخته یه که له شیواز و ره وته گرنگه ئه ده بییه کانی رابردووی ئیران له شیعیری ئه م دهوره یه دا رهنگی داوه ته وه، که شیعیر زیاتر شیوه و روخساری شیوازی خوراسانی له قه سیده و شیوازی عیراقی له غه زلدا به خۆیه وه گرتووه<sup>131</sup>. ههروه ها شیعیری ئه م دهوره یه، که به "دهوره ی بازگه شتی ئه ده بی" یان "شیعیری ئه نجومه ن" ناسراوه، درێژه پیدهری شیعیری قوتابخانه ی خوراسانی و شاعیرانی دهوره ی سه له جوقیه<sup>132</sup>.

له سه ره تا دا شاعیرانی دهوره ی ئه فشار و زه ندیه یه و سه ره تا کانی قاجار، وه که موشتاق (مردن: ۱۷۵۶/۱۷۵۵)، عاشق (مردن: ۱۷۶۷)، ره فیق (مردن: ۱۷۹۸/۱۷۹۷)، ته بیبی ئه سفه هانی (مردن: ۱۷۵۵ یا ۱۷۵۸)، لوتفعه لی نازه ریگدلی (مردن: ۱۷۸۱)، سه باحی بیگدلی (مردن: نزیککی ۱۸۰۳)، هاتفی ئه سفه هانی (مردن:

---

<sup>131</sup>. مختار ابراهیمی. "تحقیقی در صور خیال (شعر انجمن) دوره بازگشت ادبی"، فصلنامه دانشکده علوم انسانی دانشگاه سمنان، شماره 6، زمستان 1382، ص 38

<sup>132</sup>. مختار ابراهیمی. هه مان سه رچاوه، ص 24

(۱۷۸۴)، شه‌هایی تورشیزی (مردن: ۱۸۰۱/۲) و میرزا نه‌سیرس  
ئه‌سفه‌هانی (مردن: ۱۷۷۷)<sup>133</sup>، که ئه‌ئقه‌ی به‌یه‌گه‌یاندنه‌وه‌ی  
هه‌موو شیوازه‌کانی شیعی فارسین، له‌گه‌ل درێژهدان به‌شیوازی  
هیندی — ئه‌سفه‌هانی، په‌یره‌ویان له‌شاعیرانی کۆنتریش کرد. ئه‌م  
شاعیرانه‌ وادیاره‌ به‌هۆی نزیک‌ی سه‌رده‌م و ده‌سته‌به‌رنه‌بوونی  
هه‌لومه‌رج بو‌په‌یره‌وی له‌شیوازی خوراسانی، ده‌ستیان دایه  
په‌یره‌وی له‌شاعیرانی شیوازی عێراقی. به‌لام لیکۆلینه‌وه‌ی وردتر له  
شیعی ئه‌مانه‌ نیشاندهری ئه‌وه‌یه‌ که‌ زمانی شیعی ئه‌م ده‌وره‌یه  
تیکه‌ئه‌یه‌ که‌ له‌ زمانی شاعیرانی شیوازی عێراقی و "مه‌کته‌بی وقوع"<sup>134</sup>

---

<sup>133</sup>. محمد تقی بهار. بهار و ادب فارسی، به کوشش محمد گلبن،  
تهران: امیر کبیر، 1351، جلد اول، ص 46؛ ذبیح الله صفا. تاریخ  
ادبیات در ایران، تهران: فردوس، 1369، جلد 5، بخش 2.

<sup>134</sup>. مه‌کته‌بی وقوع بریتیه‌ له‌ ریبازیکی شیعی سه‌رده‌می شیوازی  
هیندی، که‌ تاراده‌یه‌ک واقیعه‌گه‌را بوون و له‌ قوناغیسه‌فه‌وییه‌دا  
گه‌شه‌ی کردوه‌. شاعیره‌کانی گرنگیان به‌ده‌ربینی ئاهوناله‌ و  
قسه‌ی ده‌روونیان داوه‌ و ده‌ربری هه‌لچونه‌ ده‌روونییه‌کان و  
واقیعیاتی حال بوون. شاعیری وقوعی هه‌موو هه‌ولێ ئه‌وه‌ بووه‌ که  
تا ده‌توانێ خۆمانه‌تر و به‌سۆزتر قسه‌ی دلێ بکات. وقوعیه‌کان،  
لقیکی بازارپی (عامیانه‌بووه‌وه‌ی) شیوازی عێراقی، به‌تایبه‌تی له  
شیوه‌ی سه‌عدی بوون. جیاوازی له‌گه‌ل شیوازی هیندی له‌وه‌دایه‌،  
که‌ ساده‌یه‌ و دووره‌ له‌ ئارایش و پازاندنه‌وه‌ی وته‌ و زیاده‌په‌وه‌ی  
شاعیرانه‌. دیوی لیکچوونیشیان بریتیه‌ له‌ عامیانه‌ و بازارانه‌بوونی

و هندی جاریش ریتم و شیوهی شیوازی هندی تیدا بهدی ده کریت<sup>135</sup>. له پاشتریشدا ئەم شاعیرانه، که هه ریه که و له ده رباری شاکانی قاجاردا، پینگه یه کی تایبه تییان هه بوو، له غه زه لدا لاسایی سه عدی و حافظیان ده کرده وه و له مه سنه وییه حه ماسییه کاندا په پیره وییان له فیرده وهی و له مه سنه وییه عاشقانه کانیشدا په پیره وییان له نیزامی گه نجه یی ده کرد<sup>136</sup>. به شیوه یه کی گشتی زمانی شیعی ئەم ده وره یه له ژیر کاریگه ری شیعی ده وره ی عیرا قیدایه... شاعیره کانی ده وره ی بازگه شت، هه رچه نده هه ولیان داوه زمانی

---

هه ردوو جو ره شیعه رکه. وقوعیه کان جگه له سه رنجدان له واقعیه تی عیشق و عاشقی و په نگدانه وهی له دل و ده روونی مرو فدا، ئیتر هیچ گوئیان به واقعیه ته ده ره کییه کان نه ده دا. ئەمانه بو یه ناوی "وقوعی" بیان له خو یان نابوو چونکه شیعه رکانیان به پیچه وانه ی شیعی عاشقانه ی شیوازی عیرا قیه وه، زه مینی و واقعیه. شاعیره ناو داره کانی ئەم مه کته به بریتین له وه حشی با فقی، زه لالی خوانساری، زه میری ئە سه فه هانی، ئە سیری پازی، مو حته شه می کاشانی و... هتد. پروانه: محمد شمس لنگرودی. سه رچا وه ی پیشوو، صص 34—54: احمد گلچین معانی. مکتب وقوع در شعر فارسی، مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی، 1374، ص 4.3

<sup>135</sup>. محمد غلامرضایی. سه رچا وه ی پیشوو، ص 444

<sup>136</sup>. پروانه: سیروس شمیسا. سه رچا وه ی پیشوو.

شعیر و ناخاوتنیان له رۆژگاری شیوازی عیراقی نزیك بکه نهوه، به لام نیشانه گه لی له شیعره کانیاندا ده بیئری که دیارخه ری کارلیکراوی زمانی سه رده مه که ی خوین و تا رادهیه کیش شیعیری ده وره ی سه فه و ییه یه<sup>137</sup>.

هۆکاریکی تر، که شاعیرانی سه ره تای ئەم ده وره یه روویان له ستایش بیژی و شیوازی خوراسانی نه کرد، په یوه ندی به وه وه هه بوو که هه ریه که له نادرشای ئەفشار (فه رمان په وای: ۱۷۳۶-۱۷۴۷)، که ریمخانی زهند (فه رمان په وای: ۱۷۵۰-۱۷۷۹) و ئاغا محمه دخانی قاجار گرنگیان به شیعر و شاعیری نه ده دا<sup>138</sup>، که ئەمه ش به مانای گرنگینه دانی ده ربار بوو به شیعیری ستایش وه که یه کیک له سیما سه ره کییه کانی شیوازی خوراسانی. به لام له ئەنجامی بره ودان به شیعر و ئەدهب له لایه ن فه تحه لی شاوه، که به ناسناوی "خاقان" شیعیری ده گوت و به هه ول و لیبرانی قائیمه قام فه راهانی (مردن: ۱۸۳۵)، زۆریک له شاعیران روویان له ده ربار کرد. پاشان "ئه نجومه نی خاقان" له ژیر چاودییری مه لیکوشوعه رای سه با (مردن: ۱۸۲۲/۱۸۲۳) پیک هات<sup>139</sup>. فه تحه لی شا که خو ی شاعیر بوو،

---

<sup>137</sup>. اکبر شاملو ؛ کاظم دزفولیان. "بازگشت ادبی و مختصات زبانی

شعر آن دوره"، *تاریخ ادبیات فارسی*، شماره 3، 1359، ص 93

<sup>138</sup>. محمد غلامرضایی، سه رچاوه ی پیشو، ص 446

<sup>139</sup>. برهانه: مرتضی راوندی، سه رچاوه ی پیشوو، ج 8، بخش 2،



به لاساييکردنهوهی دهرياره کانی سامانی و غهزنهوی، ههولێ نزيککردنهوهی شاعیرانی دا له دهريار و موچهی بۆ برينهوه و بهمجۆرهيش جاريکی تر بازاری ستایشیژی گهرم بووهوه و شيعری دهرياری گهشهی کردهوه<sup>140</sup>. ئیتر شاعیرانیش نهك له شۆر و شهوقیيانهوه، بهلكوو ههروهكو ئهوهی نیما یوشیج دهلی "له ناچارپی" و "نهزانی" دا گهراڤانهوه بۆ شیوهی رابردوو و ههولیان دا جاريکی تر زمانی ناودارانێ شيعری کۆن زیندوو بکهنهوه<sup>141</sup>. له کۆتاییشدا قوتابخانهیهك له شيعری فارسی دروست بوو، که تا رۆژگاری ئهمرۆيشمان له نیوان ناولینانی به "رینیسانس-ئهدهبی" یا "لاسییکردنهوهی رابردوو"، له لایه ن لیکۆله رانی ئهدهبییهوه کیشهی لهسه ره و له خوارهوه ههولێ دیارخستنی تایبهتمه ندییه کانی ئهم دهوره ئهدهبییه دهدهین.

---

<sup>140</sup>. محمد غلامرضایی. سهراچاوهی پيشوو، ص 447.

<sup>141</sup>. پوران فرخزاد. نیمه های ناتمام: سیرى در شعر زنان از رابعه تا فروغ، تهران: تندیس، 1380، ص 94

## دهوری بازگهشتی ئه دهبی

سه ره تا کانی دهوری بازگهشتی ئه دهبی ده گه پیتته وه بو دهوری "فیترهتی ئه دهبی"<sup>142</sup> له نیوهی یه که می سه دهی هه ژدهیه مدا. واته له له ناوچوونی سه فه و بییه وه تا سه ره تای سه لته نه تی فه تحعه لی شا و پاشان له و پوه تا سه ره له دانی ئه ده بیاتی مه شروته له کو تاییه کانی سه دهی نۆزده هه م درپژه ده کیشی. له باره ی سه ره تا و پیشه واکانی ئه م دهوره یه وه، لیکۆله رانی ئه ده بی تا راده یه ک هاوران، به لام له باره ی چیه تی شیعیی ئه م دهوره یه و ناولینانی و تایبه تمه ندییه کانیه وه رای جیاواز هه یه و زۆر جاریش پیچه وانه ی یه کترن<sup>143</sup>. لیکۆله ران،

---

<sup>142</sup>. هۆکاری ناوانانی به فیترهت بریتی بوو له هه ژار بوون له پووی شیعه وه و گوینه دانی نادرشا و که ریم خانی زهند به شیعی و شاعیری، ههروه ها جوړی له بنهست له شیعیی سه بکی هیندیدا.

<sup>143</sup>. به ئه گه ری به هیز ده برپینی "بازگهشت" بو یه که مین جار له لایه ن مه لیکوشوعه رای به هاره وه به کار هینراوه. ئه و له کتیبی "سبک شناسی" (ج 3، ص 316) به ده برپینی "په ستاخیز یا بازگهشت" باسی ئه و قوناغه ی کردووه. کهسانی تریش ئه مجوره ناوانه یانله م قوناغه ناوه: "نهضت، نهضت جدید، نهضت شعری جدید" له لایه ن عه باس ئیقباله وه، "نهضت ادبی" له لایه ن جه لاله دینی هومایی، "نهضت نو در شعر فارسی" و "دوره بازگشت" له لایه ن زه بیحو لایسه فا، "نهضت بازگشت یا تجدید حیات ادبی" له لایه ن په عدی ئازره خشی، "نهضت بازگشت به سبک قدما" له باسکردنی قوناغی یه که مینی و

شیوازی شیعر و ئەدەبیاتی قۆناغی ئەفشارییە و زەندییەیان بە (قۆناغی یەكەمی بازگەشت) و ئەدەبیاتی قۆناغی قاجاریشیان بە (دەورە دووهمی بازگەشت) ناوبردوو<sup>144</sup>. شیعیری ئەم رۆژگارە، زیاتر لە ئەنجومەنە ئەدەبییەکاندا پەرورەدە بوو. ئەنجومەنەکانی هاوشتیووی ئەنجومەنی موشتاق، ئەنجومەنی نەشات و ئەنجومەنی خاقان لەم ڕووەوە رۆلی کاریگەریان هەبوو. بەم پێیە دەتوانی بە

---

هەروەها "مکتب ادبی" لە باسکردنی قۆناغی دووهمینیدا لەلایەن عەبدولحسین زەرینکوب، "نەهضت ادبی" و "نەهضت نسبتا مهمی در شعر فارسی" لەلایەن یەحیائارینپورەو. هەندێ لیکۆلەریش بە زیادەڕەوییەوه باسی ئەم قۆناغەیان کردووە، بۆ نمونە نووسەرێک بە دەربڕینی "نەهضت بزرگ ادبی" و "رئسانس ادبی" باسی کردووە و هەروەها لە داڕدە المعارف فارسییدا وشە "رجعت"، بە بارە نەرتینییەکی بە مانای گەرانەوه و کۆنەپەرستی بۆ ئەم قۆناغە بەکارهاتوو. بڕوانە:

K. Amīrī Fīrūzkūhī, "ĀŠEQ EŞFAHĀNĪ," *Encyclopædia Iranica*, online edition, 2012, available at <http://www.iranicaonline.org/articles/aseq-esfahani-aqa-mohammad-kayyat-or-in-one-account-mohammad-khan-a-persian-poet-of-the-12th-18th-century> (accessed on 16 October 2012).

<sup>144</sup>. اکبر شاملو ؛ کاظم دزفولیان. سەرچاوهی پیشوو، ص 91

شیعری ئەم دەورە یە بگوتری "شیعری ئەنجومەن"<sup>145</sup>. گرنگترین شاعیرەکانی ئەم دەورە یە ش که له زەمانی ئاغا محەمەدخان و فەتەحەلی شادا بە هەوڵی ئەنجومەنی ئەدەبی ئەسفەهان دەستیان پێ کرد، بریتی بوون لە سەبای کاشانی (مردن: ۱۸۲۲/۱۸۲۳)، شوعلە ی ئەسفەهانی (مردن: ۱۸۱۰)، ویسالی شیرازی (مردن: ۱۸۴۶)، سەهبای قومی (مردن: ۱۷۷۷)، سەحاب (مردن: ۱۸۰۷)، موحمەر (مردن: ۱۸۱۰)، سروش (مردن: ۱۸۶۸/۱۸۶۹)، موشتاق (مردن: ۱۷۵۵/۱۷۵۶)، ئازەر (مردن: ۱۷۸۱)، سەباحی (مردن: ۱۸۰۳)، رەفیع (مردن: ۱۷۹۷/۱۷۹۸)، قائانی (مردن: ۱۸۵۴-یا ۱۸۵۶)، فوروغی (مردن: ۱۸۵۷/۱۸۵۸) و یەغما (مردن: ۱۸۹-۱۸۶۰) که هەموویان بەشیوەی شاعیرانی پێشوو شاعیریان دەگوت<sup>146</sup>.

بە سەرنجدان لە گرنگی و پێگە ی شیعری ئەم دەورە یە، دەتوانی بگوتری، که شیعری بازگەشت هیچ نوێکارییەکی نەهیناوەتە ناو ئەدەبیاتی فارسییە و جگە لە گەرانه وە یەکی ئاگامەندانە بو ترادیسیۆن، کارئیکی تری نە کردوو. هەر لە بەر ئەمە شە که ئە گەر هەموو دیوانی شاعیرەکانی قۆناغی یە که می قاجار

---

<sup>145</sup>. مختار ابراهیمی. "تحقیقی در شعر بازگشت ادبی و مقایسه آن با شعر خاقانی و حافظ"، نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی، شماره 15، بهار 1383. ص 24

<sup>146</sup>. قیصر امینپور. "راه بی بازگشت"، فصلنامه هنر، دوره جدید، شماره 34، 1376، ص 14

بگەرێت، هیچ تازەى تیدا نابینیت<sup>147</sup>. واتە لەدەرژەى رەوتی داھێنان لە شیعری فارسیدا، تا بەر لە دەورەى مەشروتە، دەتوانرێ شێوازی هیندی بە لوتکەى داھێنانی خوئاگایانە لە ناوجەرگەى ترادیسۆن و دەورەى بازگەشتیش بە لوتکەى ترادیسۆنباوەرپی خوئاگایانە دا بنرێت<sup>148</sup>. وەك شەمسى- لەنگرودى دەلێت "کارەساتی بازگەشت لەو هەدا بوو کە شاعیر لە حال و ھەواى ھەموو کەسێکدا شیعری دەگوت جگە لە حال و ھەواى خۆى. ئەو، خالى بوو لە ھەست. وەك بلیی خۆى هیچ ئەزمونێکی نەبیت<sup>149</sup>."

پرسیارتێك ھەیه کە ھەمیشە لەبارەى ئەم دەورەریەو ھە کراو، ئەویش ئەو ھەیه ئایا بازگەشت شێوازی یارێنسانس؟ مەھدی ئەخەوانی سالیس (مردن: ۱۹۹۰) پێی وایە کە دەورەى بازگەشت هیچ داھێنانێکی نەھێناوە و ناگرێ بە رێنسانسی- ئەوروپاییەکان بەراورد بکریت، چونکە ئەوان ھەرچێکیان ھەیه ھی پاش رێنسانسە و ئێران ھەرچی ھەیه ھی بەر لە بازگەشتە:

"راسانی بازگەشت تەنیا وەکو کۆدیتایەك بوو بۆ  
 رووخاندنی سەلتەنەتی تایبەتی خانەدانی سەبکی هیندی - کە  
 ھەموویان لێی بەتەنگ ھاتبوون؛ لەگەڵ دروستکردنی  
 سیستمی ملوک ئەلتەوائیفی لە شیعەر و ئەدەبدا. لەگەڵ ئەو

<sup>147</sup>. شمس لنگرودی. سەرچاوەی پیشوو، ص 188

<sup>148</sup>. قیصر امینپور. سەرچاوەی پیشوو. ص 12

<sup>149</sup>. شمس لنگرودی. سەرچاوەی پیشوو، ص 76

جیاوازییه‌دا که هیچ روخسارنکی دره‌خشانتری له پیش خۆی دروست نه‌کرد، به ئاسانی هه‌ندی مروّفی درۆینه‌ی وه‌کسه‌عدی درۆینه، سه‌نای درۆینه، مه‌نوچپهری درۆینه و ته‌وانی تری به‌ره‌م هینا<sup>150</sup>."

ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش قبول بکه‌ین که "شیواز" به واتای شیویه‌ک دیت که خاوه‌ن "شیواز" هه‌یه‌تی، که‌واته بازگه‌شت، شیوازییه‌ی نییه. چونکه بازگه‌شتیه‌کان باوه‌ریان وابوو که شاعیر نای خۆی ی، به‌لکوو ده‌ی ئه‌وی تر ی. که‌واته بازگه‌شت شیوازییه‌ی تایبه‌ت نییه، به‌لکوو گه‌رانه‌وه‌یه بو هه‌موو شیوازه‌کان جگه له شیوازی هیندی<sup>151</sup>. له بارودۆخیکێ وه‌هائشدا، که پشتی به لاساییکردنه‌وه به‌ستبوو و هیچ داهێنانیکیش له‌ئارادا نه‌بوو، له‌نیوان شیعی شاعیران و ژبانی سه‌رده‌مه‌که‌دا جیاوازییه‌کی زۆر هه‌بوو. شاعیرانی ئه‌م ده‌وره‌یه هه‌رگیز بیران له ناره‌حه‌تی و سته‌م و ئازاره‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌یان نه‌کردووه‌ته‌وه و له شیعه‌کانیاندا ئاماژه‌ی پێ نه‌دراوه، وه‌ک بلی دهرباری ئێران شوینیکێ دورکه‌وته و جیایه، که وه‌ک ولاتی جادولیکراوی ئه‌فسانه‌کان، له‌گه‌ل شا و پیاوه‌کانیدا چووته‌ خه‌وتیکێ قوله‌وه<sup>152</sup>. به‌ کورتی، شاعیرانی ئه‌م ده‌وره‌یه جگه

---

<sup>150</sup>. مه‌دی اخوان ثالث. "نیما مردی بود مردستان"، اندیشه و هنر،

دوره دوم، 1336، شماره 9، 1339، ص 660

<sup>151</sup>. قیصر امین پور. سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص 16

<sup>152</sup>. مرتضی راوندی. سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج 8، بخش دوم، ص 172.

له ئارهزوی خۆبردنه ئاست گهوره کانی پيشوو، سهودايه کي تريان له سهردا نه بووه<sup>153</sup>.

یه کینکی تر له تابه تمه ندييه شيعرييه کانی ئەم دەورەيه، که زۆر پهيوه ندى به مه به ستي سه ره کي ئەم باسه ی ئيمه وه ههيه، ده رکه وتی کاره کته ره مه زهه بييه کانی شيعيه له شيعری ئەم دەورەيه دا، که به خائیکي جياکه ره وه ی شيعری ئەم دەورەيه داده نری له گه ل شپوازی خوراسانی و عیراقی و تاراده يه ک هيج شاعير نیک نامی کي که شيعری بۆ مه زهه ب و ئيمامانی شيعه نه گوته ی. له شيعری ئەم دەورەيه دا، یه کي له بابته گشتگيره کان، به دننیا يه وه عه لی و یادی جوامیری و میرخاسی و به خشینه کانی ئەوه، ئە گه ر که ميکيش وردترین، ده توانین له سه ر بنه ما ی شيعره کانی ئەم دەورەيه "عه لینامه" گه لی ریک بخره ی، که له ناساندن و پيشکه شکردنی وینه گه لی له "عه لیناسی" له سه رده می قاجاردا، سوودیان لی وه رگین<sup>154</sup>. ئەمه ش به هۆی ئەوه يه تاراده يه ک زۆربه ی شاعیره کانی ده وره ی بازگه شت و ده وره ی قاجار شيعری ستایشیان بۆ عه لی و ئيمامانی شيعه وتوو، که له خودی فه تحه لی شاوه ده ست پي

<sup>153</sup>. قیصر امین پور. سه رچاوه ی پيشوو، ص 14

<sup>154</sup>. شیرزاد طایفی. سه رچاوه ی پيشوو، ص 104

ده‌کا، تا ده‌گاته شاعیره به‌ناوبانگه‌کانی ئەم دەورەیه و بێگومان ژنانی شاعیریش لاساپی ئەم حاله‌ته‌یان کردووته‌وه<sup>155</sup>.

دوایین تاییه‌تمه‌ندی شیعیری ئەم دەورەیه، که ئیمه‌ لێره‌دا ده‌رفه‌تی ئەوه‌مان هه‌بێ باسی بکه‌ین، بریتییه‌ له‌ زۆری ژماره‌ی شاعیره‌کانی ده‌وره‌که‌<sup>156</sup> و که‌می "شیعیری باش!" به‌ جۆری، که‌ له‌و شاعیرانه‌ی له‌نیوان ساڵانی ۱۷۰۰ تا ۱۸۰۰ دا کۆچی دوایان کردوو، ده‌توانرێ ته‌نیا ناوی یه‌ک یا دوو که‌س به‌پێریت. له‌و که‌سانه‌یش که‌ له‌ نیوان ساڵانی ۱۸۰۰ تا ۱۸۸۵ مردون، ده‌بی نزیکه‌ی بیست که‌س بژمێرین<sup>157</sup>. له‌مباریه‌وه‌ ئیدوارد براون، له‌ *تاریخ ادبیات ایران*، له‌ زمانی ره‌زا قولیخانی هیدایه‌تی نووسه‌ری ته‌زکه‌ره‌ی "مجمع الفصحاء" وه‌ ده‌لی:

"رۆژی له‌گه‌ڵ هاورپێ کۆن و به‌رێزی خۆمدا، حاجی میرزا یه‌حیا ده‌وله‌ت‌نابادی، که‌ چاکه‌گه‌لێکی زۆری هه‌یه‌ و زانیاریه‌کی

---

<sup>155</sup>. بۆ زانیاری له‌باره‌ی شیعه‌ مه‌زه‌به‌ییه‌کانی شاعیرانی ئەم قوناغه‌وه‌ برۆانه: شیرزاد طایفی. هه‌مان سه‌رچاوه‌.

<sup>156</sup>. له‌ ته‌زکه‌ره‌ی "حديقة الشعراء" دا باسی 1440 شاعیری پیاو و نزیکه‌ی 80 شاعیری ژن کراوه، که‌ له‌نیوان ساڵانی 1200-1300 دا ژیاون. برۆانه: سید احمد دیوانیگی شیرازی. *حديقة الشعراء*، تحقیق عبدالحسین نوایی، تهران: زرین، 3 جلد، 1364

<sup>157</sup>. ادوارد براون، *تاریخ ادبیات ایران از آغاز عهد صفویه تا زمان حاضر*، ترجمه‌ رشید یاسمی، تهران: ابن سینا، 1345، ج 4، ص 174



زۆری لەسەر شیعری فارسی هەیه و ڕەنگە هەزاران بەیتی لەبەر  
بێ، پێستی "مجمع الفصحاء" مان کردەووە و خوێندمانەووە، لێم  
پرسی کام یەک لەم شاعیرانە بەراستی گەنگ و بەشایەن دەزانن؟  
لە 359 شاعیری ناوبراو تەنیا پێنج کەسی لە ریزی یە کەمدا دانا،  
ئەوانیش سەبای کاشانی، فوروغی بەستامی، قاتانی شیرازی،  
موجمەری ئەسفەهانی و نەشاتی ئەسفەهانی بوون. هەرودەها  
وێسالی شیرازی و خودی نووسەر (هیدایەت) ی لە ریزی دووهم  
و سروشی ئەسفەهانی و وێقاری شیرازی لە ریزی سێیەم دانا. بە  
دەرپێنیکێ تر لە هەر چل کەسێکی شاعیر کە لە پێستە کەدا بوو  
یەک کەسی شایان بە ناوی شاعیری و خاوەنی ناوێشانیکێ  
تایبەت زانی<sup>158</sup>."

---

<sup>158</sup>. هەمان، ص 172

## ژنانی بازگه‌شت

ئایا شاعیرانی ژن له کوپّی دهوره‌ی بازگه‌شتدا وه‌ستاون، له کاتیکدا قوئاغه که خوی تایبه‌ته به لاساییکردنه‌وه‌ی شیوازه کۆنه‌کانی پیاوان له‌لایهن پیاوانه‌وه؟ وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ چه‌نده پپووستی به سه‌رنجدانه له شیعری ژنان، له‌وه زیاتر پپووستی به وردبوونه‌وه‌یه له شیعری پیاوانی ئەم دهوره‌یه، چونکه به‌شیکێ زوری شاعیره ژنه‌کانی دهوره‌که له رووی تیگه‌یشتن له ره‌گه‌زه‌ خه‌یالییه‌کانی شاعر و دروستکردنی وینه و موسیقای شیعروه‌ په‌روه‌ده‌ی دهستی پیاوانی شاعیری هاوسه‌رده‌می خۆیان و ته‌نانه‌ت به‌شیکیشیان ناسناویان له پیاوه‌کان وه‌رگرتوه<sup>159</sup>. ره‌نگه‌ یه‌که‌مین هۆکاری ئەمه‌ش بۆ "نێرینه‌بوون"ی خودی میژووی ئێران بگه‌ریته‌وه. واته‌ میژووی ئێران، میژووییه‌ک بووه‌ که هه‌میشه‌ پیاو، سه‌رکیشیی پیاوانه، چاک و خراپیه‌کان، خۆشه‌ویستی و ناشیرینییه‌کانی پیاوانه به‌سه‌ریدا زال بوون. ژن، رۆژیکێ تێیدا نه‌بووه و به‌هۆی ئەمه‌شه‌وه باسوخواسیکی زور له پائنه‌ره‌کانی ژنان له‌م میژووه‌دا بوونیان نییه<sup>160</sup>. ئاماده‌یی ژنان له‌ بواره‌ کولتوریه‌کاندا زور به‌ ناروونی ده‌رده‌که‌وی و ته‌نیا له‌ گۆشه‌ و که‌ناری ته‌زکه‌ره‌کان و هه‌لبژارده‌ ئەده‌بییه‌کاندا، هه‌ندی جار ده‌توانرێ ناوی ژنیکیش ببینرێ، که ئەمانه‌ش به‌ زوری

---

<sup>159</sup>. بره‌وانه: بنفشه‌ حجازی. تذکره‌ اندرونی، تهران: قصیده‌سرا، 1382، صص 17—18؛ محمدرضا نصیری و نادره جلالی. "تذکره نقل مجلس"، تاریخ، دوره‌ی جدید سال سوم، ضمیمه پنجم، 1384.

<sup>160</sup>. رضا بره‌انی. تاریخ منکر، تهران: نشر اول، 1349، صص 14

بە شیوەی خۆرانان و سەرگەرمین و بۆ چێژوەرگرتن، هەهۆلی پازانەووە و رێکخستنی وتە و هەست و سۆزەکانیان داووە. ئەمانەش نەک لە چینی ناوەند یا خوارەووە، بە لکۆو بە زۆری لە نیو خانەدانە کۆلتوووری و سیاسییەکانەووە (پیاوانی دەولەت و دەرباری) دەرکەوتون و بەشیوەی شاعیرانی پیاو شیعریان گوتوووە<sup>161</sup>.

لە شیعری ژنانی ئەم دەوەرەیدا، جگە لە شیعری شیوەن بۆ پێشەواو و ئیمامەکانی شیعه، بابەتەکانی تری وەک عیشق، بێبەشبوون، خەم، گلەبی سیمبۆلیکی، ئارەزوو سەرکۆتکراوەکان، ئازارویستی، مەیلی سۆفییانەیی دژە کۆمەڵ، وەسفی عارفانەیی پیاوانە بە سوودوەرگرتن لە تایبەتمەندی فیزیکی ژنانە و ... بە شاعیرتییەکی زۆر کەمتر لە چاوشاعیرە ژنەکانی سەدەکانی پێشتردا، بەدی دەرکۆت<sup>162</sup>. شیعری ژنانی قۆناغی یەکەمی قاجار، شیعریکە پیاوانەیی و پشتی بە ئەخلاق کۆنی پیاوانە بەستوووە. ژنە شاعیرەکانی، سەرکۆتکردنی ئازادی ژنانیان وەک قەدەرێکی ئیلاهی لێک داووەتەووە و قبوڵیان کردوووە. لە گەڵ لاساییکردنەووەی رابردوودا کەوتووونەتە دەرەووەی کات و شوپیی خۆیانەووە و هەر لەبەر ئەمەشە کە شیعیریان بیکاریگەری و وشک و برینگە و توانای مانەووەی نییە<sup>163</sup>. وەک زۆرینەیی شاعیرەکانی دەوورەکەیان، نەبوونی داھێنان لە زمان،

<sup>161</sup>. کامیار عابدی. بەرغم پنجرەهای بسته (شعر معاصر زنان)،

تهران: نشر کتاب نادر، 1380، ص 15

<sup>162</sup>. بنفشه حجازی. سەرچاوەی پیشوو، ص 14

<sup>163</sup>. رضا براهنی. سەرچاوەی پیشوو، ص 16

دروستکردنی وشه‌ی لیکدراو و چینی زمانی، وینه‌سازی و ته‌نانه‌ت ده‌برینی راستگۆیانه‌ی سۆز و هه‌ستی ژنانه له تایبه‌تمه‌ندییه به‌رچاوه‌کانی ژماره‌یه‌کی زۆر له شاعیره‌ ژنه‌کانی ئەم ده‌وره‌یه<sup>164</sup>.

ره‌گه‌زه‌کانی خه‌یالییه‌کانی شیعر<sup>165</sup> (زیاتر خوازه و لیکچواندن) له شیعی ژنانی ده‌وره‌ی بازگه‌شتدا، دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌مان ئەو ره‌گه‌زانه‌یه که شاعیرانی به‌ناوبانگی شیوازی عێراقی به‌ره‌مه‌میان هینابوو. شیعی ئەم ژنانه، که به‌گشتی شیعی ژنانی کۆتی زیندانی ده‌رباره، شیعی‌که‌گرنگی به‌ زمانی فه‌رمی ده‌دات و فۆرمی غه‌زل له‌لایان زۆر بایه‌خی هه‌یه، هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌ی شیعی ده‌ربارییه‌وه، له‌م شیوه‌ شیعییه‌دا گه‌رانه‌وه‌که به‌ره‌و

---

<sup>164</sup>. بنفشه‌ حجازی. سه‌رچاوه‌ی پیشوو، صص 15.14

<sup>165</sup>. ره‌گه‌زه‌ خه‌یالییه‌کانی شیعر له شیوازاناسیدا گرنگییه‌کی زۆرتری له ره‌گه‌زه‌کانی تر هه‌یه، چونکه له راستیدا هه‌موو ره‌گه‌زه‌کانی تر له‌پیتاوی دروستکردنی فه‌زایه‌کی خه‌یالییه‌یه بۆ شیعر، ئەم ره‌گه‌زانه‌یش بریتین له لیکچوون، خوازه، درکه و خواستن. ره‌گه‌زه‌ خه‌یالییه‌کانی شیوازی، به‌و کۆمه‌له ره‌گه‌زه‌ ده‌گوتری، که ده‌بنه‌هۆی ده‌رکه‌وتنی وینه له شیعیردا و هه‌ستی خه‌یال له په‌روه‌رده‌کردنی ئەم وینه‌یه و سه‌رله‌نوێ ئەفراندنه‌وه‌یدا به‌شداره. مختار ابراهیمی. شعر رنده، اصفهان: ناشر مولانا، 1378، ص 224؛ محمدرضا شفیعی‌کدکنی. صور خیال در شعر فارسی، تهران: انتشارات آگاه، چاپ نهم، 1383.

شیوازی عیراقییە و وشەى عەرەبى زۆر لە شیعەرەکاندا بەرچاوە دەکەون و کەلکۆەرگرتن لە وشە دووانەکان بە زەقی دیارە<sup>166</sup>. بە کورتى ئەوەى بە شیوەیە کى گشتى لەبارەى شیعەرى ژنانى بازگەشتەووە دەتوانى بگوترى ئەووەیە، کە لە پشتی بەرھەمەکانى زۆربەى ئەم ژنانەووە — بە لەبەرچاوەگرتنیاں وەك باشترین نموونە بەردەستەکان. شتێكى تايبەت و زۆرباش بەرچاوە ناکەوێت ... شیعەرەکان، گەرۆدەى تێگەیشتنە کۆنەکان و دووبارەن و ھەرۆھ کو بێکردنەووەى شاعیرە پیاوھەکانى ئەم دەورەى<sup>167</sup>.

---

<sup>166</sup>. کامبیز کەرىمى. "لە غوربەتى ئەمارەتى ئەردەلاندا مەستورە بە تەنیا میلەتى بوو"، لە بىرئانىنى مەستورەى ئەردەلان، ھەولین: ئاراس، 2005، ص 121

<sup>167</sup>. بنفشە حجازى. سەرچاوەى پیشوو، ص 14

## شاعری ژنانی قاجار

له باسکردنی شاعری ژنانی قاجاردا، پتویسته ئەو سەرچاوانه بناسین که شاعری ژنانی ئەم دەورەیان بە ئیمه گەیاندوو، که بە شیوهیه کی سەرە کیشده کرین بە دوو بەشەوه: یه کهم، ته زکەرەکان و دووهمیش دیوانه کان. گرنگی ناسینی ئەم سەرچاوانه له وێوهیه که یه که میان واته ته زکەرەکان تێروانینیکی ته و او پیاوانه ن بو شاعیر و شاعیری ژنان و ئەرکیان زیاتر ناساندن و باسکردنی ژاننامە ی خێزانی و گواستنه وهی چەند بەیتە شاعیریکه، بەجۆری که گرنگیدانی له راده به ده ر به ژبانی خێزانی شاعیرانی ژن، نه ک شاعیره کانیان، له لایه ن ته زکەرە نووسه کانه وه، نیشاندەری دژایه تی به عاده تبوونی شاعیر و شاعیری ژنانه<sup>168</sup>. هه رچی دووهمیشیانه خۆی له نزیکه ی ۲۷ دیوان هه دات، له م ژماره یه ش هه ندیکیان له کۆتایی دیوانی شاعری پیاواندا که میرد یا باوک یا برایان بوون، هاتوون<sup>169</sup>.

له م باره یه وه هه ریه که له سوڵتان ئەحمەد میرزا عه زده لده وله، نووسه ری تاریخ عضدی، له کتێبه که یدا باس له ژنان و کچانی فه تحه لی شاه ده کات. محهمه د حه سه نخان ئیعتیما دئه لسه لته نه کتیبی خیرات الحسان<sup>170</sup> ی له سی به رگدا

---

<sup>168</sup>. هه مان سەرچاوه، ص 16

<sup>169</sup>. هه مان سەرچاوه، ص 21

<sup>170</sup>. محمد حسن خان اعتماد السلطنه. خیرات حسان، تهران: ب.ن،

1305\_1304، چاپ سنگی دوره ی سه جلدی؛ مه نسوره ئیتیحادیه

لەبارەى بیۆگرافیای ژنانی ئێرانی و نائێرانییەوه نووسیوه، که وه‌رگێڕاوی تەزکەرەى *مشاهیر النساء*<sup>171</sup> لە نووسینی سەید مەحمود زېهنی ئەفەندییە لە تورکییەوه لەگەڵ زیادکردنی ناوی نزیکیەى ٤٠ ژنە شاعیری قاجار. هەر وه‌ها سەید ئەحمەد دیوان بیگی شیرازی نووسەرى *حديقة الشعر*<sup>172</sup>، لە تەزکەرەکەى خۆیدا باس لە بیۆگرافیای ٨٠ ژنی شاعیر دەکا که ٢٢ شاعیریان هی دەورەى قاجار. ئەمە جگە لە *تذکرة الخواتین*<sup>173</sup> که تاییبەتە بە شەرحی ژیان و بەرهەمی ژنانی موسلمان لەسەرەتای ئیسلامەوه تا سەدەى ٢٠،

پەخنە لە کتیبی "خیرات حسان" دەگرئ و پێی وایە نووسەرى ئەم کتیبە زۆر دژی ژنانی دەربار بووه و وه‌ختی، که ئەم کتیبەى تەرجومە کردووه و پاشان ژنانی قاجاریشی بۆ زیاد کردووه، بە مەبەستی کارلیکردنی ژنانی دەربار بووه تا چاریکی تر بگەرێنەوه سەر ئەخلاقى پیشینەکانیان. "پێوه‌رى ژنانی ناودار لە دیدی ئیعتیمادئەلسەلتەنەوه پێوه‌ریکی پیاوانەیه. هەر بۆیە ئەو سەرنجی لەسەر ژنانیکە، که لەهەمانکاتی ژنبوونیاندا، رەفتاریکی پیاوانەیان هەبووه." بنفشە حجازی، سەرچاوه‌ى پێشوو، ل 19.

171. محمد زهنی افندی. *مشاهیر النساء*، استانبول: دار الطباعة العامره، 1295.1294، ایکی جلد.

172. لە نیوان 995 شاعیر و نووسەرى دەورەى قاجار تەنیا 75 کهسیان ژن بوون، واتە هەشت لە سەد.

173. ملک کتاب شیرازی. *تذکرة الخواتین*، مومبای: ب.ن، 1306

له‌لایهن محهمه‌دی کوری محهمه‌دره‌فیع ناسراو به مه‌لیکولکیتابی شیرازییه‌وه نووسراوه. ئەم کتیبه‌هه‌ئینجانیکی ته‌واوی ته‌زکهره‌ی "خیرات الحسان"ه، که هه‌ندی له به‌شه‌کانی لی لابراره و ته‌نیا زیاده‌ی کتیبه‌که‌یش هینانی ژیاننامه‌ی شاژنه‌ فیکتوریایه<sup>174</sup>. هه‌روه‌ها ته‌زکهره‌ی نقل مجلس، له نووسینی مه‌حمود میرزا، کوری فه‌تحه‌لی شای قاجار، یه‌کپکه‌ له ته‌زکهره‌کانی په‌یوه‌ست به‌ ژنانی شاعیره‌وه، که نووسه‌ره‌که‌ی باس له ژیان و شیعی ۳۰ شاعیری ئیرانی و نا‌ئیرانی ده‌کات. گرنگی ئەم ته‌زکهره‌یه له‌وه‌دایه ده‌توانی به‌ هۆیه‌وه جگه‌ له بارودۆخی شیعر و شاعیری ژنان، له‌پێگه‌یه‌وه سه‌رنج له شیوه‌ی ژیان و تیروانینی ژنانی ئەو سه‌رده‌مه‌ بو ژیان بدریت. به‌لام زۆریه‌ی ئەو شیعرانه‌ی که له‌م ته‌زکهره‌یه‌دا هاتوون ساده و لاوازن و کیشه‌ی عه‌روزیان هه‌یه و لایه‌نی وینا و خه‌یاتیان کزه<sup>175</sup>. سه‌ره‌پای ئەمانه، ته‌زکهره‌یه‌کی تری ژنان هه‌یه به‌ناوی آثار حسان در بدایع شعر نسوان، که له‌لایهن شیخ حه‌سه‌ن جابری ئەنسارییه‌وه نووسراوه و بیوگرافیا و شیعی به‌شیک له ژنانی قاجاری له‌خۆ گرتووه<sup>176</sup>.

---

<sup>174</sup>. بره‌وانه: احمد گلچین معانی. تاریخ تذکره‌های فارسی، تهران:

سنایی، 1363، ص 223

<sup>175</sup>. محمدرضا نصیری؛ نادره جلالی. سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص 7

<sup>176</sup>. حسان در بدایع شعر نسوان یا "شمه‌ای فی بعض اشعار

النساء" که له‌لایهن شیخ حه‌سه‌ن کوری عه‌لی جابری ئەنساری



لە ئەنجامی وردبوونەوه لەم تەزکەرەرانەوه و سەرنجدانی ناوەرۆکەکانیانەوه تێدەگەین، کە نووسینی تەزکەرەکان سەرباری سونەتییکی ئەدەبیاتی دەرباری، هەولێکی تەزکەرەنووسەکانیش بوو بۆ هێشتنەوهی ناو و ناوبانگی خانەدانی سەلتەنەتی و دەورووبەرەکانیان نەك خەمی تۆمارکردنی شیعەر و بەرھەمی خەییالی ژنانەیی سەردەمەکیان. لەگەڵ ئەمەشدا هاندانی تەزکەرەنووسی دەرفەتییکی بۆ خۆدەرخستنی ژنانی دەرباری و ئەشرافی ئەم سەردەمە رەخساندوو<sup>177</sup>، کە بەختی گەورە بەریز بەرھەریەکی لە خێزانی سەلتەنەتی، دەرباری و وابەستە بە دەربارەوه کەوتوو.

ناوی ژنانی شاعیر لە تەزکەرەکاندا بەمجۆرە هاتوو: ژنانی فەتھەلی شا (۸ کەس)، کچەکانی (۹ کەس)، نەوکانی (۴ کەس)، منالی نەو (۲ کەس)، بوکەکانی (ژنی کورەکانی، نەوکانی و برازاکانی ۴ کەس)، ئامۆزا (۱) و برازا (۱ کەس)، هەرۆهە نزیکی ۱۲ ژن لە کەسوکاری پیاوانی دەربار و خانەدانی قاجار شاعیر بوون و بەشیکیشیان لە کەسوکاری شاعیر و نووسەرەکانی ئەو دەورەییان پێشتر بوون، یا سەر بە خێزانی خان و والییەکانی ئێران بوون.<sup>178</sup>

---

ئەسفەهانییەوه نووسراوه و بەژمارەیی (13890) لە کتێخانەیی (موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی) پارێزراوه.

<sup>177</sup>. بنفشە حجازی. سەرچاوهی پیشوو، ص 16

<sup>178</sup>. هەمان سەرچاوه، ص 18

مەنسورە ئیتیحادیە لەبارەى کەمبى شیعری ژنانى ئەو قۇناغەووە باوەرى وەهاىە "بەشـیـوـهـیـهـ کى گشتى، نەخویندەوارى و گۆنەدان بە بەشدارى کۆمەلایەتى و فەرھەنگى ژنان لەو قۇناغەدا وای دەکرد، کە ژنانى شاعیر، بەزۆرى شیعەرەکانیان لە تەنیاپى ژنانەى خۆیاندا ھەلگرن. ھەلبەتە ئەمەش رەنگە بەو ھۆیەووە بووبى کە گوئى بە شیعری ژنان نەدەدرا، یا پێیانوابوو بێبەھایە و رەنگە ھەر بەھۆى ئەمەشەووە پى، کە لەچەند دیوانە شیعری زیاتر لە ژنان بەجى نەماوە<sup>179</sup>". بەلام رەزا بەراھەنى بە جۆرئیکى تر ئەمە دەردەبەیت و پى وایە ھۆکارە سەرەکییە کەى رەنگە ئەووە بووبى "کە ژنى ئێرانى لە رابردوودا، بە کردەپى بوونى دەرە کى نەبوووە و ئەگەر ھەیشیبووبى، ئەوا بوونئیکى شاراوە، نەپتى ئامپز، پشتگوئىخراو و پیاوانە بوووە"<sup>180</sup>.

## شیعری ژنانى دەربار: شیعری ئەشرافى

وہك پیشتر ئاماژەمان پى دا، شیعری بازگەشت، کە لە سى ئەنجومەنى دەربارى ئەسفەھان، نەشات و خاقاندا جىگىر بوو، نوینەرى درۆبىنە، ماستاوچىتى، دوورپووبى و نیشانەدرى کولتوورى دواکەوتووانەى حکومەتى قاجار بوو<sup>181</sup>. شیعری ژنانى قۇناغى یە کەمى قاجارىش، کە شیعریکە لە کۆشک یان حەرەم و ئەندەرروونى

<sup>179</sup>. منصورە اتحادیە. سەرچاوەى پىشوو، ص 10

<sup>180</sup>. رضا براھنى. سەرچاوەى پىشوو، ص 28

<sup>181</sup>. محمد شمس لنگرودى. سەرچاوەى پىشوو، ص 394

شا و شازادە و میرەکاندا سەری ھەنداوە و لەژێر کاریگەرییەکی گەورەیی ھەست و خەییالی پیاوانەدا بوو، بێگومان دەکەوتتە چوارچۆیەکی ھەلسەنگاندنی شیعیری ئەم قۆناغەووە. شیعیری ژنانی قۆناغە کەیش جیاوازییەکی کەمی لە گەل شیعیری پیاوانەدا ھەیە، کە ھی پیاوان "زیاتر پیاھەلەدان و ستایشی- شا و شازادەکانە و لە رووی شیوازاناسییەووە دەگەریتتەووە سەر شیوازی خۆراسانی و فۆرمی قەسیدەبە<sup>182</sup>."

واتە دەتوانین بەشێکی گەورەیی شیعیری ژنانی قاجار بەجۆرنیک لە شیعیری دەرباری دابننن، کە خواھنی تاییبەتمەندییەکی ئەشیرافیانەبە. ریشەکانی ئەم ئەشیرافییەتەش لە شیعدرا یەکی ترە لە سیماکانی تری شیعیری ئەم دەورەبە و ئیلاھمی لە رەگەزەکانی خەییالی شیعیری شیوازەکانی رابردوو وەرگرتوووە. شەفیعی کەدەکی لە صورخیالدا، واینا سەیی شیعیری ئەشیرافی دەکات، کە "بیریتیە لەو جۆرە شیعیری گرنگی بەبابەتە خوشگوزەرانییەکانی دوور لە کاروباری گشتی و ژبانی واقیعیانەیی کۆمەلایەتی و خەلک دەدات". ھەر وھا سێ ھۆکار بۆ ئەشیرافیانە دەرکەوتنی شیعیری دەرباری دەستنیشان دەکات؛ ھۆکاری یەکەم ئەو بوو شاعیران ناچاربوون لەبارەیی شتانیکەووە بدوین، کە لەبەردەستی خەلکی رەشۆکیدانییە، ئەمەش لایەنێکی ئەفسانەیی بە وینە شیعیرییەکانیان دەبەخشی- ھۆکاریکی تر ئەو یە کە شاعیران پێیان وابوو ژبانی خەلکی ئاسایی بەھایەکی نییە و تۆکمە و ھەردەمی نییە، ھەر بۆیە مانەووە و تۆکمەییە کەیی تەنیا لە

<sup>182</sup>. کامبیز کەریمی. سەرچاوەیی پێشوو، ل 119

ژيانى ئەشرافيديايە. ھۆكاری كۆتاييىش، كە گرنگترينيانە، ئەوھيە بەردەنگە كانى ئەم جۆرە شىعيرانە برىتى بوون لە پاشا و ميرەكان و دەبوايە شاعيرانىش بۆ رازىكردنى بەردەنگە كانيان باس لە شتگەلى بكەن، كە بۆ ئەوان جىي چىژوهرگرتن و ئافەرىنكردن بىت<sup>183</sup>.

بە سەرنجدانى وردىش بۆمان دەردەكەويت، كە ھەر بە ھۆى ئەمەوھيە وا ناوهرۆكى شىعەرى ئەشرافي ژنانى سەردەمى قاجار لە چەند بابەتتىكى، وەك عەشق و خۆشەويستى دەربرىن بۆ مېرد، وەسفى سروشەت، گلەيى لە تەنبايى و بارودۆخى ژيانى ژنانە تىنەپەريوھ<sup>184</sup>. يەككىتەر لەو پالئەرانەى كەوامان لى دەكات شىعەرى ژنانى دەربارى قاجار بە شىعەرى ئەشرافي ناوبەين، ئەو ھۆكارە كۆمەلايەتى و پەروەردەپيانەن، كە لە مەكتەبخانە تايبەتتەيەكانەوھ سەرچاوەيان گرتووه، چونكە منالانى ئەشرافي نەدەبو تىكەلى منالانى چىنى ناوھند بىن تاكو ئەخلاق و زمانى ئەوان كارىان لى نەكات. منالى نۆكەرەكان ھىچ وەختى مافى ئەوھيان نەبوو لەگەل ئاغازادەكاندا وانە بخوينن، چونكە وایان لىكەدەدایەوھ ئەم جۆرە منالانە، كە پەروەردەيەكى دروستيان نىيە، ئەخلاقى منالەكانيان تىك دەدەن<sup>185</sup>.

---

<sup>183</sup>. بېروانە: محمدرضا شىفەيى كدكنى. سەرچاوەى

پىشوو، صص 290.289

<sup>184</sup>. كامبىز كەرىمى. سەرچاوەى پىشوو، ل 121.

<sup>185</sup>. عبدالله مستوفى. سەرچاوەى پىشوو، ج 1، ص 218

لەم قۆناغەدا، بە رای کامبیزی کەریمی، هەر یە کە لە تاووس خانم، دلشاد خانم، ئاغباجی و حاجییە خانمی زەند لە گەڵ ماھتابانی قاجار و مەستورەیی زەند، کە شەش شاعیری دەرباری فەتھەلی شای قاجارن، ئە گەر لە دەرەوێ دەرباری قاجاریش، مەستورەیی ئەردەلان و حێران دۆنبەلییان بخریتە سەر، ئەوا بازنیە کە دروست دەبێ — کە بازنیە شیعیری ژنانی ئە شرافییە — پاشتریش دەلی "سەیر ئەوویە کە لەم هەشت کەسە، شەش کەسیان کوردن<sup>186</sup>."

خواهێ کتیی نیمەهای گشمدە، سەرەرای لارینبووێ لە شاعیریووێ ئەو ژنانه، بەلام جەخت لەسەر هەمان ئەو هۆکارانه دەکاتەووە کە ئاماژەمان بێ دان و دەلیت:

"بەشیکێ زۆر لە ژنانی دەربار شاعیر بوون، یان زەوقی شیعیریان هەبوو، بەلام هیچ یە کێ لەوان نەیتوانی لە بازنیە شیعدا بازیکێ تەواو بدات، یان خۆی لە دووبارەکردنەووە رزگار بکا و بێ بنیتە شوئینیکێ فراوانترەووە، قالیبیک بشکینێ و بیریکێ نوێ بۆ زمانی شیعیر بهینیتە ئاراو. هەموویشیان وەکو توتی لاساییکەرەووە رینگەیی پینشینان گرتە بەر، ئەویش پینشینانیک کە هەموو نیرینە بوون و لە دەرچەییە کێ ترەووە لە ژیانان دەروانی و دیدگا و زمانی خۆیان هەبوو<sup>187</sup>."

<sup>186</sup>. کامبیز کەریمی. سەرچاوەی پینشو، ل 120.121

<sup>187</sup>. پوران فرخزاد. سەرچاوەی پینشو، ص 137

دلشاد هیوا

## شيعرى شيوەن لاي شاعىرانى ژنى قۇناغى يەكەمى قاجار

وہك باسمان كرد له قۇناغى يەكەمى قاجاردا، بە ھۆى كۆرەكانى "رەوزەخوئىنى" و گرنگىپىدانی پاشاكانى قاجار و گەورەپياوان بە رپورەسمەكانى شىنگىرى، شىننامەخوئى رەونەقىكى تازەى وەرگرت، بەلام ئەوھى ماىھى تپرامانە ئەوھى، كە زۆر بەدەگمەن نەبى شىننامەى ژنانى ئەم قۇناغە لەبەردەست نىيە و ئەوھش كە ھەيانە لە چەند بەيتىكى ناو تەزكەرەكان تپناپەرپت. بەلام بەپىچەوانەوھ تا رادەيەك ھەموو شاعىرە پياوھ ناودارەكانى ئەم قۇناغە شيعرى شىنگىرپيان لەپاش بەجىماوھ و تەنانەت ھەندىكىان دىوانى تايبەتيان لەم بواردە ھەيە<sup>188</sup>. بە پىتى ئەو سەرچاوانەى لە بارەى شيعرى ژنانى ئەم قۇناغەوھ لەبەردەستماندا بووھ، كە گرنگىرپيان برىتپىيە لە تەزكەرەكان و چەند دەستنووسىك و چەند دىوانىكى چاپكراو، دەتوانىن شيعرى شىنگىرپى ژنانى قۇناغى يەكەمى قاجار دابەش بكەين بەسەر شىننامەى مەزھەبى و شىننامەى كەسىدا. ژمارەى شىننامە مەزھەبىيەكان لە چەند بەيتىك تپناپەرپ و ئەوھى بەردەستە تەنبا بە سوودوھەرگرتن لە تەزكەرەكان بووھ، كە لەبارەى ھەندى لە شاعىرە ژنەكانەوھ نووسىويانە: "شىننامە و نوحەى ھەبووھ"، بە بى ئەوھى نموونەيان بۆ زۆربەيان ھىنابىتەوھ! بۆ نموونە دەتوانىن ئامازە بۆ فەرنگىس كچى مەحمود مىرزای قاجار

---

<sup>188</sup>. فىروز مردانى. سەرچاوھى پيشوو، صص 51.46

بکهین که تهنیا یه ک نوحه‌ی له پاش به جیماوه<sup>189</sup>. ههروه‌ها حوسن جه‌هان خانم (مردن: ۱۸۶۲/۱۸۶۱) کچی فه‌تعه‌لی شای قاجار و هه‌وپی مه‌ستوره‌ی کوردستانی، له‌ناو ژنانی قوناغی یه‌که‌می قاجاردا، یه‌کیکه له‌و ژنانه‌ی خاوه‌نی زۆرتین شیننامه‌یه، که هه‌موو شیننامه‌کانیشی. له‌جۆری مه‌زه‌ه‌بین و بو شینی ئیمامه‌کانی شیعه، فاتیمه و رووداوی که‌ریه‌لایه. به‌یپی سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستمان، حوسن جه‌هان خانم به ناسناوی شیعی و والیه، خاوه‌نی نو شیننامه‌یه که هیچ دانه‌یه‌کیانی له شینی خه‌سه‌روخانی مێردیدا نییه. شیننامه‌کانی ئه‌و، ساده و په‌وانن و زیاتر له سه‌ر شیوه‌ی غه‌زه‌له‌کانی حافز و سه‌عدی هۆنراونه‌ته‌وه<sup>190</sup>.

هه‌رچی سه‌باره‌ت به شیننامه‌که‌سییه‌کانیشه، که زۆر ده‌گه‌من، ده‌توانین ئاماژه بو‌چهند به‌یتیکی عیسمه‌ت یا گولین خانم بکهین، که یه‌کیکه له‌کچه‌کانی فه‌تعه‌لی شا و له شیوه‌نشیعی‌کدا بو‌یه‌کی له‌شازاده‌کان به‌زمانیکی ساده سه‌رکۆنه‌ی فه‌له‌ک و

---

<sup>189</sup>. ئه‌م نوحه‌یه له‌گه‌ل چهند غه‌زه‌لیکدا له‌ژیر ناوی "دیوان محترم" له‌دریژه‌ی دیوانی محمود قاجار و به‌ژماره‌ی 544 له (کتابخانه‌ی آستان قدس رضوی) پارێزراوه.

<sup>190</sup>. *دیوان والیه و والی و بساط و نشاط، مقدمه و تحشیه و مقابله* یدالله روشن اردلان، تهران: توکلی، 1386، ص 167؛ مجتبی دماوندی. "نگاهی به مرثیه‌های بانو والیه‌ی قاجار"، در: *امام حسین در آینه‌ی شعر و ادب*، تهران: مجمع جهانی اهل بیت، 1381، جلد 12.



چارەنوس دەکات<sup>191</sup>. ھەر لەم سەردەمەدا شاعیرێکی وەك حەیران دونبۆلی (مردن: ۱۸۴۸) کە ئەویش لە کوردەکانی دونبۆلی بوو، بە ھەردوو زمانی فارسی و تورکی شیعەر دەھۆنیتەو و جگە لە شینگێری بۆ خەڵکانی شیعیە، چەند شیعیرێکی لە دووری خۆشەویستە کەیدا ھەیە، بەلام زیاتر تام و بۆنی دووری و جودایی دەدا تا شیننامە. چونکە بە پێی سەرچاوەکان وەختی لە دەستگیرانە کە ی دادەبەری، ئیتر جارێکی تر نایابنیتەو و تا سەرەمەرگ ھەر بە ئومێدی بینینەو ھی شیعەر دەئیت. بەلام شیعیری کە زیاتر خەمی مەرگ بەسەریدا زانە<sup>192</sup>.

---

<sup>191</sup>. محمدرضا نصیری؛ نادره جلالی. سەرچاوەی پیشوو، ص 26-27؛ پوران فروخزاد، سەرچاوەی پیشوو، ص 130؛ علی اکبر مشیر سلیمی، *زنان سخنور*، تهران: موسسه مطبوعاتی علی اکبر علمی، 1335، دفتر اول، ص 329

<sup>192</sup>. علی اکبر مشیر سلیمی. ھەمان سەرچاوە، ص 178—191؛ بنفشە حجازی، سەرچاوەی پیشوو، ص 65؛ محمد الوائساز خویی. "حیران خانم دنبلی خویی، شاعر سە سیزدەم"، پیام زنان، شماره 163، 1384، ص 38-43؛ لەگەڵ ئەو دەدا کە دونبۆلییەکان کوردن، بەلام تورکەکان حەیران دونبۆلی بە تورک دادەنن. ھەر وەھا بە گوێزە ی نووسەری *زنان سخنور* "حەیران دونبلی ھاوژەمانی عەباس میرزای کورپی فەتھەلی شا بوو و نزیکە ی 4500 بەیت شیعیری ھەبوو. لە دیوانە کەیدا بە زمانی ناوچەیی ئازەربایجان و

هه‌رچه‌نده ره‌نگه هه‌شتا به ده‌یان کۆلنکسیۆن و که‌شکۆلی شیعری و دیوان به شیوه‌ی ده‌ست‌نووس هه‌بن، که نه‌که‌وت‌ب‌نه به‌رده‌ستی لیکۆله‌ران و ئیمه نه‌مانتوانیی سوودیان لی وه‌ر‌ب‌گرین بۆ ئه‌وه‌ی بتوانین هه‌سه‌نگاندن‌یکێ دروست له‌سه‌ر چۆن‌یکێ شیعری ژنانی ئه‌م قۆناغه به‌گشتی و شیعری شینگێری ژنان به‌تایبه‌تی بکه‌ین، به‌لام ئه‌وه‌ی تا ئیستا به‌لای ئیمه‌وه‌ شت‌یکێ به‌لگه‌نه‌ویسته ئه‌وه‌یه، که مه‌ستوره‌ی کوردستانی له‌نیوان ژنانی ئه‌م قۆناغه‌دا ته‌نیا شاعیر‌یکێ ژنه، که به‌ش‌یکێ گه‌وره‌ی شیعره‌کانی بۆ شینگێریه‌ و به‌پێی ئه‌و شیعرا‌نه‌ی گه‌یش‌توونه‌ته‌ ده‌ستی ئیمه<sup>193</sup> هه‌ول ده‌ده‌ین له‌ به‌شی دواتر‌دا به‌شیوه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه‌ و ورد‌تر له‌ شیعره‌کانی ورد بینه‌وه‌ و تیش‌کیکی زیاتر ب‌خه‌ینه‌ سه‌ر شین‌نامه‌کانی یه‌کێ له‌ ژنه ئه‌ش‌رافیه‌کانی ئه‌م قۆناغی یه‌که‌می قاجار.

---

فارسی شاعر هه‌یه. "بروانه : علی اکبر مشیر سلیمی، هه‌مان سه‌رچاوه، ص 178.179

<sup>193</sup>. به‌پێی کتیی حدیقه ناصریه مه‌ستوره‌ی کوردستانی خاوه‌نی دیوان‌یکێ شیعری بووه، که نزیکه‌ی بیست هه‌زار به‌یت بووه، به‌لام زۆربه‌ی له‌ناوچووه‌ و تیکرای شیعره‌کانی دیوانه‌که‌ی، که له‌ ساڵی 1304دا چاپ کراوه له‌ دوو هه‌زار به‌یت تیناپه‌ری. بروانه: بنفشه‌ حجازی. سه‌رچاوه‌ی پیتشو، صص 202.203

بهشی دووهم  
شيعری شينگيڤري لای مهستورهی کوردستاني

## مهستوره‌ی کوردستانی یان "خه‌نسا"‌ی کورد

ماه‌شه‌ره‌فخانم کچی عه‌بدولحه‌سه‌ن به‌گ، له‌ سالی  
(۱۸۰۵/۱۸۰۴) له‌ شاری سنه، پایته‌ختی میرنشینی ئه‌رده‌لان<sup>194</sup>  
له‌دایک بووه و زۆربه‌ی ژبانی وه‌ک خانمی میرنشین، له‌ سه‌رده‌می  
فه‌رمانه‌روایی محهمه‌د شای قاجاردا بووه. سالی (۱۸۴۸/۱۸۴۷) له‌

---

<sup>194</sup>. میرنشینی ئه‌رده‌لان وه‌ک ته‌مه‌ندریژترین میرنشینی کوردی له‌  
ماوه‌ی نیوان سالانی (1867-1169) بۆ ماوه‌ی 651 سال  
فه‌رمانه‌روایی به‌شیکی گه‌وره‌ی کوردستانی کردووه. له‌ کۆتایی  
ده‌سه‌لاتی مه‌غۆله‌کاندا هاتوونه‌ته‌ گۆره‌پانی سیاسیییه‌وه و له‌  
سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی ناسره‌دین شای قاجاردا کۆتایی به‌ ده‌سه‌لاتیان  
هاتووه.

شاری سلیمانی پایتەختی میرنشینی بابان<sup>195</sup> کۆچی دواپی کردوو. 196  
شیعەرەکانی مەستورە دەکرێن بە دوو دەستە ی فارسی و  
کردییەوه<sup>197</sup>. شیعەرە فارسییەکانی، لە رووی شیوازاناسییەوه

---

<sup>195</sup>. میرنشینی بابان یەکیک بوو لە میرنشینه کوردییەکانی ناو  
قەڵەمپەوی عوسمانی و لەنیوان سالانی (1649-1850)  
فەرمانرەوایی بەشیکی کوردستانی کردوو و لوتکە ی دەسلاتەکی  
لە سەدە ی هەژدەهەمدا بوو و هەندێ جار ململانی عوسمانی و  
ئێرانی کردوو و بەهۆی کێشە ی ناوخییەوه دەسلاتەکی لە کزی  
داو، پاشان لەلایەن سوپای عوسمانییەوه کوتایی پی هاتوو. بۆ  
زانیاری لەبارە ی ئەم میرنشینه کوردییەوه.

<sup>196</sup>. بەپیی ئەو سەرچاوانە ی لەبەردەستن جیاوازی بیروپا لە سالی  
لەدایکبوون و مردنی مەستورەدا هەیه، ئەمەش کێشەیهکە بە هۆی  
گۆرینی سالی کۆچی مانگی بۆ زانی روو دەدا، بەلام تا رادەیهک  
زۆربە ی لیکۆلەران، تەمەنی مەستورەیان بە 44 سال داناو. بۆ  
زانیاری زیاتر بروانە: بابە شیخ مردوخ پۆحانی. مێژووی  
ناوچارانی کورد، وەرگێزانی ماجد مەردوخ پۆحانی، هەولێر:  
ئەکادیمیای کوردی، 2011؛ محەمەد علی قەرەداغی. دیوانی  
مەستورە، هەولێر: ئاراس، 2011؛ بیرنایینی مەستورە ی ئەردەلان،  
کۆمەلە وتار، هەولێر: ئاراس، 2005

<sup>197</sup>. دیوانی مەستورە تا ئیستا لەلایەن پینچ کەسەوه بەم شیوایە  
کتیبناسییە چاپ کراو: دیوان ماه شرف خانم کوردستانی مخلصە

ده‌خړتیه خانە ی "مه‌کته‌بی بازگه‌شت" ی شیعیری فارسییه‌وه<sup>198</sup>. به‌لام شیعره کوردییه‌کانی<sup>199</sup> به شیوه‌زاری گۆرانی و تراون و له‌سه‌ر کیشی. خو‌مائی ده‌برگه‌یین. مه‌ستوره، به‌هرمه‌نده له زه‌وق و توانای ئه‌ده‌بی، خو‌ئنده‌وار و خاوه‌نی هه‌ستیکی شاعیرانه بووه، به‌لام شیعره‌کانی ده‌روه‌ستی هیچ ده‌رد و کیشه‌یه‌کی کو‌مه‌لگای خو‌ی

---

به‌ مستوره، به‌ مساعی آقای حاجی شیخ یحیی معرفت رئیس معارف کردستان، تهران: مطبعه شوروی، 1304؛ دیوان اشعار مستوره کردستانی "ماه شرف خانم"، احمد کرمی، تهران: سلسله نشریات "ما"، 1362؛ دیوانی مه‌ستوره‌ی کوردستانی، ویراسته صدیق صفی‌زاده (بوره‌که‌یی)، بانه کردستان: انتشارات ناجی، 1374؛ دیوان مستوره. مقابله و تصحیح ماجد مردوخ روحانی، اربیل: آراس، 2005؛ دیوانی مه‌ستوره‌ماه‌شه‌ره‌فخانی ئه‌رده‌لانی "خه‌نسای کورد"، محمه‌د علی قه‌رده‌اغی، هه‌ولیر: ئاراس، 2011. چاپه‌کانی یه‌که‌م و دووه‌می تاییه‌ته به‌ شیعره فارسییه‌کانی و هیچ شیعیریکی کوردییه‌ مه‌ستوره‌ی تیندا نییه، چاپی سینییه‌میشی به‌شیک له شیعره کوردییه‌کانی تیندا نییه. هه‌ردوو چاپی چوارهم و پینجه‌م، واته ئه‌وه‌ی رۆحانی و قه‌رده‌اغی به‌ پای ئیمه‌ پیکه‌وه ده‌کرئ ببنه نوسخه‌یه‌کی کاملی ئه‌و شیعیرانه‌ی مه‌ستوره، که تا ئیستا که‌وتونه‌ته به‌رده‌ستمان، هه‌ر بۆیه ئیمه سو‌دمان له‌و دوو سه‌رچاوه‌یه بینیوه و نموونه‌کانمان له‌وان وه‌رگرتوو.

<sup>198</sup>. کامبیز که‌ریمی. سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ل 119

<sup>199</sup>. یه‌ک دوو شیعیریکی سو‌رانیس دراونه‌ته پالی و له دیوانه‌که‌یدا هاتوون، به‌لام گومانیان لی ده‌کریت که شیعیری مه‌ستوره بن.

نییه<sup>200</sup>. سەرجه م شیعەرە فارسییە کانی لەسەر شیوازی عێراقییە، غەزەلەکانی یان خەمی غوربەتە یان خۆشەوویستی دەرپرینە بۆ هاوسەرە کە ی. سی و یەك چوارینە ی هەیه کە بیست و یەکیان عاشقانه یە، پێنجی شینامە یە و چواری لە پەسنی میرەکانی ئێردەلاندایە و یەك دانەیشی. ستایشە. مەسنەوی یە کانی بە ئاشکرایێ دياره له ژێر کاریگەری "مەسنەوی مەعنەوی" مەولانا جەلالەدینی رۆمی (مردن: ۱۲۳۷) دایە و دوو تەرکیبەند و تەرجیعە ندیکیشی. لی بەجی ماوه<sup>201</sup>. هۆنراوه فارسییە کانی مەستورە سادە و رەوانن، بە جۆرێکی وەها کە هەندێ جار لەبەر سادەیی زۆر بەرەو لاوازی و سستی دەچی<sup>202</sup>. لە هەندێ شوێندا شیعەرە کانی هێندە پیاوانە یە کە ئەگەر ناسناوه شیعیریە کە ی لایە ی، ئەوا هیچ کەسی نازانی کە ئەو شیعەرە لە لایەن ژنیکەوه نووسراوه! بەلام لە شینامە کانی بەرهم تەواو ژنانە یە و لەرواڵەتی شیعیری دەستکردی پیاوانە پرگاری بووه<sup>203</sup>. وەك له بەشی یە کەمدا ئاماژەمان پێ دا، شاعیرانی ژنی ئەم قۆناغە بەشێک بوون لە بازگەشتی ئەدەبی و مەستورەیش لەدەرەوهی

<sup>200</sup>. مەریەم قازی. "شیعیری مەستورە"، لە: بیرنایینی مەستورە ی

ئێردەلان، کۆمەڵە وتار، هەولێر، ئاراس، 2005، ل 138

<sup>201</sup>. کامبیز کەریمی. سەرچاوه ی پیشوو، ل 122؛ مەستورە،

محەمەد عەلی قەرەداغی، سەرچاوه ی پیشوو، ل 87

<sup>202</sup>. ایوب گازرانی. مستورە اردلان: زندگی و معرفی آثار، اربیل:

آراس، 2005، ص 28

<sup>203</sup>. مەریەم قازی. سەرچاوه ی پیشوو، ل 140

سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆیدا نه‌بووه، هه‌ربۆیه ده‌توانین بڵین به‌شیکێ زۆری  
غه‌زه‌له فارسییه‌کانی له‌ژێر کاریگه‌ری حافزی شیرازیدا بووه<sup>204</sup>.

هه‌رچی سه‌باره‌ت به‌ شیعه‌ کوردییه‌کانیه‌تی، ئه‌وا ده‌بێ ئاماژه  
به‌وه‌ بده‌ین که‌ تا ساڵی ۱۹۹۵ یش، ته‌نیا ئه‌و شیعه‌ کوردیانه‌ی  
له‌به‌رده‌ست بوون که‌ سدیق بۆره‌که‌پی له‌ دیوانی مه‌ستوره‌دا  
هینابوونی، که‌ ئه‌مه‌ش نه‌یتوانی هه‌موو لایه‌ک رازی بکات، ته‌نانه‌ت  
لیکۆله‌رمان هه‌بووه<sup>205</sup> له‌و برۆایه‌دا بوون مه‌ستوره‌ شیعی‌ کوردی  
نییه‌! به‌لام ساڵی ۲۰۱۱، پاش چاپکردنی دیوانه‌ کوردییه‌که‌ی

---

<sup>204</sup>. بۆ به‌راوردکردنی شیعی‌ حافز و مه‌ستوره‌ و کاریگه‌ری حافز  
له‌سه‌ری، برۆانه: کیومرث فلاحی. "بررسی تطبیقی غزلیات مستوره  
اردلان با حافظ شیرازی"، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، شماره  
87، 1387، صص 57-54

<sup>205</sup>. هه‌ندی له‌ توێژه‌ران تا به‌ر له‌ ده‌ستکه‌وتنی ئه‌م ده‌ستنوسه‌ی  
مه‌ستوره‌ برۆایان وابوو، که‌ مه‌ستوره‌ شیعی‌ کوردی نییه‌. بۆ  
نموونه‌ هه‌کیم مه‌لا سالح ده‌لی "واده‌رناکه‌وی که‌ مه‌ستوره‌ خانم به‌  
زمانی کوردی شیعی‌ گوتی. له‌ناو هه‌موو ئه‌و  
ده‌ستنوسانه‌ی شیعه‌کانی ئه‌و که‌ له‌ سه‌نه‌ به‌ده‌ست هاتووه‌،  
شیعی‌کی تیدا نه‌بووه‌ که‌ به‌ کوردی نووسرابێ. برۆانه:  
ه‌کیم‌لاصالح. "تولد یک روح"، ترجمه محمد رؤوف مرادی. له  
2011/1/16/1389/10/26 بۆ وکراوه‌ته‌وه‌ له‌ سه‌ر ماله‌په‌ری :

<http://farsiadabiat.blogfa.com/post-8.aspx>



مەستورە لەلایەن محەمەد عەلی قەرەداغییەو، تارادەیهك كۆتایی بەم مشتومرانه هات<sup>206</sup>.

لەم لیکۆلینەو هیەدا، ئیمە ناچینە ناو وردە کارییه کانی ژیا نی مەستورە و ئاور لە هەموو لایەنە کانی ژیا نی نادەینەو، چونکە بەشیکی زۆری ئەو نووسەر و توێژەرانی ئیمە سوودمان لی وەرگرتوون، بە وردی کاریان لەسەر ئەم لایەنە کردوو. لێرەدا، گرنگی ژیا نی مەستورە بە زۆری لە پاش سالی ۱۸۳۴ وە دەست پی دەکات، واتە پاش مردنی هەریه که لە خەسرەوخانی ناکام (فەرمانرەوایی: ۱۸۲۴-۱۸۳۴) ی هاوسەری، مەلیک نیسا خانم (مردن:

---

<sup>206</sup>. ئەو نوسخەیهی ئیمە لەم لیکۆلینەو هیەدا سوودمان لی وەرگرتوو، یهکیکه له دەستخهتهکانی کتیبخانهیهکی بهرلین و به یازیکی 323 لاپهڕهیییه، له سه ره تاوه تا لاپهڕه 192، شیعیری فارسیی چەند شاعیریکی کورد و فارسی تیدایه، له وه به داوه دەبی به شیعیری مهولهوی تاوهگۆزی (مردن: 1883/1882) و تا لاپهڕه 274 هه مووی شیعیری مهولهوییه، پاش ئەمه دەبیته به شیعیری مەستورە و تا کۆتایی دەستخهتهکه له لاپهڕه 322 دا بی تهواو بوونی به یازهکه و ههروه ها بی تهواو بوونی شیعه ره کانی مەستورە، دەستنوسه که به ناته واوی ده بریته وه. بروانه: دیوانی مەستورە، ماهشه ره فاخانمی ئه ره لانی، خه نسای کورد، لیکۆلینەو هی محەمەد عەلی قەرەداغی، هه ولیر: ئاراس، 2011، لل 7.6

۱۸۳۴) یدایکی خۆی<sup>207</sup> و ههریه که له سوئتان خانم (مردن):  
۱۸۴۰) ی<sup>208</sup> خوشکی خهسرهوخان و ئه بولمحه مه د (مردن):  
1846/1845) ی<sup>209</sup> برای مه ستوره. ئه مه جگه له وهی که خه می  
کۆچی دواپی باوکیشی— ههر له دلدئا بووه. ههروهها به ماوهی که متر  
له سائیک بهر له مه رگی خودی خۆی، مه ستوره شایه تی مه رگی  
حسین قولیخانی پورزاشیه تی، که ده گوتری مه ستوره به هۆی مه رگی  
ئه ووه نه خۆش ده که وی و ده مریت<sup>210</sup>. بهم رووداوانه، مه ستوره  
ته واه ته نیا ده که وی و مه ستوره یه کی بی دایک و باوک، بی هاوسه ر،  
بی برا، بی خوشک و بی مندال ده مینیتته وه، که جگه له قه له مه که ی  
هیچی تری نییه تا هانای بو ببات.

---

<sup>207</sup>. بپروانه: "ماده تاریخ"، *دیوان مستوره*. مقابله و تصحیح ماجد

مردوخ روحانی، اربیل: آراس، 2005، ص 246

<sup>208</sup>. ایوب گازرانی. سه رچاوه ی پیشوو، ص 83

<sup>209</sup>. بپروانه: مستوره اردلان. *شرعیات، ویرایش و تصحیح جمال*

احمدی آیین، مقدمه و حواشی نوید نقشبندی، اربیل: آراس، 2005،

ص 4

<sup>210</sup>. محمه د که مانگه ر. "چه ند نوکته یه ک له سه ر ژیان و به ره مه کانی

مه ستوره ی کوردستانی" له: بیرئانینی مه ستوره، هه ولیتر: ئاراس،

2005، ل 20

محەمەد عەلی قەرەداغی لە پێشەکی دیوانی ماھشەرەفخانمدا، مەستورە بە خەنسا دەچۆنێ و ناوی "خەنسای کورد" ی لێ ناوە<sup>211</sup>. یەکێک لەو ھۆکارانەی وای لە قەرەداغی کردوووە ئەو ناوە لە مەستورە بێ، ئەو ھەبێ کە نزیکەی سەرلەبەری دیوانە کوردییە کە مەستورە شیعری شینگێرییە. ئەمە سەرباری ئەو ھەبێ لە مێژووی ئەدەبیاتی کوردیدا ھێچ ژنیک وەک مەستورە پیاوانی نەلاواندوووەتەو. ھەرچەندە بەر لە محەمەد عەلی قەرەداغی، حسین قولیخان ئەردەلان (مردن: ۱۳ نوڤەمبەر ۱۸۴۷) ی شاعیری ناسراو بە (حاوی کوردستانی) لە بەیتێکی فارسیدا بۆ یەکەم جار مەستورە بە "خەنسای دووھ" ناوبردوووە<sup>212</sup>. بە کورتی مەستورە لە شینگێریدا خاوەنی نزیکەی ۴۵۳ بەیتی کوردی و ۱۰۳ بەیتی فارسییە.

---

<sup>211</sup>. تماضر بنت عمرو السلمیة ناسراو بە "الخنساء" (مردن لە نیوانی 646—80 زاینی)، ژنە شاعیری عەرەب، کە بە شاعیری شینگێر ناسراوە. دیوانێکی ھەبێ نزیکەی ھەر ھەمووی ئەو شیننامانەبێ کە لە شینی دوو براکەیدا، معاویە و بە تاییبەتی سەخەر نووسیونی. لە ھەردوو سەردەمی پێش ئیسلام و پاش ئیسلامدا شیعری گوتوو. خەنسا، خالی لوتکە ی شینبیزییە لە ئەدەبی عەرەبی قونای پێش ئیسلامدا. بۆ زانیاری زیاتر بروانە: دیوان الخنساء، اعتنی بە وشرحە حمدو طماس، لبنان: دار المعرفة، الطبعة الثانية، 2004

<sup>212</sup>. حسین قولیخان ناسراو بە (حاوی)، کورێ ئەمانولآخانێ والی ئەردەلان بوو. لە وەختی لەناوچوونی میرنشینی ئەردەلاندا بەرھو

## شینگیژی له شیعره فارسییه کانی مهستوره‌دا

مهستوره که خاوه‌نی شه‌ش شیعی شیعری شینگیزییه به زمانی فارسی، ره‌نگه یه کیک بی له و شاعیره ژنانه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی خوی، که خاوه‌نی دریتترین شیننامه‌کانه، چونکه به تهنیا ته‌رکیبهنه‌ندی شینی براکه‌ی برتییه له ۵۳ به‌یت و لاوانه‌وه‌که‌ی دایکیشی- برتییه له ۲۴ به‌یت. ئەمه‌ جگه له پینج چوارینه و ۶ به‌یتی تر له شینی که‌سیکی ئەرده‌لانیدا، که چواندوو‌یه‌تی به "آفتاب اردلان" و لای

---

میرنشینی بابان کوچی کردووه و هه‌ر له‌وی به‌گنجی له‌سالی (1847/1846)‌دا مردووه. شاعیر بووه و دیوانیکی له‌پاش به‌جی ماوه. حاوی له‌ناونانی مهستوره‌دا به‌خه‌نسا ده‌لی:

زین سپس مستوره را خنسای دویم شد لقب

گرچه شد طومار سحر آثارش طی دریغ

"له‌مه‌ولا مه‌ستوره به‌خه‌نسا‌ی دووه‌م ناسرا،

ئه‌گه‌رچی به‌داخه‌وه تو‌ماری به‌ره‌مه

ئه‌فسوناوییه‌کانیشی پیچرایه‌وه"

بو زانیاری زیاتر برواته: عبدالله بن محمد رونق. تذکره حدیقه امان  
اللهی، مصحح عبدالرسول خیامپور، تبریز: دانشگاه ادبیات تبریز،  
1344، ص 254؛ رضا قلیخان بن محمد هادی هدایت. مجمع  
الفصحاء، به کوشش مصفا مظاهر، تهران: امیر کبیر، 1382، ج 4.  
226.218؛ محمه‌د‌ه‌لی قه‌ره‌داغی. سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ل 12

ئیمە نەناسراوه! واتە بە تیکراپی خواوەنی ۱۰۳ بەیتی شینگێرییە، کە هەر هەموویان دەکەونە چوارچێوەی لاواندەنەوه (ندب) و ستایش (تأبیین)ی کەسییەوه. ئەگەرچی شیعەرە شینگێرییەکانی مەستورە، لەجۆری شیننامە ی مەزەهەبی نین، بەلام لەگەڵ ئەمەشدا، لیکدانەوهی شیعەرە شینگێرییەکانی، ئەو خالمان بۆ روشن دەکاتەوه کە ئەویش هەروەکوو شاعیرەکانی تری ئەم دەوەرەیه، لەژێر کاریگەری شیۆه باوەکە ی سەردەمەکە ی خۆیدا بوو<sup>213</sup>. هەروەها لە کۆی نو "مادە تاریخ"ی فارسی لە دیوانی مەستورەدا، حەوت دانەیان تۆمارکردنی مژوو ی مردنی کەسانیکن، کە مەستورە بە جۆرنیک لە شینگێرییەوه باسی کردوون. مەستورە لە "مادە تاریخ"دا بە شیعەر وینە ی دیمەنەکانی شینگێری دەکیشی. و دیمەنەکانی شین و لاواندەنەوهی ژنانی سەردەمی خۆیمان بۆ تۆمار دەکات.

پاش ئەم لیکدانەوانە، ئیمە لە درێژەدا هەول دەدەین گرتنترین بەیتەکانی شیعەرە شینگێرییەکانی مەستورە شروڤە بکەین و بیانبەستینەوه بەو دیاردانەوه کە سەرچاوهی ئەم شیننامانە بوون.

---

<sup>213</sup>ابوالقاسم رادفر. "مستورە کردستانی مهین بانوی شعر و هنر و عرفان"، نشریە دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دوره جدید، شماره 12، زمستان 1381، ص32

## له شینی دایکیدا

مهلهك نيسا خانمی دایکی مهستوره له بنه ماله ی وهزیریه کانی سنه یه. ئەم خێله — که باپیریان میرزا عهولای وهزیره و به میرزا عهبدولای کۆله رهقهش ناوی لی دهبری — زۆر له دیوانی ئهرده لانییه کاندا دهستیان رۆیوه و هاوړپې تهووش بنه ماله یه کی وئزه وان بوون<sup>214</sup>. مهستوره، لاوانه وه که ی دایکی به وه سفکردنی جوانی ته وه دست پې دهکا، تهویش له رینگه ی پرسیارلیکردنیه وه له باره ی ته وه ی، که ئایا ئیستا مردن و نه بوون چی له و جوانیه کردووه؟ ده پې ئیستا شوین و جینگه ی چۆن پې؟ ته مانهش یه که مین پرسیارگه لپکن، که شینگپر له پرسه ی ژناندا له مردوی دهکا و به دوا ی ته وه وه یه، که وه لامیکی بۆ جهسته و شیوه ی مروّف له پاش مردن دهست بکه ویت. ئەمه خه می له دهستدانی جوانیه کانی رواله ته و ترسه له جیهیستی له ته نیاییه کی تاریکدا. پاشان له دووری ته ودا باس له ته نیای خوی دهکا و ئەمجاره خه م له وه دهخوا که ئیتر ته و بوونی نییه تا له حال و ژبانی مهستوره ی ته نیا بپرسیته وه و که سی نییه هوگر و خه مره وینی پې.

بازگو، زیرگل، آن نرگس شهلا چونست؟

---

<sup>214</sup> ماجدی مهردوخ رۆحانی. "بنه ماله ی مهستوره و چاوئیک له که سایه تیی خوی"، له: بیرئانینی مهستوره ی ئه رده لان شاعیر و میژوونووسی ناو داری کورد، ئاراس: هه ولیر، 2006، ل 25

و آن خرامان قد خوش هیئت رعنا چونست؟<sup>215</sup>

"پیم بئی لە ژبیر خاکدا ئەو چاوانەت، کە وەکو  
نیرگسی— شەھلا(جۆری نیرگس کە لە جیاتنی  
زەرد، ناوەندە کە ی رەشە) وەھان، چۆن؟ ئەی  
ئەو بەژن و بەلا جوانەت، کە لە کاتی رۆیشتندا  
لەنجەولاری دەکرد، ئیستا چۆن؟"

سخت نالانم و این واقعه مشکل باشد

نیست یاری کە انیس من بیدل باشد<sup>216</sup>

"بە هۆی مردنی تۆو زۆر دەنالتینم و ئەم  
روداوێ کێشە یە بۆم، چونکە لە دوری تو ئیتیر  
کەسێ نییە، کە هاودەمی من بێ و دڵنەوا ییم  
بداتەو." "

\*\*\*

بەھار نیشانە ی شادی و نوێبوونەوویە، بەلام مەستورە ئەم  
شادی و نوێبوونەوویە لە خۆی حەرام دەکات. باس لە نا ئارامیی  
خۆی دەکا و پیتی وایە ئیتیر شادی مەحالە و ناتوانی ئارام بگریت. بۆیە

---

<sup>215</sup>. ماجد مردوخ روحانی. دیوان مستورە، سەرچاوەی پیشوو،

ص 231

<sup>216</sup> هەمان سەرچاوە، ص 232

ده که ویتته گله بیکردن له به ختی خۆی و باس له وه ده کا که جارێکی تر  
رۆژگار و گهردون برینیان کولاندووته وه و زامی هاتووته وه سوێ.  
ئه مهش ئاماژهیه که بۆ مه رگی خه سه ره و خان، که بهر له م کاره ساته  
پووی داوه. چونکه مه رگی هه ریه که له خه سه ره و خانی میژدی و مه له ک  
نیه ساخانی دایکی، چه ند مانگیکیان نیوان بووه و هه ردووکیان له  
۱۲۵/۱۸۳۴ دا مه ستوره یان به جێ هێشتوو. <sup>217</sup>

دست دوران بخراشید زنو ریش دلم

مر سرشتند ز غم روز ازل آب و گلم <sup>218</sup>

"دهستی رۆژگار سه ره له نوێ برینی دئمی کولاندوه،  
وه کوو ئه وهی هه ر له رۆژی ئه زه له وه ئاو و خاکی  
منیان — که ئاماژهیه که بۆ دروستکردنی مرۆف له  
قور. تیکه ئ له به خه م کردی. "

\*\*\*

مه ستوره، به تایبه تی مه ستوره ی میژوونووس، نووسه ریکه  
باوه ری به چاره نووس هه یه. هه ره ختی باس له پوو داویک ده کا؛  
هۆکاری پوو دانه که ی به قه ده ریکی ئیلاهی داده نی و سه رباری قه ده ر،

---

<sup>217</sup>. ماجد مردوخ روحانی. دیوان مستوره، سه رچاوه ی پیشوو، بیت

12، ص 232

<sup>218</sup> هه مان سه رچاوه، ص 232



هەندى جارىش رۆلى بەخت و شانسىش بەرجەستە دەكات<sup>219</sup>. بەلام مەستورەى شاعىرى شىنگىر هەمىشە بەجۆرى لە نارازىبونەوه گەپى لە بەخت و ئىقبالى خۆى دەكات، وەك شاعىرانى شىنگىرى پىش خۆى يەخەى فەلەك دەگرىت، تەنانەت خەم و ئازارى لە دەستدانى خۆشەويستەكانى، هەندى جار دەيگەيەنئىتە سنورى ئەوهى گومان لە ئيمانى خۆى بكات.

از ستمهای فلك آه من آتش بار است

زان تف آه کنون رخنه در ايمان دارم<sup>220</sup>

"بە هۆى ئەوستەمهوه، كە ئاسمان و فەلەك  
لە منى دەكەن هەناسەم گەرمە و وەك ئاگرە،  
هەر بە هۆى گەرمى ئەم ئاهو  
هەناسەيەشەوهيه، گومان لە ئيماندا  
دروست بووه و درزى تى كەوتوووه."

بەلام هەست دەكرى ئەمە تەنيا تورەبوونىكى كاتىيە و لە پاش  
هەلپشتى داخى دلى، جارىكى تر رادەستى قەدەر دەبئىتەوه و پىي واىه

---

<sup>219</sup>. بېروانە: لەيلا سالى. "مىژوونوسى و مىژوورپانى لاي  
مەستورە" لە: بىرئانينى مەستورەى ئەردەلان، لاپەرە 59 و  
دواترى.

<sup>220</sup>. ماجد مردوخ روحانى. ديوان مستوره، سەرچاوهى پيشوو،

هیچ چاره‌یه کی تری نییه، چونکه سهرده مانیکه به و جوړه و به هوی  
قه‌زاوقه دهره‌وه په‌ریشانه.

چه کنم چاره چه سازم که من از دست قضا

روزگاریست چنین روز پریشان دارم<sup>221</sup>

"چی بکه‌م و چ چاره‌یه‌ک بد‌مزمه‌وه که من له  
دهستی قه‌زا وا سالانیکه ژیانیکه گیروده و  
په‌ریشانم هه‌یه؟"

له‌کوټای شیننامه‌که‌یدا، جازیکې تر ده‌که‌وټه‌وه ژیر کاریگه‌ری  
شینگی‌پری ئیسلامی و فارسییه‌وه و ئومیدی ئه‌وه ده‌خوای، که دایکی  
له‌گه‌ل فاتیمه‌دا حه‌شر بکریت. ئه‌مه‌ش ئومید‌خواستنه بو‌ئه‌وه‌ی  
دایکی بچیتته به‌هه‌شته‌وه و به‌مجوره‌ش له‌خه‌م و نیگه‌رانیه‌کانی ئه‌م  
که‌م بیتته‌وه و سه‌بوری بو‌بیت. وه‌ک دوا‌به‌یتی زوربه‌ی شیننامه  
ئیسلامیه‌کانیش باوهر به‌وه‌ دینئ، که مردن هه‌ربوویه‌که و دونیا تا  
سه‌ر خو‌شی به‌که‌س نه‌به‌خشیوه و نابه‌خشی‌ت، دوا‌جار مردن له  
رینگه‌ی هه‌مووانه.

آری این چرخ فسونگر نه به کس کام دهد

همگی را می ناکامی از این جام دهد<sup>222</sup>

---

<sup>221</sup>. هه‌مان سه‌رچاوه، ص 234

<sup>222</sup>. هه‌مان سه‌رچاوه، ص 234

"بە ئی وایە، ئەم چەرخ و رۆژگارە فەتەباز و  
دەرفەینە، دای کەس تا سەر خۆش ناکات،  
دوچار مەبێ ناکامی لەم پێکی دێنێشان و ئازاردانە  
بە هەموو کەس دەدات."

## له شینی براکه‌یدا

ئه بولمحه مه‌د برای مه‌ستوره‌یه که له سالی ۱۸۴۶/۱۸۴۵ به گه‌نجی مردوو‌ه. مه‌ستوره له ته‌رکیب‌به‌ندیکی ۵۳ به‌یتیدا شینی بۆ ده‌کات و چه‌ند زانیارییه‌کی زۆر که‌م له‌باره‌یه‌وه باس ده‌کات، وه‌ک ئه‌وه‌ی که ناوی ئه‌بولمحه‌مه‌د و تاقانه بووه، هاو‌رپێ نزیکێ په‌ونه‌ق<sup>223</sup> و حاوی بووه و زوو جوانه‌مه‌رگ بووه، به‌پێ ئه‌وه‌ی باسی هۆکار و سالی مردنه‌که‌ی بکات. هه‌روه‌ها به‌هۆی ئه‌و ستایشه‌ی زۆره‌ی که بۆ براکه‌ی ده‌کات، ده‌توانین ئه‌م شیننامه‌یه‌ به‌خه‌ینه خانه‌ی شیعی شی‌نگ‌پریستایش (تأیبن‌ی) خێزانییه‌وه.

مه‌ستوره، وه‌ک شیننامه‌کانی تری، دیسانه‌وه لێره‌دا به سه‌رکۆنه‌کردن و گله‌پیکردن له فه‌له‌ک و ئاسمان ده‌ست پێ ده‌کات،

---

<sup>223</sup>. میرزا عه‌بدو‌لای په‌ونه‌ق کو‌ری مه‌مه‌د ئاغای هه‌مه‌دانی و مامی مه‌ستوره بووه و له هه‌مه‌دان له‌دایک بووه. سالی (1863/1864) مردوو‌ه، له خزمه‌تی والیه‌کانی سنه‌دا نووسه‌ر بووه و ته‌زکه‌ره‌یه‌ک (ژیاننامه و نمونه‌ی شیعی شی‌اعیران‌ی) له‌باره‌ی شاعیرانی کوردستانه‌وه نووسیوه که ناوی حدیقه *امان‌اللهی* لێ ناوه و به‌تذکره‌ صغیریش ناسراوه، چونکه ته‌زکه‌ره‌یه‌کی تریشی به‌ ناوی تذکره‌ کبیر هه‌بووه، که هه‌ندی له شیعه‌کانی خۆی له کوتاییه‌که‌یدا هه‌یناوه. ب‌روانه: میرزا عبدالله سنندجی، حدیقه *امان‌اللهی*، تصحیح و تحشیه ع. خیامپور، تبریز: موسسه تاریخ و فرهنگ ایران، 1344.

کە پێچەوانەى بەختى ئەو دەسوړى و لەناکاو "گەوهەرە  
 یە کدانه"کەى، کە مەبەست لى "برا تاقانە کە یەتى" دەفرېښى. ئەم  
 سەرکۆنە کردن و گله ییکردنە بە جوړنیکە لە کۆى ۵۳ بە یتی  
 شیننامە کە، لە نزیکەى ۲۰ بەیتیدا ئەم حالەتە دەبیرى و زیانى لە  
 هیزى شینگىرى و کارىگەرى دەقە کە وهک شیننامە یە ک داوه. بەلام  
 ئایا فەلەك و ئاسمان و رۆژگار، کە هیندە لەلایەن شاعیرانەوه  
 سەرکۆنە دەکرتن و ئەو ئامادەییە هەمیشەییە یان لە شیعردا هەیه،  
 دەکەونە خانەى چ جوړه شیعریکەوه و لە دیدى پێشینانەوه چ  
 کارىگەرییە کیان لە سەر ژيانى مرؤف هەبووه؟ بۆ تیگە یشتن لەم  
 بابەتە پېویستە خوینەر بگەرێتەوه بۆ مېژوووى ئەدەبیاتی فارسى و  
 سەرھەلدانى جوړنیک لە شیعری گلەپى و گازەندە لە دەست بېدادى  
 رۆژگار و بەخت و دەسەلاتدارانى دنیایى و مەسەلەى بوون لە  
 سەرھەتاکانى سەدەى سێیەمى کۆچییەوه، کە لە ئەدەبیاتدا بە  
 "شەکوئییە"<sup>224</sup> ناسراوه.

---

<sup>224</sup>. شەکوئییە وهک زاراوه یە کى ئەدەبى، بریتىە لە شیعریک، کە  
 دەربرى ناکامى، ژان و نائومیدیەکانى شاعیرانە و ئازارە هزرى،  
 رۆحى و کۆمەلایەتیەکانى شاعیر نیشان دەدات. هەر بۆیە  
 ناوهرۆکى ئەم جوړه شیعره بریتىیە لە گله ییکردن لە رۆژگار، بەخت  
 و چاره نووس، خەلکى سەر دەمە کە، سەختیەکانى ژيان،  
 دەسەلاتداران و .. هتد شەکوئییە دەرکرت بە چەند بەشیکەرە، کە  
 گرنگترینیان بەلای ئیمه وه شەکوئییەى فەلسەفییە، کە شاعیر تینیدا  
 گلەبى لە چەرخ و گەردوون و ئاشوفتەبى رۆژگار دەکا و

له رووی بیروباوهر و تیروانینیشهوه بو دیارده گهردونیه کان،  
ئهستیره ناسه کان و زوریک له دانایانی پدشینان، لایان وابوو تهنه  
ئاسمانیه کان کاریگه ربیان له سه ره موو شتیک ههیه، ته نانهت  
له سه کرده وهی چاک و خراپی مرؤفه کانیش، باوهریان وابوو که  
فهلهک و ئاسمانه کان خاوهنی ههست و دهسه لات و نهفسیکی

---

سه رکۆنه ی داموده زگای ئه فراندن دهکا. (بروانه: هومن عباس پور.  
"بث الشکوی"، فرهنگنامه ادب فارسی، به سرپرستی حسن انوشه،  
ج2، تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد  
اسلامی، 1376، ص227؛ محمد جعفر یاحقی. "بث الشکوی"،  
دانشنامه زبان و ادب فارسی، به سرپرستی اسماعیل سعادت،  
تهران: فرهنگستان زبان و ادب فارسی، 1384، صص 707\_709).  
پیشه ی ئه م وشهیه له "بث الشکوی" ی عه ره بییه وه هاتوو، که  
زاراوهیه کی ره وانیه ژیبیه و به مانای شکایه تی شاعیر له رۆژگار و  
سه رده مه که ی و خه لکه که یه تی و له زمانی یه عقوبی په یامبه ره وه، له  
قورئانه وه وهرگیراوه؛ چیرۆکه که به و جوهریه له پاش گرتنی  
بنیامینی برای یوسف له میسر، یه عقوب، که له خه می دووری  
یوسفدا زور خه مبار و نارحه ت بووه، به بیستنی ئه م هه واله یش  
خه م وخه فه تی زور زیاتر ده بی و پاش سه رکۆنه کردنی کوره کانی،  
پوو له ئاسمان دهکات و له به رامبه ر خوا ده پارێته وه: *قال إنما أشکو  
بثی و حزنی إلى الله وأعلم من الله ما لا تعلمون* (قرآن: یوسف، 86).

ئاخیوهرن<sup>225</sup> و لەو باوهرەدا بوون، کە باوکانی حەوتەوانە (زوحەل، موشتەری، مەریخ، زوهرە، خۆر، مانگ و عەتار) کاریان لە دایکانی چوارینە (ئاو، ئاگر، خاکی و با) کردوووە و ئەفرینراوانی سێینە (بێگیان، ڕووەک و زیندەوەر) هاتوونەتە بوونەووە.<sup>226</sup>

لە مینوی خرددا دەیخوینینەووە "هەر چاکی و خراپییەک، کە بە خەلکی دەگات، بەهۆی هفتان (حەوت هەسارە) و دوازدهان (دوانزە بۆرج) هەوێه و ئەو دوانزە بۆرجە، لە دیندا لەجێی دوانزە سەرلەشکرن لەلایەن ئاهورامازداوە. حەوت هەسارە کەیش لەجێی حەوت سەرلەشکرن لەلایەن ئەهریمەنەووە، کە ئەو حەوت هەسارەیه هەموو ئەفرینراوەکان تێک دەشکێنن و بەدەستی مەرگیان دەسپێرن. کەواتە ئەو دوانزە بۆرج و حەوت هەسارەیه دیاریکەری چارەنووس و تەدبیرکەری جیهانن<sup>227</sup>."

مەستورە، لەژێر کاریگەرێی ئەم بیروپایانەدا، شیننامە کە ی وەها دەست پێ دەکات:

---

<sup>225</sup>. سید حسن امین. "بینش فلسفی ناصر خسرو قبادیانی"، نگین، شماره 133، ص 56

<sup>226</sup>. محمد غلامرضایی. گزیده اشعار ناصر خسرو، تهران: انتشارات جامی، چ اول. ۱۳۷۰

<sup>227</sup>. مینوی خرد، ترجمه احمد تفضلی، توس، 1364، بند 7، پرسش 21-17، ص 23

باز با من آسمان طرح عداوت در فکند

مر بساط عشرتم را گونه‌ی دیگر فکند<sup>228</sup>

"دیسانه‌وه ئاسمان که وتووته‌وه کینه‌به‌رایه‌تی  
و دوژمنایه‌تیم له‌گه‌ل ده‌کا، تا سفره‌ی  
خۆشگوزهرانی و دلخۆشیم لی بیچیتته‌وه و لیم  
تیک بدات."

وهك ده‌زانین ئیسلام سه‌ركۆنه‌کردنی رۆژگار و گه‌ردونی به  
کاریکی نه‌خواراو داناوه، هه‌روه‌كو په‌یامبه‌ری ئیسلام ده‌لی "قسه‌ به  
گه‌ردون و رۆژگار مه‌لین، چونکه خوداوهند رۆژگار و گه‌ردونه<sup>229</sup>"، که‌چی  
ده‌بینین شاعیر به‌و جوړه سه‌ركۆنه‌ی فه‌له‌ك ده‌كات، هه‌ر چه‌نده

---

<sup>228</sup>. ماجد مردوخ روحانی. *دیوان مستوره*، سه‌رچاوه‌ی پیشوو،

ص 235

<sup>229</sup>: لا تسبوا الدهر فإن الله هو الدهر" حدیث‌ه‌ی ه‌ریره: أخرجه  
مسلم (4/1763، رقم 2246). وأخرجه أيضا: أحمد (2/395)، رقم  
(9126)، وابن عساکر (7/267). حدیث‌ه‌ی قتاده: أخرجه أحمد  
(5/299)، رقم (22605)، وعبد بن حمید (ص 97، رقم 197).  
وأخرجه أيضا: الحارث كما في بغية الباحث (2/830، رقم 871).  
حدیث‌ه‌ی جابر: أخرجه ابن عساکر (7/268). وأخرجه أيضا: الطبرانی  
فی الشامیین (1/166، رقم 277). بـرـوانه:



وهك زۆربهی شاعیره كانی تری ئەدەبیاتی ئێران، مەستورەش كەسێکی موسڵمان بووه و بەگوێرەیی بەرھەمەکانی بێت دەبێ باوەرپی بەو هەبووبێ كە نابی قسەیی پێچەوانەو هی دینەكەیی بکات<sup>230</sup>، بەلاملە تینی شین و لە ئازار و خەمی مەرگی خۆشەو یستەکانی ئەم کارەیی کردوو و دەیان جار دووبارەیی کردوو و تەو. ئەمەش ئەگەر وردتر سەرنجی لێ بدەین پەيوەندی بە بیروباوەرپی تایبەتی شاعیرهو نەبوو، بەلام وادیارە ریشەیی ئەم دیاردەییە لە قولایی بیروباوەرپی خەلکی ناوچەكەدایە پەيوەندی بە پێش ئیسلامبوونی گەلانی ناوچەكەو هەیه<sup>231</sup>.

---

<sup>230</sup>. چونکە بەپێی بەرھەمەکانی، مەستورە كەسێکی پابەند بوو بە دینی ئیسلامو و لەم روووشو و بە یەكەمین ژن دادەنریت لە ئێراندا، كە تا سەردەمەكەیی خۆی كتیبیکی بە زمانی فارسی لەسەر "شەری شافیعی" دانابیت. بروانە مستورە اردلان، شرعیات، سەرچاوەیی پێشوو.

<sup>231</sup>. بە رای ریچارد فرای ئێرانناسی ئەمەریكایی، پاش هاتنی ئیسلام بو ئێران، "دیھقانهكان" و هەندی لە "موبدەكان"ی زەردەشتی، كە لەپیناوی پاراستنی بەرژوو هندی خۆیاندا باوەریان بە دینی تازه هینا، بیروباوەرپی "زەروانی (خودای چارەنووس و تەقدیر)"یان لەبارەیی فەرمانزەوایی فەلەك و دەسلاتی رۆژگارو هینایە ناو ئیسلامو و ئەمەش کاریگەرییەكەیی زۆری لەسەر بیروباوەرپی ئیسلامیانەیی سەردەمی عەباسی دانا. "بو زانیاری زیاتر لە بارەیی شەكوائی و

تایبه‌تمه‌ندییه کی زالی شیوه‌نه شیعییه‌کانی مه‌ستوره بریتییه له به‌کاره‌ینانی رِیژه‌یه کی زوری چواندن (ته‌ش‌بیهات) و تیلنیشان (تلمیحات) ی مه‌زه‌ه‌پی و ئوستوره‌پی، که له یه‌که‌میاندا به زوری تایبه‌ته به چواندنی ماته‌می که‌سه مردوو‌ه‌کانی به ماته‌می شه‌هیدانی شیعه و که‌ریه‌لا و له هی دووه‌میش‌یاندا، که خۆبه‌خۆ ده‌بیته دوو به‌شی جیاواز، یه‌کیکیان چواندنی که‌سه مردوو‌ه‌کانییه‌تی به پال‌ه‌وانه ئوستوره‌یه‌کانی ئیران و نه‌وی تریشیان ئاماژه‌دانه به بیروباوهره ئوستوره‌یه‌کانی تایبه‌ت به ئه‌ستیره‌ناسی.

مه‌ستوره‌ئه و خه‌م و بیهیزییه ده‌خاته ئه‌ستۆی رۆژگار، که به‌هۆی مه‌رگی براه‌یه‌وه له ناو خۆشه‌ویستانیدا دروست بووه و پی وایه وه‌کوو ئه و خه‌م و له‌رز و موچرکه‌یه وه‌هایه، که به‌هۆی مه‌رگی عه‌لییه‌وه تووشی حسین بووه.

چرخ در جان احبا لرزه افکنده چنان

---

جۆره‌کانی و کاریگه‌ری دینه‌کان و بیروباوهره کونه‌کان له‌سه‌ر شاعیرانی ئیسلام، پروانه: لایلا جعفری. "شکوائیه در شعر فارسی (از آغاز تا پایان قرن ششم)"، پایاننامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد سنندج، به سرستی دکتر قدمعلی سرامی، 1385،

ص 182

رعشه در جان حسین از ماتم حیدر فکند<sup>232</sup>

"رۆژگار لەرزەیه کی وهه‌های خستۆته گیانی  
خۆشه‌ویسته‌کانمه‌وه، هەر ده‌لێی ئه‌و لەرزە و  
موچرکەیه، که به‌هۆی مه‌رگی عه‌لییه‌وه  
به‌گیانی حسێندا هات."

\*\*\*

له‌لایه‌کی تره‌وه وه‌ک دڵدانه‌وه و ئارامیبه‌خشینی‌ک به‌ خۆی،  
که‌یه‌کێکه‌ له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی شیوه‌ن و لاواندنه‌وه‌ی عه‌ره‌بی له‌  
پاش ئیسلام، مه‌ستوره‌ داوا له‌ خوا ده‌کات، که‌ براهه‌ی بخاته  
به‌هه‌شته‌وه‌ و خۆری و غیلمانی پێ ببه‌خشیت و له‌ کۆشکی  
"مینو"<sup>233</sup> دا نیشه‌ته‌جێی بکات، ئینجا بیکاته‌هاونشینی "عه‌لی" و به‌

---

<sup>232</sup>. ماجد مردوخ روحانی. *دیوان مستوره*، سه‌رچاوه‌ی پینشو،

ص 235

<sup>233</sup>. مینو بریتییه‌ له‌ جیهانی بیر و بیجۆله‌ و به‌رده‌ست نه‌بوو  
له‌به‌رامبه‌ر گیتی (= جیهانی هه‌ستی و جه‌سته‌یی) دا، که‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی  
فارسیدا زیاتر به‌ مانای به‌هه‌شتی جاویدانی دیت. برۆانه: محمد  
جعفر یاحقی. *فره‌نگ اساطیر و داستان‌واره‌ها*، تهران: فره‌نگ

معاصر، 1388، ص 808

دلشاد هیوا

ئاوی که وسهر له گه‌ل "تینوووه کانی که ربه‌لا"<sup>234</sup> دا قورگی تهر بکات، چونکه باوه‌ری وایه، که ئه‌ویش وه کو ئه‌وان بئگونا‌هه.

یارب آن نوباوه را با تشنگان کربلا

کام ترکن از زلال کوثر و ماء معین<sup>235</sup>

"خودایه له گه‌ل مناله تینوووه کانی که ربه‌لادا،  
قورگی ئه‌و برا تازه‌پئگه‌یشتووهم به ئاوی ره‌وان  
و سازگاری که وسهر تهر بکه و تینویتی بشکینه."

\*\*\*

شاعیر هه‌ندی جار له شینگیریه کهیدا سنوره دیاریکراوه کانی  
شینکردنی ئیسلامی ده‌به‌زینی و له دلته‌نگی خۆیدا، خودا ده‌خاته  
به‌ردهم لئیرسینه‌وه و مهرگی براکه‌ی به کرده‌یه کی "ناوه‌خت" و  
"ناره‌وا" داده‌نیت. ئه‌مه‌ش ده‌رچوونه له ریسا باوه‌کان و به هیچ  
شیوه‌یه‌ک ناچیتته چوارچیوه‌ی شینگیریی ئیسلامیه‌وه.

کی روا باشد به بیهنگام یارب زیر خاک

---

<sup>234</sup>. ئاماژه‌یه بۆ تینویتی زوری منالان و ژنان له رووداوی  
که‌ربه‌لادا، به تایبه‌تی عه‌لی ئه‌سفهری کوری حسین و مه‌سه‌له‌ی  
سه‌قاییکردنی عه‌باس بۆ کاروانی حسینی کوری عه‌لی.

<sup>235</sup>. ماجد مردوخ روحانی. *دیوان مستوره*، سه‌رچاوه‌ی پیشوو،

ص 240

چەرەای را کز ملاحت یوسفش بودی غلام<sup>236</sup>

"ئاخر خودایە کە ی رەوایە بەم ناوەختە،  
روخساریکی وەها بخەیتە ژیر گل، کە لە خوین  
شرینیدا یوسف بە خوڵامی دەشیا؟"

\*\*\*

لەلایەکی ترەووە، وەك لە دەروازە ی ئەم تووژینە وەپەدا  
ئامازەمان پێ دا، هەندی جار "گریانی ئاسمان و فریشتە و  
پەيامبەران" بۆ مەرگی حسین و شەهیدانی کەریەلا، هیندە زیادەروی  
تیدا کراوە، کە دیوێکی ئەفسانەیی وەرگرتوووە. مەستورەیش بە نۆرە ی  
خۆی سوودی لەم وێنەسازییە مەزەبییە ی شین و لاوانەووە ی  
شیعەکان وەرگرتوووە و گواستویەتیەووە ناو شیننامە ی براکە ی و پێی  
وایە، بەهۆی ئەو ستەمەووە کە فەلەك لێ کردوووە، تەنانەت  
عیسایش لە ئاسمانەکاندا دانیشتوووە و ماتەمی بۆ دەگیڕی.

ای فلك عیسی بە گردون همنشین ماتم است

کاین تعدی بر من نالان محزون کردەای<sup>237</sup>

"ئە ی فەلەك، بەهۆی ئەو ستەمەووە، کە لە  
می خەمبار و نالە کەرت کردوووە، تەنانەت

---

<sup>236</sup>. هەمان.

<sup>237</sup>. هەمان.

عیساش له ئاسماندا دانیشتووہ و له گه‌ل مندا  
له ماته‌مدایه.

\*\*\*

بۆ ستایش‌کردنی هێز و پالنه‌وانیتی مردوو‌یه‌ك، بېگومان  
"شاعیرێکی بازگه‌شتی" پېویستی به قاره‌مانه ئوستوره‌یییه‌کانی ناو  
شانامه هه‌یه. هه‌ر بۆیه مه‌ستوره ئاماژه بۆ هه‌ر یه‌که له رۆسته‌م،  
شه‌م، پېله‌ته‌ن، ئەشکه‌بوس، زه‌نگی رۆم و پالنه‌وانه‌کانی تری شانامه  
ده‌کات<sup>238</sup>. ئەمه‌ش گه‌رانه‌وه‌یه بۆ شیوازی خوراسانی له خو‌لقاندنی  
که‌سایه‌تی چه‌ماسه‌یی و ئوستوره‌ییدا. به‌لام شاعیر بێئاگا بووه  
له‌وه‌ی، که ئەم لاسایه‌کردنه‌وه‌یه له شینگێزیدا رهنگه‌ بېتته‌ هۆی  
که‌مکردنه‌وه‌ی ئەو کاریگه‌رییه‌ی، که ده‌پێ له شیننامه‌یه‌کدا هه‌بێت.

هه‌رچی په‌یوه‌ندی به بیروباوه‌ره‌کانی ئوستوره‌یه‌کانیشه‌وه  
هه‌یه، مه‌ستوره جارێکی تر ده‌گه‌رتته‌وه بۆ باوه‌ره‌ دێرینه‌کانی به‌ر له  
ئیسلام و پێی وایه، له‌شینی براهه‌یدا، ده‌بێت هه‌ردوو هه‌سه‌اره‌ی  
به‌هرام و تیر، که یه‌که‌میان نیشانه‌ی ئازایه‌تی و جه‌نگاوه‌رییه‌ و ئه‌وه‌ی  
تریش نیشانه‌ی نووسه‌ری و ده‌بیریه‌، چه‌ك و قه‌له‌م و ده‌فته‌ری  
خۆیان فری‌ بدهن، چونکه ئەم له هه‌ردووکیان کارامه‌تر بووه!

در عزای آن جوان ماهرو بهرام و تیر

<sup>238</sup>. ماجد مردوخ روحانی. *دیوان مستوره*، سه‌رچاوه‌ی پینشو،

به‌یته‌کانی ژماره 3، 16، 14، 15، 23، لال 233.231

آن یکی خنجر زکف وین خامه و دفتر فکند<sup>239</sup>

"له پرسه و ماتهی ئه و لاوه دا، که روخساری  
وهک مانگ جوان و دراوه شاوهیه، "به هرام" له  
داخان خه نجه ره که ی خۆی له دهستی فری  
دهدا و "تیر" یش قه ئهم و دهفته ره که ی."

\*\*\*

دوایین تایبه تمه ندییه کی بهرچاوی ئهم شیننامهیه، به رای ئیمه  
ئه و داواکارییهی مهستورهیه له "حاوی" و "رهونهق" وهک دوو  
هاورپئ و کهسی نزیکه خۆی له دوو بهیتی جیاوازا، که پێیان ده ئی  
ئیر نۆرهی ئیوهیه شین بکه ن و بلاوینه وه، چونکه "مهستورهی  
هاورپتان" وا خه ریکه به هۆی ئهم خه مه سه نگی نه وه له ناوده چی.  
هه ئبه ته ده بی بگوتری، که ئهم بانگکردنه یه کیکه له  
تایبه تمه ندییه کانی لاواندنه وهی کوردی، که شینگپر زۆر جار بانگ  
له خۆشه و بیستان و که سه نزیکه کانی ده کات تا شینی له گه ل بکه ن و  
به شینک له خه م و باری گرانی ئه و هه ئبگرن.

حاوی و رونق دگر ماتم سرائیشان سزاست

چون ز غم مستوره! من از پای افتادم دریغ<sup>240</sup>

---

<sup>239</sup>. هه مان سه رچاوه، ص 236

<sup>240</sup>. هه مان سه رچاوه، ص 239

"نیتەر "حاوی" و "رهنهق" شایه نی ئه وهن که  
پرسه داریم بۆ بکه ن و بکه ونه ماتمه وه بۆم،  
چونکه حه یف که من "مه ستوره" به هۆی  
خه مه وه وا خه ریکه له ناو ده چم."



## شینگیژی له شیعره کوردییە کانی مەستورەدا

بە پیتی ئەو بەرھەمانە تائیس تا ئیستا کە وتووێژە بەر دەست و چاپ کراون، مەستورە بە زمانی کوردی، خاوەنی نزیکەی ٤٥٣ بەیتی شینگیزییە، کە ٣٤٧ بەیتیان لە شینی خەسرەوخانی هاوسەریدایە و ١٠٤ بەیتیشیان لە شینی سوڵتان خانمی خوشکی خەسرەوخاندایە. خەسرەوخان ئەو پیاویە، کە سەرچاوەی زۆریە شین و لاوانەو کانی مەستورە بوو و بە ھۆیەو مەستورە بوو تە خاوەنی درێژترین شیعری لاوانەو لە ئەدەبیاتی کوردیدا<sup>241</sup>.

ئەم شینگیزییە مەستورە دەچنە چوارچۆیە شیعری ھەلقۆلین (شیعری کە بێ بیرلێکردنەو و راستەوخۆ دەگوترێ)<sup>242</sup>

---

<sup>241</sup>. مەستورە خاوەنی نزیکەی پارچە شیعریکی 133 بەیتیە، کە تا ئەو سەردەمە ھیچ شاعیریکی کورد شیعری ھیندە درێژی نەبوو. بڕوانە: محەمەد علی قەرەداغی. سەرچاوەی پیشوو، ل 19

<sup>242</sup>. لە شیعری ھەلقۆلین (جوششی)دا، کە مەفھیمی شیعری بەشێوەی ئیلام بە دلی شاعیردا دێ، ھەر لە ساتی داخڵبوونی ئیلامە ناوەکییەکانەو تا گۆرانیا بە شیعریکی درێژ و مەحکەم، چەند قۆناغی تێدەپەرێنری، یەکەمین قۆناغی ھاتنەئارای شیعریک، شیوەگرتنی موسیقا و ھارمۆنیاکە یەتی. مەبەست لەم موسیقا لەم حالەتەدا، سیستەم و پەییوەندی زۆر بە یەکەو چەسپاوی نۆتەکانە پیکەو و دروستبوونی ئاواز و ئاھەنگە، کە ھینشتاکە پۆشاک و وشە و واتایان بە بەردا نەبڕاوە. لە قۆناغی دووھەدا، ئەم ئاھەنگانە دەبنە

قوتابخانه‌ی "گۆرانی" یه‌وه، چونکه له‌م قوتابخانه‌یه‌دا بیر و هه‌ست و سۆزه‌کانی شاعیر له‌قالب نادرین و شاعیر بواری ئه‌وه‌ی ده‌بێ که پاری دلی به‌ ئاسانی ده‌ریپریت. هه‌ر به‌هۆی ئه‌مه‌وه‌یه، که هۆنراوه گۆرانییه‌کانی مه‌ستوره به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ هۆنراوه فارسییه‌کانیدا، دلسۆزانه‌تر و خۆمانه‌ترن و تێیاندا هه‌ست و سۆز و که‌فوکۆله‌کانی ماهشه‌ره‌فخانم و که‌سایه‌تی ناوه‌کی ئه‌و، به‌ شیوه‌یه‌کی رونتر ده‌توانی بیینی<sup>243</sup> و تێیدا به‌شیک له‌ یادگارییه‌کانی به‌شین ده‌گێرته‌وه، ئه‌مه‌ش حاله‌تیکێ ئاساییه، چونکه شیننامه به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی له‌گه‌ڵ یاده‌وه‌رییه‌ کۆنه‌کاندا تیکه‌ڵ ده‌بیت<sup>244</sup>.

---

کیش و بره‌گه‌کان جیگه‌ی نۆته‌کان ده‌گره‌وه. له‌ سێیه‌مین قوناغیشدا، وشه‌کان به‌ پێی یاسا و رێسای بره‌گه‌یی له‌پالیه‌کتهدا شوینی خۆیان ده‌گرن و وینه‌ی یه‌که‌مینی شیعر ده‌رده‌که‌وی. بره‌وانه: فاطمه مدرس‌ی؛ نقی زرین‌تره. "موسیقی سوگنامه‌ها"، فصلنامه علامه، شماره 6، 1384، ص 235

<sup>243</sup>. قوتابخانه‌ی گۆرانی یه‌کیکه له‌ قوتابخانه‌کانی شیعرێ کوردی و به‌ درێژی شه‌ش سه‌ده، له‌ لورستانه‌وه تا سنه، هه‌ورامان، شاره‌زوور و که‌رکوک، شاعیرانی کورد له‌ چوارچێوه‌ی یاساکانی ئه‌م قوتابخانه‌یه‌دا شیعیریان به‌ شیوه‌زاری گۆران گوتوه. بره‌وانه: مارف خه‌زنه‌دار. میثرووی ئه‌ده‌بی کوردی، هه‌ولێر: ئاراس، 2002، به‌رگی 2، ل 12.10؛ ایوب گازرانی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص 51-52.

<sup>244</sup>. سیروس شمیسا. سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ص 226

زمانی مهستوره له شيعره كوردییه كانیدا ئه و زمانه یه، كه به رگمك دهتوانی خه یالی پێ بكا و بیری پێ بکاته وه. چونكه یه كێ له تابهتمه ندییه كانی شيعری شیوهن ئه وه یه شاعیر پێ بیرلێکردنه وه و له سهختی برین و ئازاری دله وه راسته وخۆ (في البدايه) شيعر بلێ. باشترین قالببیکیش بۆ ئه وه ی مهستوره شيعری پێ بلێ هه مان ئه و كیشه ده برگه ییه یه كه له مندالی هه موو كوردبیکه وه له شین و ناخۆشی و خه مه كاندا بهر گوی كه وتوون و له نهستی كۆدا جیگبیر بوون. ئه م زمانه وهك شيعره فارسییه كان پتویستی به وه نه بووه تا دانیشی. و به زۆر، خۆی بخاته ناو لاساییکردنه وه ی شاعیرانی تر و باری سه ر خه یال و بیرکردنه وه ی خۆی قورس بکات. واته به به راورد له گه ل شيعره فارسییه كانیدا، دهتوانین بلین زمانی شيعره كوردییه كانی مهستوره، زمانی "خه یالێکی خۆرسك" ن له بهردهم "خه یالێکی قه رزکراو" ی شيعره فارسییه كانیدا!

## شینى خەسرەوخانى ناکام

لاواندنه‌وه‌ی گه‌وره‌پیاوان جوړیکه له شین و لاوانه‌وه‌ی کوردی، که مه‌ستوره له شین‌نامه‌که‌یدا کردوویه‌تی. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش به دوو شیوه شینی کردووه، که به‌که‌مینیان بۆ خەسرەوخانه وه‌ک می‌رد و ئەوی تریشیان بۆ خەسرەوخانه وه‌ک والی ئەرده‌لان و گه‌وره‌پیاوی کورد. به‌م جوړه‌پیش لاوانه‌وه‌که‌ی له‌راستیدا ده‌که‌وێته چوارچێوه‌ی ستایشه‌وه. به‌رای هه‌ندی که‌س‌یش ه‌یچ جیاوازییه‌ک له‌نیوان ستایش و لاواندنه‌وه‌دا نییه، ته‌نیا له‌درک‌اندندا نه‌ی، که هه‌ندی وشه و زاراوه هه‌ن نیشان‌ه‌ی ستایشن و هه‌ندیکی تریشیان تایبه‌تن به لاوانه‌وه<sup>245</sup>. بۆیه ده‌توانین ب‌لێن شینی مه‌ستوره بۆ خەسرەوخان ده‌خریته‌ ریزی لاوانه‌وه و "نه‌دب" و ستایش "تأیبن"ی خێزانییه‌وه.

به‌پێی سه‌رچاوه میژووییه‌کانی میره‌کانی ئەرده‌لان، خەسرەوخانی سێیه‌م ناسراو به (ناکام)، کوری ئەمانو‌لاخانی گه‌وره‌ی ئەرده‌لان (فه‌رمان‌ره‌وایی: ۱۷۹۹-۱۸۲۴)، له‌پاش باوکی بۆ ماوه‌ی ده‌ ساڵ فه‌رمان‌ره‌وایی میرنشینی ئەرده‌لان ده‌کات و پاشان به‌هۆی نه‌خۆشی تاعونه‌وه، له‌ ساڵی ۱۸۳۴دا له‌ ته‌مه‌نی ۲۹ سائیدا ده‌مری. خەسرەوخانی ناکام، پیاویکی خۆش‌بژێو و دونیایی و له‌شپه‌روه‌ر بووه. چه‌زی به‌ رابواردن له‌گه‌ل ئافه‌رتان و مه‌شروب‌خواردنه‌وه‌ی زۆر و

---

<sup>245</sup>. شوکریه ره‌سول. سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل 24

سازکردنی کۆری بەزم و سەما و مۆسیقا بوو<sup>246</sup>. دوو ژنی هەبوو، که یەکه مینیان دەبیتە حوسن جەهان خانمی کچی فەتەحەلی شای قاجار و ئەوی تەرشیان مەستورە خانم بوو. خەسرەوخان لە گەڵ هەردوو ژنە کەیدا شەرە شیعری هەبوو، چونکە لە راستیدا هەرسێکیان شاعیر بوونە و دیوانیان لە پاش بەجی ماو<sup>247</sup>. لە سەرچاوەکاندا لەبارە ی پەيوەندی ئەم دوو ژنەو شتێکی وەها نەنووسراو، تەنیا ئەوەندە نەبی، که هەردووکیان گلهیان لە رابواردن

---

<sup>246</sup>. بۆ ژیان و فەرمانرەوایی خەسرەوخان، هەروەها بۆ سەرنجدان لەبارە ی ئەخلاقى ناکام لە گەڵ رابواردن و خوادنەو و ئاڤرەتدا، بڕوانە: مەستورە ی کوردستانی. میژووی ئەردەلان، هەژاری موکریانی لە گەڵ سەرچاوە گەلێکی تردا لە بەر یەکی گرتوون و کردوونی بە کوردی، هەولێر: ئاراس، 2002، ل 206—216: میرزا شکرالله سەندجی، تحفە ناصری، مقابله و تصحیح و حواشی و تعلیقات دکتەر حشمت الله طیبی، تهران: امیر کبیر، 1366، ص 203

<sup>247</sup>. بۆ خویندەنەو ی ژیاننامە و شیعەرەکانی حوسن جەهان خانم بە تەخەلوسی (والیە) و خوسرەوخانی ناکام بە تەخەلوسی (والی) بڕوانە: دیوان والیە و والی و بساط و نشاط، مقدمه و تحشیه و مقابله یدالله روشن اردلان، تهران: توکلی، 1386

و خوښبښتوپی و گوئی پښه دانه کانی هاوسه ره که یان هه بووه و له شیعره کانیا ندا ئاماژهیان پښ داوه<sup>248</sup>.

خه سره و خان هه رچون ژیاپی و هه ر گله یه کیشی — لی کرابیت، بووه ته که ره سته ی به ره مهاتنی یه کیك له درټرترین شیننامه کوردییه کان له لایه ن مه ستوره وه. هه ر بویه پاش سه رنجدان له م شیننامه یه، ده کری سه ره کیتترین تایه تمه ندییه کانی به م جوړه ی خواره وه پۆلین بکرتین:

### ده ستپیک پیچه وانه ی نه ریت:

به ناوبانگترین و پر به کاربر اوترین ده ستپیک له هه ردوو سه رده می پیش ئیسلام و پاش ئیسلامدا له شیننامه کاندای بریتی بوون له هیئانه وه ی به یتي یا چهنده به یتیکي غه زهل له گهل گریان به سه ر ویرانه و کونه هه واردا، له گهل پښه کییه کی حکیمه تئامیز و قسه کردن له باره ی حه قبوونی مردنه وه، هه روه ها هیئانه وه ی دوعا به ده رپینی "لا یبعد"، باری سۆز و هه ست، بانگه یشتی تۆله کردنه وه و خوټر نیژی له شیعی ری پیش ئیسلام و سه لوات و دوعا له هه مبه ر مردوو له لاواندنه وه ی سه رده می ئیسلامدا<sup>249</sup>. به لام ده ستپیک

---

<sup>248</sup>. مصطفی اجتهادی. *دایرةالمعارف زن ایرانی*، تهران: بنیاد

دانشنامه بزرگ فارسی، 1382، ج 2، ص 851

<sup>249</sup>. پروانه: محمود آبدانان مهدیزاده؛ مجتبی به روزی. "نگرش تطبیقی مرثیه سرایی عصر جاهلی و صدر اسلام"، نشریه دانشکده

شیننامە کوردییەکانی مەستورە، بە سەرکۆنەکردنی فەلەك و بەخت،  
یاخود بە باسکردنی هاتنەوهی سالی نوێ و بەهار، کە نیشانەیی ژیاڤه  
بەلام لای ئەم مایەیی خەمییکی گەورەییە بێ بوونی خەسرەو، دەست  
بێ دەکات:

لەبارەیی سەرکۆنەکردنی فەلەكەوه:

سپپەر کە چ گەرد سپپەر کە چ گەرد

داد جە دەست تۆ سپپەر کە چ گەرد

مەسنەدگای عەیش کیت وە تاراج نەبەرد؟

مەجلیس شادی کیت بەتال نەکەرد؟<sup>250</sup>

"ئەیی چەرخیی کە چ گەر و بەخیرنەگەر، هاوار  
و داد لەدەستی تۆ ئەیی چەرخیی فەلەکی  
بەخیرنەگەر. پەناگە و لانەیی ژیاڤی کیت تالان  
نەکرد و کۆری بەزم و شادیی چ کەسیت تیک  
نەدا؟"

یان:

---

ادبیات و علوم انسانی (باهر کرمان)، شماره 22، 1386،  
صص 33.1.

<sup>250</sup>. محەمەد عەلی قەرەداغی. سەرچاوهی پیشوو، ل 31

خه سرهوم دهردم، خه سرهوم دهردم

جه جهور فه لهك ناسورهن دهردم

جگهر پر جه هوون، هه ناسه ی سهردم

ئه سرین سهروازهن وه چیه ره ی زهردم<sup>251</sup>

"خه سرهو! ئیش و ئازارم هه یه، له سته م و  
جهوری فه لهك و رۆژگار ئیش و ئازار هه ناومی  
ته نیوه ته وه. به هو ی مه رگته وه جگهرم پر له  
خوئینه و هه ناسه سهردم، به جورئیک که  
هه می شه فرمئیسک له چاوانمه وه سهراوژئین و  
به سه رپوخساری زردمدا دهرژئین؟"

**له باره ی به هاره وه :**

خه سره و وه هاره ن خه سره و وه هاره ن

کوړیام جه دیده فه سل وه هاره ن

مه وسیم مه جلیس گو ل و گو لزاره ن

---

<sup>251</sup>. هه مان سه رچاوه، ل 50



ۋادەى تەماشاي سەير و شكارەن<sup>252</sup>

"خەسرەو، ۋا ۋەرزى بەھارە، ئەى برىا لەم دوو  
دەيدەيە بېبەش بام و بەھارم بى تۆ نەبىنيايە.  
ۋەرزى پشكوتنى گول و گولزارە و ۋادەى  
تەماشاكردنى جوانىيەكانى بەھار و راو و شكارە." "

يان:

خەسرەوم ۋەھار، خەسرەوم ۋەھار

ياشا نەيەۋە ئىمسال نەۋوھار

بەر نەيان ۋەبەر گولان جە گولزار

نەكەرۆ درخت شكوفە ئىظھار<sup>253</sup>

"خەسرەو، چى لە بەھارنىك بكم كە تۆ نايىنى؟  
ياخوا ئىمسال بەھارنىكى نوى دانەيەت و  
گولەكان لە گولزاراندا نەپشكون و درەختەكان  
چرۆ نەكەن." "

يان:

---

<sup>252</sup>. ھەمان سەرچاۋە، ل 31

<sup>253</sup>. ھەمان سەرچاۋە، ل 54

والی وههارن، والی وههارن

به تاجت قهسهه فهصل وههارن

شکوفهه گولان جه دوور دیارن

ئیبتهه ای فهضای گول و گولزارن<sup>254</sup>

"والی ئهردهلان، وا بههاره، سوئندم به تاجی  
فهزمانهه واییت وا دیسان بههاره. وا پشکوتنی  
گولان له دوورهه دیارن و سههتهه وهرزی  
گول و گولزاره."

## دووباره بوونهه وهی وشهه "رؤ" وهه ره دیف

لهه شیننامه بهه دا، مهه ستوره له کوتهه نزیکهه (۳۲) دپیدا  
ره دیفی "رؤ" به کارهیناوه، که ئه مهه ده گه پته وه بو ئه وهه  
دهنگی "رؤ" له کوتهه هه نده له به یتهه کانی موردا (لاوانه وه)،  
زیادهه ده خاته سهه ده وئله مه نده و سوژی به یتهه که و حاله تیکه،  
که ناتوانری ته رجومه بکریت. ئهه دهنگانه، دهنگه لیکن له کوتهه  
ههه دپینکدا دووباره ده بنه وه و ئهه ئهه نکه ته و او ده کهن، که له  
به یتهه که وه هه ئده سته و زور کاریگه رن له خیرایی گواستهه وهه سوژی

---

<sup>254</sup>. هه مان سهه چاوه، ل 78

ناو بەیتە کە بۆ بیسەر<sup>255</sup>. "رۆ"، یەکیکە لەو دەستەواژە باو و  
بلاوانەیی لاواندنهووی مردو، وهك ره گهزێکی بنچینهیی لاواندنهووه  
به کار دههینرێت، جا چ له کاتی شین و لاواندنهووی پرسهیی ژناندا و  
چ له شیعریی لاواندنهوودا، چونکه به چاوخشاندنیک به دهبرینه  
دوو پاتکراوه کاندای، که شاعیر به کاری هیناون، په یوهندی به هیزی  
نیوان باری دهروونی توشهاتووی شاعیر و مانای ئه و وته  
دوو باره کراوانه دهرده که ویت، ئه م په یوهندییه گریدراو ههش به لگهیی  
زیندووی ئاویته بوونه که یه<sup>256</sup>.

به ور پێ ئه ندیش کوردستانم رۆ

هوزهر بيشه ی ئه رده لانم رۆ

نه هال نه ورس نه وجه وانم رۆ

والی والجاه خه سره و خانم رۆ

...

خه سره و، تا قیام ره ستاخیز مه بۆ

---

<sup>255</sup>. صفيه مرادخانی؛ پرستو قبادی اصل. سه رچاوه ی پيشوو، ص

<sup>256</sup>. نوری حمودی القيسي. "الخنساء، ظاهرة فنية جديدة في الشعر"،

مجلة آداب المستنصرية، العدد الأول، السنة الأولى، بغداد، 1976.

په‌ی جه‌وانی تۆ‌هه‌ر مه‌واچوون: رۆ<sup>257</sup>

"شین و رۆ‌بۆ مه‌رگی پلنگی جه‌ربه‌زه‌ی  
کوردستان و شیر‌ی بی‌شه‌ی ئه‌رده‌لانی، داخ‌بۆ  
وشک‌بوونی نه‌ونه‌مامی تازه‌پینگه‌یشتوم و مه‌رگی  
خه‌سه‌روخانی والی پایه‌به‌رزم... خه‌سه‌رو، تا  
رۆژی په‌سلان و ئه‌و رۆژه‌ی له‌پاش مه‌رگ زیندو  
ده‌کرینه‌وه و بۆ لاوتی و جوانه‌مه‌رگ‌بوونی تۆ  
هه‌ر شین و رۆ‌ده‌که‌م."

## تیلنیشان

به‌کاربردنی رۆژه‌یه‌کی زۆر له‌هونه‌ری تیلنیشان (تلمیحات)،  
نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌که مه‌ستوره‌ئاگادارییه‌کی به‌رفراونی له‌سه‌ر  
کولتور، میژوو، بیروباوه‌ر و میتۆلۆژیای رۆژه‌لاتی ناوین  
هه‌بووه<sup>258</sup>. له‌شینی خه‌سه‌روخاندا به‌تایبه‌تی تیلنیشانی پالنه‌وانبازی  
و قاره‌مانه‌ئوستوره‌یییه‌کان ده‌گاته‌رۆژه‌یه‌کی زۆر به‌رز، تاراده‌یه‌ک  
له‌نیوان هه‌رچه‌ند به‌یتیکدا جارێک یان زیاتر ئه‌و ئاماژانه‌ده‌بینرێن و  
چواندنه‌کانی خه‌سه‌روخان به‌پالنه‌وانه‌ئوستوره‌یییه‌کانی شانامه‌کان،

---

<sup>257</sup>. مه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی. سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل 45.44

<sup>258</sup>. په‌رویز جیهانی. "ته‌لمیح ل دیوانا مه‌ستوره‌ئه‌رده‌لانیده"، له:

بیرئانیی مه‌ستوره‌، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل 198

وئنه گه لیکن که خوتنهر هه میسه چاوه رپئی دووباره بوونه وه بیان ده کات. خهسرهوخانی نیو شینگپریه کانی مهستوره که سیکه، که خاوه نی هه موو سیفاته جوان و بهرزه کانی فه رمانرپه و پالنه وانه کانه.

رۆسته مه له ئازایه تیدا، نهوشیروانه له دادپهروه ریدا و جهمه له تهخت و تاج و دابینکهری خوشگوزهرانیدا.

چون رۆسته مه صاحب زۆر و زاتم رۆ

نهوشیروان طه ور، جهم صیفاتم رۆ<sup>259</sup>

"حه یف بۆ ئه و پیاوه ی که له ئازایه تی و هیزدا وهك رۆسته مه دلیر بوو، داخ بۆ ئه و کهسه ی که له دادپهروه ریدا وهك ئه نهوشیروان و له تهخت و تاجدا وهك جهم وه هابوو."

یوسفه له جوانیدا، حاته مه له بهخشنده ییدا و ئهسکه نده ره له شانوشکۆدا.

والی زی شه وکته ت، یوسف لیقام رۆ

ئهسکه نده ره شه وکته ت، حاته مه عه تام رۆ<sup>260</sup>

---

<sup>259</sup>. محهمه د عه لی قهره داغی. سه رچاوه ی پيشوو، ل 44

<sup>260</sup>. هه مان سه رچاوه، ل 32

"داخ بۆ مەرگی ئەو "والی"یە لە جوانیدا  
هاوشیوێی یوسف و لە شانوشکۆ و دەسەلاتدا  
وەکو ئەسکەندەری مەكدۆنی و لە بە خشندهییدا  
وەك حاتەمی تائی بوو."

### شانازیکردن و سەرنجی میژوونووسییانە:

بە کارهینانی رێژەییەکی زۆری سیمبۆلەکانی دەسەلات و  
کەرەستەکانی ژیا نیکێ ئەشرا فییانە ی ئەو سەردەمە، هەستیکی  
گەورەیی شانازی بەخۆکردنی لای مەستورە دروست کردوو. هەر  
بۆیە لە گەلێک شوئینیلاوانەو کەیدا ئەم هەستە دەبینین. دەتوانرێ  
بگوترێ، کە ریشە ی ئەم ستایش و هەلنانە لای مەستورە وەك  
رەگەزێکی سەرەکی لاواندەو دەگەرێتەو بۆ شینگێرێ عەرەبی پیش  
ئیسلام و رێپۆرەسمی شینگێرێ لای کورد.

گەوھەر صەدەف عەقل و ھۆشم رۆ

خەسەرە لال بەخش، ھەم لال پۆشم رۆ<sup>261</sup>

"داخ بۆ نەمانی دورپری دەروونی ھۆش و بیر و  
ئەو خەسەرەو، کە لە بەخشندهییدا لەعل و

---

<sup>261</sup>. ھەمان سەرچاوە، ل 44

گەوهەری دەبەخشی. و لە شانوشکۆدا جلی  
گەوهەریی دەپۆشی."

\*\*\*

مەستورە، ناتوانی سەلیقە و سەرنجی میژوونووسیانیە خۆی  
بشاریتەووە و زۆر جار بە دەم لاواندنهووەوە ستایش دەکات. باس لە  
هەندی کەس و رووداو دەکات. وینە ی چەند دیاردەیهکی  
سەردەمە کە یمان بۆ دەگوێزیتەووە، کە زیاتر لە رپۆرەسمی فەرمی و  
سەربازی دەچن. هەلبەتە ئەم رووداو و دیاردانەیش بەجۆری باس  
دەکات، کە پاش مەرگی میر بەرەو نەمان رپۆیشتوون یان بێخواوەن  
بوون، یاخود بێخزمەت کەوتوون. وەك باسکردنی تاج و تەخت و  
کۆشکی میرنشینه کە ی، کە ناوی (خەسرەوئاوا)<sup>262</sup> بوو، لە گەل  
کە نیز و غولامە بپسەرپەرشتەکانی کۆشک پاش مەرگی خەسرەوخان،  
هەر وەها سوپاکە ی، کە لە پاش مەرگی خەسرەوخانەووە بەرەو بپهێزی  
و پەرتەوازە ی چوو.

خەسرەو خۆم بە فدای نەوجەوانیت بام

فیدای تاج و تەخت خەسرەوانیت بام

---

<sup>262</sup>. کۆشکیکە لە ساڵی 1808دا لە لایەن ئەمانوولاخانی گەورە ی  
ئەردەلانەووە لەسەر رووبەری 6000 مەتر، لەناو باخی  
خەسرەوئاوادا دروست کراوە و خەسرەوخانی والی میردی  
مەستورە هەر لەویدا زەماوەندی کردوووە و کۆشکی دەسلەلاتی  
بوو.

فیدای جهوانی کام نه یاوات بام

فیدای مأل چۆل خه سره وئاوات بام

فیدای که نیزان بی نازمه ندهت بام

فیدای غولامان سه رته فگه ندهت بام

سه رگه رد سوپای بی سه ردارت بام

خه سره و ویم قوربان که چبی کارت بام<sup>263</sup>

"خه سره و، خۆم به فیدا و سه رگه ردی نه وجه وانیت بم و به قوریانی تاج و تهختی پاشایه تیت بم. به سه رگه ردی گه نجیتی خۆشی لینه دیوت بم و قوریانی نه و کۆشکه چۆلهت بم که به "خه سره وئاوا" ناسراوه. به فیدای نه و که نیز و غولامانهت بم، که له دووری تۆدا بیناز که وتوون و سه ریان داخستووه. خه سره و به سه رگه ردی سوپای بیسه ردارت بم؛ ههر خۆم به قوربان کاری ناله بارت بم."

\*\*\*

---

<sup>263</sup>. محهمه د عهلی قهره داغی. سه رچاوهی پیشوو، ل 33



مەستورە لە چەند شوێنێک بەخەشێک بە خەسەرەوخان دەچوێتی بە حاتم<sup>264</sup>. ئەمەش راستەوخۆ پەیوەندی بە رووداویکی راستەقینەووە هەیە، کە مەستورە لە کتیی تاریخ/الاکرادە کە ی خۆیدا باسی کردوووە و دەلی "لە سالی ۱۸۲۷/۱۸۲۸ برسیتی و وشکەسالی رووی لە کوردستان کرد و خەلکی لە برساندا کە وتنە خواردنی گەلای درەخت و گژوگیا و بارودۆخ زۆر خراب بوو، لەم کاتەدا خەسەرەوخان دەرگی ئەنبارەکانی میرنشینە کە یی کردەوووە و بە ئەندازە ی پتویست گەنم و خوراک بە خەلکی بەخشی. و دانیشتووای میرنشینە کە یی لە مەرگ رزگار کرد<sup>265</sup>"

---

<sup>264</sup>. حاتم ئەلتائی (مردن: 605 زاینی)، لە قەیلە ی "طیء"، شاعیریکی عەرەبی بەر لە ئیسلام بوو و بە خەشێندەترین پیاوی عەرەب دادەنریت. لە ئەدەبیاتی ئیسلامیدا سیمبۆلی بەخەشێندەیی و کەرەمە. بروانە: دیوان حاتم الطائی، شرح أبي صالح بن مدرک الطائی، قدم له ووضع هوامشه وفهارسه حنا نصر الحتی، بیروت: دار الکتاب العربی، 1994

<sup>265</sup>. تا ئێستە وا دەردەکەوی کە مەستورە یە کەم ژنی میژوونووس بن لە رۆژەلاتی ناوەراستدا، چونکە کتیی تاریخ/الاکراد لە ئیستادا بە یەکی لە سەرچاوە سەرەکییەکانی میژووی و کورد و یەکی لە سەرچاوەکانی میژوونووسی لۆکالی لە ئێران دادەنریت. بەر لە ئەویش نازانری چ ژنیکی تر لە ناوچە کەدا میژووی نووسی. بۆ زانیاری زیاتر لە بارە ی شیوازی نووسی ئەم کتییە و ژمارە ی

"ئەسكەندەر شەوكتە، حاتەم عەطام رۆ"

\*\*\*

مەستورە، گلەبی لە بیوہ فای خەئک و دەورە بەرە کە ی دە کات،  
کە پاش مەرگی خەسرەوخان پشتیان لە ویلائیەت و خانەوادە کە ی  
کردوو و چاکە و پیاوہ تیہ کانی هاوسەرە کە یان لە بیر چووہ تەوہ. تەنیا  
پەسنی سێ کەس دەدات و دەئێ ئەمانە نمونہ ی وەفادارین و زۆر  
خەم لە نەمانی تۆ دەخۆن، کە بە داخەوہ پاش لیگەرپان — ئیمە .  
نەمانتوانی بزانی کار و پیشە ی ئەو کەسانە چی بووہ و چ  
پەییوہندیہ کیان بە والییەوہ هەبووہ.

جە ی یاران سە کەس وەفا کەردشان

جە هەم قەتاران سەبەق بەردەشان

موستەوفی باشی و خەلیل سولتانت،

میرزا بێگ بەندە ی ئیخلاص نیشان<sup>266</sup>

"لە دۆستە کانت تەنیا سێ کەس زۆر وەفادار

بوون بۆت و لە وەفاداریدا پێشی — دۆستە کانی

---

دەستنووسە کانی و چاپە جیاوازە کانیەوہ بروانە: مستورە اردلان،  
تاریخ الاکرد، باموخرە میرزا علی اکبر وقایع نگار، ویرایش جمال  
احمدی آیین، اربیل: آراس، 2005

<sup>266</sup>. محەمەد عەلی قەرەداغی. سەرچاوە ی پێشوو، 47

ترى تۇيان دايەو، كە ئەوانىش بىرىتى بوون لە  
مستەوفى باشى، خەلىل سولتان و مىرزا بىگى  
خزمەتكارى دلسۆزت."

\*\*\*

هەرۋەھا، باس لە نەرىتى رېورەسم و ئاھەنگى سالى نوى  
دەكات، كە تىيدا تۇپخانە تۇپى تەقاندوۋە و سەرباز تەقەى كردوۋە و  
دەنگى زەنبورەك<sup>267</sup> و نمايش و نواندى سۇپا بەشىك لەو رېورەسمە  
بوۋە.

فيدات بام، يە عەيد تەجدىد سالەن

غولام و كەنيز دەرۋون زوخالەن

ھۆرىزە بەو فەر عالەم ئاراۋە

بەزم عەيدت بۇ بە دل گوشاۋە

نالەى تۇپخانە، شەلىك نىظام

صەداى زەنبورەك شای كەيخەسرەوفام

---

<sup>267</sup>. زەنبورەك تۇپكى بچووكى دوو چەرخى بوو، لەسەر و شتر  
دادەنرا و تەقەى پى دەكرا. حسن انورى. فرهنگ بزرگ سخن.

سەرچاۋەى پىشوو، بەرگى 5، ل 3581

با بهرز بۆ نه عام چون سالان پئیش

به کۆری دوشمن برای به دئه ندیش<sup>268</sup>

"به قوریانت بم، واجه ژنی نویوونه وهی ساله،  
به لام که نیز و غولامه کانت بیزار و درهون پر  
خه من، ده هه لسه به و شانوشکۆیهی خۆته وه  
به دلی خۆشه وه جه ژن به جی بینه، با نانهی  
تۆپخانه و دهنگی گوله ته قاندنی سه ریازه کان و  
سه دای زه نبوره کی تۆ که وه کو که یخه سه ره و شا  
وه هایت، هه ره وه کوو سالان بهرز بی و چاوی  
دوژمنت کوپر بکا."

\*\*\*

مه ستوره، چه ندین جار باسی کتیبخانه که ی خه سه روی  
کردوو و لاواندوییه تییه وه. ئەمه ش نیشانهی ئەوه بووه، که  
خه سه روخان خاوه نی کتیبخانه یه کی وه ها بووه له پاشتردا مه ستوره  
له نووسینی تاریخ الاکرد، شرعیات، مجمع الادباء و حوسن جه هان  
خانمیش له نووسینی کتیبه عیرفانییه که ی خۆی واته بساط و  
نشاط سوودیان لی بینیوه. جگه له مه ش باره گای خه سه روخان و

---

<sup>268</sup>. محمه د عه لی قه ره داغی. سه رچاوه ی پیشوو، ل 41

دیوانخانە کە ی شوئینی باسوخواس و شوڤر و شەوقی ئەدیبان و زانایانی ناوچە کە بوو<sup>269</sup>.

فیدای ئەو شەوکەت خەسرەوانیت بام

قوربان مەجلیس کتێبخوانیت بام<sup>270</sup>

"هەرخۆم بە فیدای شانوشکۆی فەرمانرەوایەتیت  
بم و بە قوربانی کۆری کتێبخوئێندنەوه کانت بم."

...

کیتابخانەت چۆل بێ زەوق و شەوقەن

بێدەماغی ئەو جە گشت مافەوقەن<sup>271</sup>

"ئێستە بە بێ تۆ کتێبخانە کەت چۆلە و هیچ  
خۆشی و چێژ و شوڤر و شەوقی تیدا نییە، بە  
جۆری کە بێتاقەتییە کە ی ئەو لە دووری تۆ لە  
هی هەموو شوئێنە کانی تر زیاترە."

\*\*\*

---

<sup>269</sup>. کیومرث فلاحی. سەرچاوەی پیشوو، ل 55

<sup>270</sup>. محەمەد عەلی قەرەداغی. سەرچاوەی پیشوو، ل 35

<sup>271</sup>. هەمان سەرچاوە، ل 48

دلشاد هیوا

پاشان له ناوهینانی که رهسته کانی خه سرهوخاندا وهک بیهوی  
جۆری له "کوتهل" به وشه دروست بکات، باس له که رهسته کانی  
ناکام دهکات و به نیشانهی جوامپری و خانداری ئهوی دادهنی:

صاحب کولاه فهرهنگیم خه سره و

سرور ههنگام دلتهنگیم خه سره و<sup>272</sup>

"خه سره و، ئهی خاوهنی کلاوی فهرهنگیم، که  
نیشانهی مۆدیرنیزاسیۆنه، ئهی شادی و  
دلخۆشی ئه و وهختانهی من، که دلتهنگ  
بووم."

کولاه فهرهنگی بی صاحب مهندن

خه م ریشهی شادیش جه بیخ هۆرکهندنه<sup>273</sup>

"کلاوه ئه وروپاییه کهت بی خاوهن ماوته وه و  
به هۆی دووری تۆوه ته نانهت ئه ویش خه فته  
دهخوا و خه م شادی له روخساری برپوه."

---

<sup>272</sup>. هه مان سه رچاوه، ل 45

<sup>273</sup>. هه مان سه رچاوه، ل 48

## شینگیڤری پیچه وانه ی دین:

دهرچوون له یاسا مهزهه بی و دینییه کانی شینگڤری، یه کښکی تره له تایبه تمه ندیییه کانی شیننامه کوردیییه کانی مهستوره، که دهتوانین له م چه ند نمونه یه ی خواره وهدا پروونی بکه ینه وه:

مهستوره سوئید به که رهسته کان، به زعی مه ینووشی و مه رگی هاوسه ره که ی دهخوا و به شتیکی پیروز دایانده نی. له کاتیکدا ئه مه پیچه وانه ی بیروباوه ری دینی ئیسلامه، چونکه به یپی ئیسلام سوئیدخواردن به هه رشتیکی تر جگه له خودا و ناو و سیفه ته کانی حه رامه و به هاوبه شپه یداکردن بو خودا داده نری<sup>274</sup>.

والی وه هاره ن، والی وه هاره ن

به تاجت قه سه م فه سل وه هاره ن<sup>275</sup>

"والی وا وه رزی به هاره، سوئید به تاجی  
پاشایه تیت وا وه رزی به هاره."

---

<sup>274</sup>. بو شاره زایی له باره ی نه ریت و حوکمی سوئیدخواردن له مهزه به جیاوازه کانی ئیسلامدا، پروانه: عبدالرحمن الجزیری. *الفقه علی المذاهب الأربعة، استانبول: حقیقه، 2000، ج3، صص 56-95*

<sup>275</sup>. محمه د علی قه ره داغی. سه رچاوه ی پیشوو، ل78

یان:

شاهم، سهوگه ندم به بهزم و بادهت  
قه سهم بهو مهرگ بی وهخت و وادهت  
ئانی دهقیقه نییهن قه رارم

پهی نهوجه وانیت ههر شینهن کارم<sup>276</sup>

"ئه ی شاه ی من، سویندم به بهزم و سفره ی  
مهینۆشیت، سویندم بهو مهرگه له ناکاوهت،  
بو یهك خوله کیش ئارامم نییه و بو نهوجه وانی  
و لاوئیت هه میسه ههر شینهه."

\*\*\*

ستایشکردنی خه سهروخان لای مهستوره ده گاته رادهیهك، که  
زۆر جار خوینهر ههست دهکات دهقیکی ستایشی بهر له ئیسلام  
دهخوینیتتهوه، نهك شیعیری ژنیکی موسلمان، که خاوهنی کتیبه  
له باره ی شه رعییاتهوه! لیره دا مه بهست له و شانازیکردن و  
به فیدابوون و ستایشکردنه ی کۆری مهینۆشی و بهزم و سهفای  
رپاوردنی هاوسهره که یهتی، که مهستوره له چه ندین شویندا باسی  
دهکات و بهمشپوهیهش پشتراستی هه موو ئه و به لگه میژووویانه

---

<sup>276</sup>. هه مان سه رچاوه، ل 34



دەکاتەو وە باسیان لە بابواردنە زۆرەکانی والی کردوو. دەتوانین بەشێکی ئەم وینە ستایشییانە بەراورد بکەین بە زیادەپەوییەکانی شیعری خەنسا بۆ براکەیی<sup>277</sup> چونکە شیعری ستایش بۆ مردوو، واتە "تأبین"ی بەر لە ئیسلام هەموو جۆرە ستایشێکی گرتوووەتەو، بەلام لەسەر دەمی ئیسلامدا بۆ نموونە شاعیر زیاتر باسی لە سیفەتەکانی وەك خوداپەرستی و پەیرەوی لە دین و پەيامبەری ئیسلام و مەزھەبەکەیی و ئەم جۆرە شتانە کردوو.

لال بەخش، خۆم بەفدای لال بەخشانت بام

فیدای بەزم عەیش مەینۆشان ت بام<sup>278</sup>

"ئەی بەخشندەیی لەعل و گەوھەر، خۆم بە قوربانی بەخشینی لەعل و گەوھەرت بام، هەر خۆم بە فیدای بەزم و کۆری بابواردنی مەبخواردنەو وە کانت بام."

یان:

قوربان خەلوەت بی خەسرەوت بام

---

<sup>277</sup>. بۆ زیادەپەویی لە لاواندەو و ستایشی زۆر لە شیعری خەنسادا بڕوانە: حنا الفاخوری. *الجامع في التاريخ الأدب العربي* *الأدب القديم*، بیروت: دار الجیب، 1986، صص 291-292

<sup>278</sup>. محەمەد عەلی قەرەداغی. سەرچاوەی پێشوو، ل 33

فیدای به زم و عهیش رۆژ و شهوت بام<sup>279</sup>

"به قوربانی ژوور و گوڤه‌ی ته‌نیاییت بم و خۆم  
به فیدای به زم و رابواردنی رۆژ و شهوت بم."

یان:

فیدای ساز و سۆز مه‌جلیس به‌زمت

فیدای ته‌پل و کۆس مه‌یدان ره‌زمت<sup>280</sup>

"به‌فیدای ئەو سازلیدان و کۆری  
گۆرانیییژنیانه‌ت بم که سازت ده‌کردن. به  
قوربانی ئەو ته‌پل و ده‌هۆل لیدانه‌ی گۆره‌پانی  
شه‌رکردنت بم."

\*\*\*

خواس‌تی زالبوونی خه‌م و وێرانبوونی دونیا پاش مه‌رگی  
خۆشه‌ویست تایبه‌تمه‌ندییه‌کی تری شینگێرییه‌کانی مه‌ستوره‌یه، به  
جوۆری مه‌رگی خه‌سره‌و به‌کاره‌ساتیکی وا‌گه‌وره‌ده‌زانی، که‌حه‌ز ده‌کا  
پاش ئەو هه‌موو دنیا و گه‌ردوون وێران بی و کوردستان جارێکی تر  
خۆشی نه‌بینیت. ئەمه‌ش له‌راستیدا تایبه‌تمه‌ندییه‌کی کۆری

---

<sup>279</sup>. هه‌مان سه‌رچاوه، ل 33

<sup>280</sup>. هه‌مان سه‌رچاوه، ل 52

شینگیڤی پرسی کوردییە و لە گۆشە و کەناری جیاوازی  
کوردستانەوه بەرگۆیمان کەوتووہ.

بازار زینەت بە ھار بەتال بۆ

عالەم بی خەسرەو وەخەم چەپال بۆ<sup>281</sup>

"بەھۆی مەرگی ئەو وەوہ یاخو جوانی و پاراوەی  
بە ھار برەوی نەمینی و لە بازار بکەوئیت، یاخو  
داوی خەسرەو خەم دونیا دا بگرتتەوہ و تالانی  
بکات."

دماي ناکمی خەسرەو و لال پۆش

کەس بادە جە جام عەیش نە کەرۆ ئۆش<sup>282</sup>

"یاخو لە پاش ناکمی خەسرەوی گەوہەرپۆش،  
کەس تەمی بادە ی ژیان نە کات و خۆشی نە بیئ."

یا شا کوردستان یە کسەر دماي تۆ

ریشەش بەر بە یۆ چون خاک نە یکو

بوارۆش پێدا بەرقی نە ی وە ھار

---

<sup>281</sup>. ھەمان سەرچاوە، ل 40

<sup>282</sup>. ھەمان سەرچاوە، ل 41

هه‌نی که‌سی لیش نه‌وینۆ ئا‌ئار<sup>283</sup>

"یاخوا له پاش مه‌رگی تۆیه کسه‌ر کوردستان  
(که لیره‌دا ره‌نگه مه‌به‌ستی س‌نه بی‌ت) و‌یران  
بی‌ی و له‌ناو ب‌چ‌یت. به‌م به‌ه‌اره ب‌روسکه‌یه‌کی  
وه‌ها لی‌ی ب‌دا که که‌س پاش‌ماوه‌که‌ی لی  
نه‌بینی‌ته‌وه."

\*\*\*

مه‌ستوره ب‌روای به‌وه هه‌بووه که قه‌ده‌ر و خوداوهند ده‌ستیان  
له گۆرپینی ره‌وتی می‌ژوودا هه‌یه<sup>284</sup>، که مه‌رگی پاشا و میره‌کانیش  
به‌شیکه له‌م ره‌وته می‌ژووویه، چونکه له تیروانینی ئیسلامه‌وه مه‌رگ  
را‌ده‌سه‌ستبوونه به قه‌ده‌ری خودایی و ناب‌ی ترست لی‌ی هه‌بی، که‌چی  
مه‌ستوره له ده‌یان شو‌ینی شیننامه‌که‌یدا پ‌یچه‌وانه‌ی ئەم بی‌روباوه‌ری  
خۆی ده‌دو‌ی و پ‌یی وایه، که ه‌یشتا وه‌ختی مردنی خۆشه‌ویسته‌که‌ی  
نه‌بووه و ئاسمان غه‌د‌ری لی‌ کردووه و نه‌یه‌ئ‌یش‌تووه می‌رده‌که‌ی  
خۆشگوزه‌رانی خۆی ته‌واو ب‌کات.

فه‌ئه‌ك نه‌ جه‌ورت زار و سه‌رگه‌ردان

---

<sup>283</sup>. هه‌مان سه‌رچاوه، ل 49

<sup>284</sup>. بۆ زانیاری زیاتر له‌باره‌ی ئەمه‌وه ب‌روانه: له‌یلا س‌ال‌ح‌ی.

سه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌وو. ل 59

وەختەن چون دەیری بشوون وە هەردان

نەه زوئەم سەنگین، نەه بێداد تۆ

هەر مەواچوون داد، هەر مەکهروون رۆ<sup>285</sup>

"ئەه فەلەك، من لە داخی ستەم و جەوری تۆ  
وا سەرم لێشیاواوه، خەریکه وەكو دێوانەكان  
بكهومه كهژ و كو. بەئین بێ لەم ستەمه  
سەنگینه و لەم بێدادییەه كه تۆ له بەرامبەر  
مندا كردت، هەتا ماوم هەر داواي دادی خۆم  
بكهەم و هەر شین و رۆرۆ بكهەم."

یان:

كۆریام پەری عومر بەسەر نەوهردهت

پەه عەیش دنیای تەمام نەكهردت<sup>286</sup>

"كویر بێم بۆ ئەو تەمەنە كه مەهه كه نەتوانی  
بیبهیتە سەر و بە هۆیهوه بەزم و رابواردنەكاني  
دونیاي بێ تەواو بكهیت."

---

<sup>285</sup>. محەمەد عەلی قەرەداغی. سەرچاوهی پیشوو، ل 32

<sup>286</sup>. هەمان سەرچاوه، ل 35

## دوابهیت و داخستنی شیننامه کان:

هه رچی له باره ی کۆتایی لاواندنه وه شه وهیه کۆمه ئی یاسا و رپسا ههیه، که دیسانه وه مه ستوره له م یاسایانه لایداوه و ئەمه ش ده مانخاته بهردهم ئەوهی، که بلین مه ستوره خاوه نی جوړیکی تایبته له شیننامهیه، که سه رچاوه که ی له کولتووریکی تره وهیه و له زۆر شویندا له قالب و شیوه باوه که ی شینگیری لایداوه، که له عه رهیی پاش ئیسلام و فارسی و ته نانه ت شیعری عه روزی کوردیشدا ههیه، چونکه مه ستوره په پرهوی له شیعری گۆرانی ده برگیه ی کردووه. له پاش ئیسلام مه رج وایه شینگیری به ماناگه لیک سیه بوریه خش و ئارامکه ره وه کۆتایی ئی، وه ک بانگیش تکردن بۆ ئارامگرتن، دلخۆشکردن به شوینی پڕئارامی مردو که مه به ست له به هه شته، نزا و پارانه وه بۆ مردووه که<sup>287</sup>. که چی مه ستوره به پیچه وانه ی ئەمانه وه، ریک وه ک ئەوه ی له پرسه یه کی ژنانه ی گوندیکی کوردستاندا دانیشتی، ده ئی:

باقی تا ئەو رۆ عومر به رجام بۆ

شهرت بۆ په ی خه سه وه هه ر واوه یلام بۆ

تا خالیک گیرۆ دیوان مه حشه ر

---

<sup>287</sup>. محمود آبدانان مهدی زاده ؛ مجتبی به روزی. سه رچاوه ی

شىنى مەستورە، جە شىرىن بەتەر<sup>288</sup>

"مەرج بې ھەتا ئەو رۆژەى كە ژيانم بەردەوامىي  
ھەبې، بۆ مەرگى خەسرەو لە گريان و شىندا بم و  
ھەتا ئەو رۆژەى كە خودا لەپاش كۆتايى دونيا  
لېپرسىنەو لە مروف دەكات، شىنى من بۆ  
خەسرەو لە شىنى "شىرىن" بۆ فەرھاد زياتر بې."

سا فەئەك چون من سىچارە بۆ

سەرنگوون خوار پارەپارە بۆ<sup>289</sup>

---

<sup>288</sup>. محەمد عەلى قەرەداغى. سەرچاوەى پيشوو، ل35

<sup>289</sup>. ھەمان سەرچاوە، ل53

## شینگیږی بۆ سولتان خانم خوشکی خوسره و خان

عیزهت ئەلنیسا یا سولتان خانم کچی ئەمانولاخانی گه و ره (فه رمانه وای: ۱۷۹۹-۱۸۲۴) و خوشکی خوسره و خانم ناکام بووه. شاعیر بووه و ناسناوی "عیزهت" ی هه لگرتووه.<sup>290</sup> له ناو دهستنوسه که ی کتیبخانه ی بهرلیندا، که دیوانی مه ستوره ی له سه ر ساغ کراوه ته وه، شیننامه یه کی سولتان خانم تیدا یه، که ئەویش له شینی خوسره و خانم برابدا گوتویه تی و ده کری به جیا وه ک به شیک له شیننامه نافرسییه کانی ژنانی قوناغی یه که می قاجار دابنریت. به لام ئەوه ی لپرده ما به سه تی باسه که ی ئیمه یه ئەو شیننامه یه<sup>291</sup>، که

---

<sup>290</sup>. ته نیا زانیارییه کی به رده ستی ئیمه ئەو شیننامه یه، که له شینی خوسره و خانم برابدا کردوویه تی، که به کوردیی گورانییه، له گه ل به یتیکی مه ستوره که ده لی:

فیدات بام عه زین، گرامی نه سه ب

عیزهت نیسا گیان، وه سولتان له قه ب

"به قوربانتم بم ئە ی خوشه و یستی

به ره چه له ک به ریز، ئە ی "عیزهت نیسا" ی به

"سولتان" ناسراو. (مه مه ده علی قه رداغی،

سه رچاوه ی پیشوو، ل 71)

<sup>291</sup>. له دیوانی مه ستوره ی سدیق بۆره که ییدا، دوو شیننامه ی جیاواز بۆ سولتان خانم هاتووه، که تیکرا 95 به یته، به لام له ده ستنوسه



مەستورە لە شینی ئەم خانمەدا گوتویەتی و بە ھۆیەو ھەوێ شینی خەسرەویشی تازە کردوووەتەو.

لەم شیننامەیدا، جارێکی تر مەستورە بە پێشەکییەکی درێژی سەرکۆنەکردنی رۆژگار و فەلەك دەست پێ دەکات و باوەری وایە، کە فەلەك جارێکی تر ستەمی لێ کردوووەتەو. پاشتریش لە کۆی دەقە کەدا وەك شاعیرنیک شین دەگێڕی، کە بنەماکانی شینگێری بەر لە ئیسلام زالە بەسەریدا. لە شیننامەکانی بەر لە ئیسلام و سەردەمی ئیسلامیدا جیاوازییەك لە نێوان حیکمەتی لاواندەو کانداهەییە. شاعیری بەر لە ئیسلام پاش بەیتە حیکمەتنامیزەکانی، بە زۆری روو لە گریان و زاری دەکات؛ بەلام شاعیری ئیسلامی چونکە ئاگاداری داوڕۆژی مردوووەکیە و دەزانی خۆشبەختی بەشی ئەو، ئەگەر پاش دانایی و نژییەکانیشی— گەییەك بکات، ھۆکارەکی ئەوێیە کە رێگەییەکی وەك کەسی مردووی نەبڕیووە و ئیستاکەیش بە رویشتی ئەو تەنیاو بپیکەس کەوتوووە<sup>292</sup>. کەچی مەستورە لە تەواوی ئەم شیننامەیدا پەیرەوی لەم یاسایە نەکردوو.

---

ساغراوھەکی کتیبخانەیی بەرلیندا، لەلایەن محەمەد عەلی قەرەداغییەو، ھەردووکیان بە یەک شیننامە ھاتوون کە تیکرا لە 104 بەیت پیک ھاتوو.

<sup>292</sup>. محمود آبدانان مەدی زادە؛ مجتبی بەروزی. سەرچاوەی

پیشوو. ص 176

له رپورېسمی لاوانهوهی کوردیدا، زور جار لاوینهر له گهڼ  
لاواندنهوهی که سیکدا، مردووی پېشینی خویشی- ده لاوینیتهوه، به  
تایبه تی ټه گهر ټه دوو کهسه برادر یا که سی یه کتر بن که ټه مه  
به ته واوی له شینی سوئتان خانمدا رهنگی داوه ته وه و مه ستوره  
به هوی ټه م مه رگه یشه وه جاریکي تر باس له خه سره وی میړدی  
ده کاته وه.

نمه ک وه زامان وه رینم پاشای

زام خه سره وم جه نه و خه راشای<sup>293</sup>

"به مه رگی خوت ټه ی سوئتان، جاریکي تر  
خویت کرد به سه ر برینه کونه کانمدا و  
سه رله نوی برینی خه سه روت کولاندمه وه."

\*\*\*

یه کیک له په گه زه کانی لاواندنه وه به سه رکردنه وه یادگار ه کانه  
له گه ټ مردووه که دا، که لاوینهر به دهم شیوه ن و گریانه وه به سه ریان  
ده کاته وه، هه روه کو شوکریه ره سول ده لیت "لپره دا لاوینهر،  
فرمیسیک و بیرکردنه وه ی تیکه لاوی یه ک ده بی و یادگار و شیوه و  
ټاکمی جوانی مردووه که دینیتته به رچاوی<sup>294</sup>."

---

<sup>293</sup>. محمه د علی قهره داغی. سه رچاوه ی پېشوو، ل 65

<sup>294</sup>. شوکریه ره سول. سه رچاوه ی پېشوو، ل 16

فیدات بام قەسەم بە بەرزپی بالآت

بەو شیۆه ی شیرین بەو خال ئالآت

تا باقی عومر هەر بواچوون: رۆ

خالی نمەبۆ دڵ جە غوصه ی تۆ<sup>295</sup>

"بە قوربان ت بام و سۆتیدم بە بالای بەرزت و  
بەو جوانییە "شیرین" ئاسایەت و بەو خالە ی  
سەر گۆنات، هەتا ژیانم ما بێ هەر داخ و  
حەسرت بکیشم و دلم لە خەمی تۆ بەتال  
نەبیتەوه."

\*\*\*

مەستورە لە زۆری بەیتەکانی لاوانەوه کەیدا هەمیشە ئەوه  
وہیری خوینەر دینیتەوه، کە ئەم شین بۆ کەسێک دەکات لە  
بنەمالە یەکی دەسەلاتدارە. ئەو وشانە ی بۆ وه سفی مردووہ کە هەلی  
بژاردووہ پرن لە نامازە بۆ دەسەلات و نیشانەن بۆ ژیانیک، کە پر  
بووہ لە خۆشی.

باش خانمان ئەردەلان ماوا

هەمشیرە ی دلبەند شای خەسرەوئاوا

---

<sup>295</sup>. محەمەد عەلی قەرەداغی. سەرچاوە ی پیشوو، ل73

یادگارمه‌نده‌ی والیان پیش

مه‌سروری دل‌ه‌ی بیگانه و هم خویش

گوئبون گولزار دوده مه‌عالی

خورشید سپهر والی بن والی<sup>296</sup>

"سه‌رده‌سته‌ی خاتونه‌کانی ئه‌رده‌لان و خوشکی  
خۆشه‌ویستی خه‌سره‌وخان، یادگار و بۆماوه‌ی  
والیییه‌کان و مایه‌ی دل‌خۆشیی و خزم و بیگانه،  
گوئی گولزاری خانه‌دانئیکی به‌رز و هه‌تاوی  
ئاسمانی والی کوری والی."

\*\*\*

یان وه‌ختی سوئید به‌ جوانی و که‌ره‌سته‌کانی مردوو ده‌خوات،  
سوئید به‌ شتیک ده‌خوات، که‌ جگه‌ له‌وه‌ی وه‌ک باس‌مان کرد له  
شیننامه‌ی ئیسلامیدا نابی سوئیدی پێ بخوری، له‌ هه‌مانکاتدا  
شانازی به‌ ژبانیکی ئه‌رستۆکراتییانه‌وه‌ ده‌کات له‌ سه‌رده‌می‌کدا، که  
به‌شیک زۆری خه‌لکی هه‌ژار بوون و ناچار بوون باج و سه‌رانه‌ به‌و  
میرنشینه‌ بده‌ن.

به‌و دورج مه‌ملوی مرواریت قه‌سه‌م

---

<sup>296</sup>. هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل 67

بەى زام ناسۆر دياريت قەسەم<sup>297</sup>

"سوئندم بە سندوقى پر له گەوهەر و  
مروارپپەكانت، سوئندم بەوزامى ناسۆرە پر له  
خەمەى پېشكەشت كردين."

\*\*\*

وہك دەزانرى له بەشپكى زۆرى شيننامە كوردپپەكاندا زمانى  
لاواندنەوہ پرە له خوازە<sup>298</sup>، بەلام مەستورە لەم رپسايەش لايداوہ و  
هەندى واقپپەتق تۆمار كردوہ. وەك چۆن لە شپنى مپردەكەيدا  
ئامازە بەوہ دەدا، كە مپردەكەى بەھۆى نەخۆشپپەوہ مردوہ و  
جەرگى پارچە پارچە بوہ :

فپداى ئەو نالەى سۆزى جەرگت بام

قوربان سەفەر مولىك مەرگت بام<sup>299</sup>

"بە قوربانى ئەو نالەىەت بم كە بەھۆى كزانەوہ  
و نازارى جگەرتهوہ دەتكرد. بە قوربانى ساتى  
ئۆغرکردنت بەرەو جپپەئانى مەرگت بم."

---

<sup>297</sup>. ھەمان سەرچاوہ، ل 68

<sup>298</sup>. شوكرپە رەسول. سەرچاوہى پپشو، ل 4

<sup>299</sup>. مەمەد عەلى قەرەداغى. سەرچاوہى پپشو، ل 52

دیسانہ وہ لڑھندا ئاماژہ یہ کی وہا دہدا، کہ سولتان خانمیش  
به هه مان نه خووشی خه سرهوخان مردپی<sup>300</sup>.

---

<sup>300</sup>. مه ستوره له میژووه کهیدا باسی ئه وهی کردووه، که  
خه سرهوخان له برانه وهی مانگی قوربانی 1249 دا تووشی  
نه خووشی جه رگ بووه و پاش لپیسیکردنی نه خووشییه کهی به چند  
مانگیکی کهم، له کاتی شه پۆلی دووه می تاعوندا مردووه. (مه ستورهی  
کوردستانی. میژووی ئه رده لان، سه رچاوهی پیشوو، ل 210-211)  
به لام نووسه ری تاریخ مردوخ ئاماژه به نه خووشی جگه ری  
خه سرهوخان نادات و ده لی له 2ی ره بیعی دووه می 8/1250 ی ئابی  
1834 له ته مه نی 29 سالییدا به تاعون مردووه. (محمد مردوخ  
کردستانی. تاریخ مردوخ، تهران: نشر کارنگ، 1379، ص 391).  
گوتراویشه یه کئی له تاییه ته مندییه کانی میردی مه ستوره ئه وه بووه  
که زۆر هه زی له خوارده نه وه ده کرد و به مه سستی پرایده گوزهراند.  
ئه مه ش بووه نه خووشی و رهنگی به زهردا هه لگه پان و جه رگبری  
کرد. واته رهنگه تووشی نه خووشی هپیتایت (hépatite) بووبیت.  
(بروانه: محمه د ره ئوف محمه دی. "ناسینه وهی ژیانی مه ستورهی  
ئه رده لان" له بیرئانینی مه ستوره، ل 32). ههروه ها ده گوتریت  
هه رسی کورپه کهی خه سرهوخانیش له ته مه نیکی که می نیوان 43 بۆ  
44 سال له ماوهی بیست مانگدا دهمرن، که ئه مه ش ئه و ئه گه ره  
زیاتر ده کات. بروانه: دیوان والیه و والی و بساط و نشاط،  
سه رچاوهی پیشوو، ص 11.

پەری ناکامیت بی قەراریم بۆ

وہ جەرگ پارەت شین و زاریم بۆ<sup>301</sup>

"شەرت بی تا ماوم بۆ ناکامی تۆ ھەر نا ئارام و

تازیه بار بۆم و سویند بەو جەرگە پارچە پارچە یەت

ھەمیشە ھەر لە شین و زاریدا بۆم."

\*\*\*

ھەر وہا لە بەیتیکدا پشتراستی ئەو دە کاتەو، کە والییەکانی  
ئەردەلان لەوکاتەدا شیعە مەزھەب بوون و پاش مەرگیان لە شاری  
نەجەف نیژراون. ھەر وہا بۆرە کە ییش وای دادەنی، کە خەسرەوخان  
و سولتانی خوشکیشی. لە نەجەف نیژراون<sup>302</sup>. ھەرچەندە خودی  
مەستورە لە میژوووە کە ییدا دەنی: "دوای ناژتی، چەند رۆژیک پرسە  
دانرا"<sup>303</sup>، بەنی ئەووی ئاماژە بەو بەدا لە کوئی نیژراو.

وێت کەرد وە مونیس نالین و ئاھش

---

<sup>301</sup>. محەمەد عەلی قەرەداغی. سەرچاوەی پیشوو، ل 52

<sup>302</sup>. سەدیق بۆرە کە یی، دیوانی مەستورە ی کوردستانی، سەرچاوەی

پیشوو، ل 70

<sup>303</sup>. مەستورە ی کوردستانی. میژوووی ئەردەلان، سەرچاوەی

پیشوو، ل 211

جه راگه‌ی نه‌جه‌ف بیت وه هه‌مراهش<sup>304</sup>

"خۆت کرد به هاوده‌می ناله و ئاهی خه‌سره‌وی  
برات و تۆیش ههر به و ریگه‌یه‌دا رۆیشتی، که  
ئه‌ویان پێدا برد بۆ نه‌جه‌ف"

\*\*\*

له‌کۆتاییدا پێویسته ئاماژه به تاییه‌تمه‌ندییه‌کی تری شیننامه کوردییه‌کانی مه‌ستوره بکه‌ین، که ئه‌ویش په‌یوه‌ندی به‌ موسیقا و ئاوازه فۆلکلۆرییه‌ شینگێرییه‌کانی کورده‌وه هه‌یه. ئه‌و موسیقا و کێشی شیعیر و ده‌سته‌واژانه‌ی له "چه‌مهری" و "کۆته‌ل" و "هۆره‌"دا، شینگێری کورد به‌ کاریان ده‌هینن و تا ئیستایش له زۆریک له ناوچه‌کانی کوردستاندا ماون، وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی له‌لایه‌ن مه‌ستوره‌وه سوودی لی وه‌رگیراوه و ئاماده‌یییه‌کی زالی به‌ سه‌ر ته‌واوی ده‌قه‌ شیعیرییه‌کانه‌وه هه‌یه. ئه‌مه‌ش زیاتر حاله‌تیکه‌ به‌زۆری ئه‌و که‌سانه‌ هه‌ستی پێ ده‌که‌ن، که له‌م جۆره‌ رێوره‌سمانه‌دا به‌شدارییان هه‌بووه، یاخود وه‌ک به‌شیک له‌ موسیقای نه‌ته‌وه‌پی کورد ئاماده‌یییه‌کی له‌ کۆنه‌ستی نه‌ته‌وه‌ییدا هه‌یه. ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه‌ش به‌سه‌ر کۆی شیننامه‌کاندا زاله‌ و ده‌توانری له‌ناو موسیقای برگه‌کان، ره‌دیفه‌کان و خه‌یال و وێنه‌ شیعیرییه‌کاندا ببینریت.

---

<sup>304</sup>. محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی. سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل72



## شینگیڤری بۆ لەسەر کارلادانی رەزا قولیخان لە والیتی ئەردەلان

رەزا قولیخان کۆری خەسرەوخانی ناکام و حوسن جەهان خانم و هەنەزای مەستورە بوو. لە دواى مەرگی خەسرەوخان لە سالی ۱۸۳۴دا، لە تەمەنیکی کەمدا کرایە جینشینی باوکی. بۆ ماوەی دە سال لە نیو مەملاتییه کی زۆردا فەرمانرەوایی ئەردەلانی کرد. محەمەد شای قاجار، بەهۆی دووزمانی و پیلانگیڤریه کانی حوسن جەهان خانمەو، لە سالی ۱۸۴۵دا رەزا قولیخان لە دەسەلات خست و پاش ئەوێ رەفتاری زۆر ناشیرینیان لە بەرامبەر نواند، بردی لە تاران زیندانی کرد<sup>305</sup>. مەستورە ئەم چە کامەیه لە کاتیکدا هۆنیو تەوێ کە رەزا قولیخان ئەردەلانی لە فەرمانرەوایی کوردستان خراوتە لاوه و مەستورە بیشخواری ئەوێ بوو کە بنەماله ی قاجاریش بەو چەشنه لە ناوچن<sup>306</sup>. ئەم جۆرە لە شینکردن بۆ لە دەستدانی دەسەلات یاخود لە کارلادانی فەرمانرەواییان، نمونە ی لە ناو ئە دەبیاتی رۆژە لاتدا بە شیوێه کی گشتی هەیه و لە راستیدا جۆریکە لە ستایش. ستایشی. جوانی، سوارچاکی، دادپەروری و پاشان لۆمە و سەرکۆنە کردنی رۆزگار بۆ بیبەختبوونی فەرمانرەوایی لەسەر کارلادراو.

<sup>305</sup>. بۆ زانیاری زیاتر لە باره ی ژیان و دەسەلاتییەو، بروانه :

مەستورە ی کوردستانی. مێژووی ئەردەلان، سەرچاوه ی پیشوو،

لل 229.216

<sup>306</sup>. سدیق بۆرە کهیی، دیوانی مەستورە ی کوردستانی، سەرچاوه ی

پیشوو، ل 79

دلشاد ھيوا

لە دە بەيتى يەكەمى شىننامە كەدا، مەستورە روو لە والى دەكات و پىتى دەلىق وا وەرزى بەھارە و ولات خەملىو، بەلام گول و گولزار خەمى دوورى تۇيانە و ھەريەكە و بەجورى دلتەنگى ئەو بارودۇخەن بە سەر تۇدا ھاتوو.

ھەريەك بە تەورى خودسازىشانەن

ئەمما پەشئوى دوورى تۇشانەن<sup>307</sup>.

"گولان و دارودرەخت ھەريەكە و بەجورىك خۇيان رازاندوو ھەتەو، بەلام لە دوورى تۆ پەشئوھانن و خەمبارن."

پاشان دېتە سەرباسى خۇى و دوورى ئەو دەلاوئىتەو و ھەك نەرىتئىكى شىنگېرى شادى و دلخۇشى لەخۇى ھەرام دەكات :

خولاسەى كەلام ماىەى نىشاتم

رۇخئەفزاى رۇخەم، ماىەى ھەياتم

قەسەم بەو لىقاي يوسف ئاساى تۆ

ھىچ يەك نەى گولان نەكەردەنم بۆ

تەماشاي سەھرا و گولان وەشبۆ

شەرتەن نەى وەھار جە من ھەرام بۆ<sup>308</sup>

---

<sup>307</sup>. مەھمەد ھەلى قەرەداغى. سەرچاھى پىشوو، ل 79

<sup>308</sup>. ھەمان سەرچاھى، ل 80

"بە كورتىيە كەي ئەي مايەي ھېزى ئەزئۆ و دلخۆشىي  
من، ئەي گيانبەخش و شادىبەخشى. من، مايەي ژيانم،  
سوئندم بەو جوانىيە روخسارت، كە وەكو جوانى  
روخسارى يوسف و ھايە، من ھېچ يەك ئەو گولانەي  
بەھارى پاش مەرگى تۆم بۆن نە كىردوۋە. تازە مەرچ بى ئەم  
بەھارە تەماشاكردنى سارا و دەشت و گولانى بۆنخۆشىي  
لەخۆم حەرام بىكەم."

\*\*\*

لە كۆتايى لاواندەو ھەيدا، مەستورە ھەستى تۆلە كىردنەو ھە دايدە گىرتتەو ھە  
و روو لە ئاسمان و فەلەك دەكاتەو ھە تا وازىيە كە پىچەوانە بىكەنەو ھە ئەو ھەي بەسەر  
رەزا قولىخانى واليدا ھاتوۋە بەسەر سەبەبكارە كانىدا بىتتەو ھە كە مەبەست لىي  
دارودەستەي دەريارى قاچارە.

رەزا، فېدەو ھەي زو ھەي زارەن

پەرتىو مەعزولەيت جە گيان بىزارەن

گەردوون چە پىگەرد چە نەردى بازا

ئەساسەي عوزلەت نىمىساعەت سازا

چىش مەبۆ فەلەك نەردى بىشانقۇ

دەردە كەي ئىمە بەوان بىمانقۇ؟<sup>309</sup>

"رەزا قولىخان، ئەم بەقورىانىبوۋەت بەھۆي لەسەر كار لاپىردنتەو ھە گىيانى  
خۆي بىزارە. گەردونى خراوگەر وازىيە كى و ھەي لەگەل كىردىت كە

---

<sup>309</sup>. ھەمان سەرچاۋە، ل 80

دلشاد هیوا

له کارخستنت هەر ته نیا نیو کاتژمیری بو خایاند. ئەی چی دەبی ئە گەر  
فەلەك گەمەیه کی تری وهها رێك بخاته وه که دهرد و ناخۆشیه که ی ئیمه  
بهوان بنوینیتته وه؟"

## ئەنجام

تایبەتبوونی خویندنی ژنانە، بە کچان و ژنانی ئەریستۆکرات لەو دەورەییەدا، کە لەم لیکۆئینەوویەدا باسماڤ لى کردوو، ھۆکارئیکە بۆ ئەوئى شاعیرانى ژن تەنیا لە ناو دەربار و حەرەمى شا و میر و خانەدانەکاندا دەرکەون، ئەمەش لە ئاکامدا جۆرە شیعریکی لى بەرھەم ھاتوو، کە تەنیا تایبەتە بە ژنانى ئەشرافی و ھەر بەھۆى ئەمەشەو تەنیا بەشیکى ئەو دیوان و نمونە شیعریانە گەیشتونەتە دەستى ئیمە، کە لەلایەن نووسەر و تەزکەرەنووسەکانى دەربارەکانەو. کە تیکرا پیاو بوون. نووسراون. ئەمەش خۆبەخۆ لیکۆئینەووەکەمانى تایبەت کردوو بە شیعری "ژنانى خویندەوار و ئەشرافی" لە سەردەمیکدا، کە بە سەردەمى "دەورەى بازگەشتى ئەدەبى" و "تایبەتمەندى زالى ھەستى پیاوانە" ناسراو.

لەلایەكى ترەو سەرقالکردن بە بابەتە مەزھەبىیەکانەو ھەك دیاردەى كى بەرچاوى ئەم دەورەى، یەكى بوو لە گەرنگترین رینگەکانى سەرگەرمکردنى ژنان و دەتوانین بلىن تەنیا ئازادى ژنانى ئەم قۆناغە بەشدارىکردن بوو لە كۆرەکانى ماتەمىنى و پرسە مەزھەبىیەکاندا. بەھۆى كەشى زالى لاسایىکردنەو ھیشەو، بەشیک لە شىننامەکانى ژنان تەنیا دەكەوتتە چوارچۆھى شىنگىرى مەزھەبىیەو و شیعریكە، كە بەزۆرى بەتالە لە ھەست و سۆز راستەقینە و زیاتر

لاسا یکردنه وهیه کی کچ و کالی شیعری پیاوانی بهر له خوایانه. بهم هویه شه وه شیننامه کانیشیان له ژیر سیبهری شینگیری پیاواندایه و بهتاله له ههستی لاواندنه وهی ژنانه.

خالیکی گرنج و جی سه رنج لیره دا، به پی ئه وه سه رچاوانه ی، که ئیمه ده ستان پیمان گه شتووه، جگه له مه ستوره و سولتان خانمی خوشکی خه سهروخان، هیچ شاعیریکی تری ژن، شیننامه ی که سی ژنانه ی له به رده ست نیه، چونکه ئه وه ی له میژووی ئه ده بیاته کان و ته زکه ره کاندایه رچاوه ده که وهی له چهند به یتیک تینا په ری یاخود ئه وه ی که هه یه ته نیا له جوړی شیننامه ی مه زه به ی و له شینی شازاده کاندایه، له کاتیکدا له شیعری عه ره بیدا خه نسا و له کوردیشدا مه ستوره به خاوه نی پر هه ستترین شیعری شیوه ن بو پیاوان ده ژمیردرین.

مه ستوره، وهك ژنه میر و شاعیریکی خاوه ن تایه تمه ندی ئه شراف، ته نیا ژنیکی ئه م قوناغه یه، که به شیک له شیعره فارسیه کانی تایه ته به شینگیری خیزانی و تاراده بهك تیکرای شیعره کوردیه کانیشی— له شیوه نی مژده که ی و خوشکی مژده که ی و هه نه زا که یدایه و پره له ههستی ناسکی ژنانه به رامبه ر به خۆشه ویست و که سه نزیکه کانی. که شی شینگیری کوردیانه، له شیننامه کانی مه ستورهدا به ته واوی رهنگی داوه ته وه و سوودیکی زوری له ریتم و موسیقای لاوانه وه ی خۆمائی وه رگرتووه. شین و لاوانه وه ی کوردی هه ندی تایه تمه ندی خۆی هه یه، که له هه لکه وه ته ی جوگرافی و باری کۆمه لایه تی و بیروای ئایینییه وه سه رچاوه یان گرتووه، بو نمونه وهك وه سفکردنی سروشتی کوردستان و بینه شی مردوو که له م سروشته، به کارهینانی میتافور به شیویه کی به رفراوان، ناوه پنانی مردو له گه ل که ره سه ته ی ماندا، قسه کردن به زمانی مردوو که وه له گه ل شینگیره کاندایه، سه رکۆنه کردنی فه لهك و گهردون و گله پی له چاره نووس و بهخت، شانازیکردن به که ره سه ته و مال و پیگه ی کۆمه لایه تی که سه که وه. ئه م

تایبەتمەندییانی ئەمادەییەکی هەمیشەییان لەناو "مور" "چەمەری" و "هۆرە" و ئاوازه کانی لاواندنه وهی کوردیدا ههیه، که دهتوانین بڵین ئەم ئاوازه فۆلکلۆرییە خەمبارانه بەشیوهیه کی زۆر بەرچاو له شیعیری مهستوره دا رهنگیان داوه ته وه و یه کێک بوون له سه رچاوه کانی خه یائی شیننامه کانی مهستوره.

له لایه کی تره وه تێروانیی نه رێنیا نه بو ژن، یه کێکه له و کاریگه ریا نه ی که نه ریتی عه ره ب له سه ر نه واوی نه ته وه کانی رۆژه لآت به گشتی و خێلی کورد به تایبه تی هه یبووه. واته ترادیسیۆنی خێله کییا نه ی عه ره ب کاریگه ری له سه ر کورد هه بووه و له م رووه شه وه کرده ی خۆریننه وه و شینی خێله کییا نه و به کاریردنی تایبه تمه ندیه یه کی زۆری شیعیری به ر له ئیسلام له لای مهستوره، ده کری له میناتلیتی خێلی عه ره بییه وه سه رچاوه ی گرتی.

## بیبلیوگرافی

### له باره‌ی مه‌ستوره‌وه:

- ابوالقاسم رادفر. "مستوره کردستانی مهین بانوی شعر و هنر و عرفان"، نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دوره جدید، شماره 12، زمستان 1381
- ایوب گازرانی. *مستوره اردلان: زندگی و معرفی آثار*، اربیل: آراس، 2005
- په‌رویز جیهانی. "ته‌لمیح ل دیوانا مه‌ستوره ئه‌رده‌لانیده"، له: بیرئانی مه‌ستوره‌ی ئه‌رده‌لان، هه‌ولێر، ئاراس، 2005
- حکیم ملاصالح. "تولد يك روح"، ترجمه محمد رؤوف مرادی. له 2011/1/16/1389/10/26 بلاوکراوه‌ته‌وه له سه‌ر مـاـلـپـه‌ری: <http://farsiadabiat.blogfa.com/post-8.aspx>
- دیوان اشعار مستوره کردستانی "ماه شرف خانم"، احمد کریمی، تهران: سلسله نشریات "ما"، 1362
- دیوان ماه شرف خانم کردستانی متخلصه به مستوره، به مساعی آقای حاجی شیخ یحیی معرفت رئیس معارف کردستان، تهران: مطبعه شوروی، 1304



- دیوان مستوره. مقابله و تصحیح ماجد مردوخ روحانی،  
ارییل: آراس، 2005
- دیوان والیه و والی و بساط و نشاط، مقدمه و تحشیه و  
مقابله یدالله روشن اردلان، تهران: توکلی، 1386
- دیوانی مهستوره، ماهشهره فاخانمی ئه رده لانی، خه نسای  
کورد، لیکۆئینه وهی محهمهد علی قه رده داغی، هه ولیز:  
ئاراس، 2011
- دیوانی مهستوره ی کوردستانی، ویراسته صدیق  
صفی زاده (بوره که پی)، بانه کردستان: انتشارات ناجی،  
1374
- کامبیز که ریمی. "له غوربه تی ئه ماره تی ئه رده لاند  
مهستوره به ته نیا میله تی بوو"، له: بیرئانی مهستوره ی  
ئه رده لان شاعیر و میژوونوسی ناوداری کورد، هه ولیز:  
ئاراس، 2005
- کیومرث فلاحی. "بررسی تطبیقی غزلیات مستوره اردلان  
با حافظ شیرازی"، رشد آموزش زبان و ادب فارسی،  
شماره 87، 1387
- لهیلا سألحی. "میژوونوسی و میژوورانی لای مهستوره"  
له: بیرئانی مهستوره ی ئه رده لان شاعیر و میژوونوسی  
ناوداری کورد، هه ولیز: ئاراس، 2005.

- ماجدی مهردۆخ رۆحانی. "بنه‌ماله‌ی مه‌ستووره و چاوێك له كه‌سایه‌تی خۆی"، له: بیرئانی مه‌ستووره‌ی ئه‌رده‌لان شاعیر و میژوونووسی ناوداری کورد، ئاراس: هه‌ولێر، 2006
- محهمه‌د ره‌ئوف محهمه‌دی. "ناسینه‌وه‌ی ژیا‌نی مه‌ستووره‌ی ئه‌رده‌لان" له: بیرئانی مه‌ستووره‌ی ئه‌رده‌لان شاعیر و میژوونووسی ناوداری کورد، هه‌ولێر، ئاراس، 2005
- محهمه‌د كه‌مانگه‌ر. "چه‌ند نو‌كته‌یه‌ك له‌سه‌ر ژیا‌ن و به‌ره‌مه‌كانی مه‌ستووره‌ی كوردستانی" له: بیرئانی مه‌ستووره‌ی ئه‌رده‌لان شاعیر و میژوونووسی ناوداری کورد، هه‌ولێر: ئاراس، 2005
- مستوره‌ اردلان. شرعیات، ویرایش و تصحیح جمال احمدی آیین، مقدمه و حواشی نوید نقش‌بندی، اربیل: آراس، 2005<sup>1</sup>
- مستوره‌ اردلان، تاریخ الاکراد، باموخره‌ میرزا علی اکبر وقایع نگار، ویرایش جمال احمدی آیین، اربیل: آراس، 2005
- مه‌ریه‌م قازی. "شعیری مه‌ستوره"، له: بیرئانی مه‌ستووره‌ی ئه‌رده‌لان شاعیر و میژوونووسی ناوداری کورد، کۆمه‌له‌ و تار، هه‌ولێر، ئاراس، 2005

- مەستورەهی کوردستانی. میژووی ئەردەلان، هەژاری موکریانی لە گەڵ سەرچاوە گەلیکی تردا لە بەر یەکی گرتوون و کردوونی بە کوردی، هەولێر: ئاراس، 2002

### کوردی:

- بابە شیخ مردۆخ رۆحانی. میژووی ناودارانی کورد، وەرگێڕانی ماجد مەردۆخ رۆحانی، هەولێر: ئەکادیمیای کوردی، 2011
- عەزیزگەردی. کێشی – شیعری کلاسیکی کوردی و بەراوردکردنی لە گەڵ عەروزی عەرەبی و کێشی – شیعری فارسیدا، هەولێر: وەزارەتی رۆشنیاری، 1999
- فەرهاد پیربآل. میژووی گۆرانی و موسیقای کوردی، هەولێر: ئاراس، 2010
- شوکریە رەسوڵ. رۆپرەسمی شین و لاوانەووی کوردی، هەولێر. سۆران، 1997
- فاضل نظام الدین. فەرھەنگی شیرین، سلیمانی: سۆران، 2004
- ك. ف. چیتۆف. لاوانەووە. لینینگراد، 1960، ل 10 (بە زمانی روسی) لەرێگەیی: شوکریە رەسوڵ. رۆپرەسمی شین و لاوانەووی کوردی، هەولێر. سۆران، 1997

- گیو موکریانی. فرهه‌نگی کوردستان، هه‌ولێر: ئاراس، 1999
- مارف خه‌زنه‌دار. میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، هه‌ولێر: ئاراس، 2002، به‌رگی 2
- محهمه‌د فه‌ریق هه‌سه‌ن. مینته‌لێتی خیل، هه‌ولێر: ئاراس، 2008
- محهمه‌د حه‌مه‌باقی. محهمه‌د، میژووی موسیقای کوردی، هه‌ولێر: ئاراس، 2002
- موحه‌مه‌د مه‌ردوخ کوردستانی. فرهه‌نگی مه‌ردوخ، کوردی، فارسی و عه‌رپی، به‌رگی یه‌که‌م، سنندج: پرتوبیان، 1385
- هه‌ژار، هه‌نانه‌ بۆرینه، فرهه‌نگ کردی — فارسی، تهران: سروش، 1381
- هیمن عومه‌ر خوشناو. "شیعری شیوه‌ن له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا"، له‌ 2011/8/25 ب‌لاو کراوه‌ته‌وه له‌ مالپه‌ری: <http://www.dengekan.info>

### فارسی:

- ابو نصر. عضد قاجار. بازنگری در تاریخ قاجاریه و روزگار آنان، تهران: دنیای کتاب، 1376

- احمد صدر حاج سيد جوادى و ديگران، دايره المعارف تشيع، ذيل مقاله "تعزیه"، تهران: 1369
- احمد كاظمى موسوى. "مسكوب در سوگ سیاوش"، *ايراننامه*، سال بيست و دوم، شماره 4.3، 1384، نسخه الکترونیکی: <http://fis-iran.org/fa/irannameh/volxxii/meskoob-syavosh-elegy>
- احمد گلچین معانی. *تاریخ تذکره‌های فارسی*، تهران: سنایی، 1363
- احمد گلچین معانی. *مکتب وقوع در شعر فارسی*، مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی، 1374
- احمد میرزا عضد الدوله، *تاریخ عضدی*، کرج: سرو، 1354
- ادوارد براون، *تاریخ ادبیات ایران از آغاز عهد صفویه تا زمان حاضر*، ترجمه رشید یاسمی، تهران: ابن سینا، 1345، ج 4
- اقبال قاسمی پویا. *مدارس جدید در دوره قاجاریه بانیان و پیشروان*، تهران: مرکز نشر دانشگاهی، 1377

- اکبر شاملو؛ کاظم دزفولیان. "بازگشت ادبی و مختصات زبانی شعر آن دوره"، *تاریخ ادبیات فارسی*، شماره 3، 1359
- اوستن هنری لایارد. *سفرنامه لایارد یا نبرد محمد تقی خان بختیاری با حکومت قاجار*، ترجمه مهرباب امیری، تهران: انزان، 1367
- ایزابلا بیشوب. *از بیستون تا زردکوه بختیاری*، ترجمه مهرباب امیری، تهران: انزان، 1375
- بدرالملوک بامداد. *زن ایرانی از انقلاب مشروطه تا انقلاب سفید*، تهران: ابن سینا، 1347
- بشریا دلریش. *زن در دوره قاجار*، تهران: دفتر مطالعات دینی سازمان تبلیغات اسلامی، 1375
- بنفشه حجازی. *تذکره اندرونی*، تهران: قصیده‌سرا، 1382
- بهزاد کشاورزی. *تشیع و قدرت در ایران*، پاریس: انتشارات خاوران، 1379
- پوران فرخزاد. *نیمه‌های ناتمام: سیری در شعر زنان از رابعه تا فروغ*، تهران: تندیس، 1380
- پولاک. *سفرنامه پولاک (ایران و ایرانیان)*، ترجمه کیکاووس جهان‌داری: تهران: انتشارات خوارزمی، 1361

- تاج السلطنه. خاطرات تاج السلطنه، به کوشش منصوره اتحادیه، تهران: نشر تاریخ ایران، 1371
- جهانگیر نصری اشرفی. نمایش و موسیقی در ایران، تهران: ارون، 1383
- حسن انوری. فرهنگ بزرگ سخن، تهران: سخن، 1381، دوره‌ی 8 جلدی، جلد 3
- حسن مشحون. موسیقی مذهبی ایران، تهران: سازمان جشن و هنر، 1350
- حسین احمدی. "کوشش مسیونرهای آمریکایی برای جذب نسطوریها (از محمد شاه تا اوایل سلطنت ناصرالدین شاه)"، پژوهشنامه‌ی تاریخ، شماره 11، 1387
- خسرو معتضد؛ نیلوفر کسری. سیاست و حرمسرای زن در عصر قاجار، تهران: علمی، 1379
- ذبیح الله صفا. تاریخ ادبیات در ایران، تهران: فردوس، 1369، جلد 5، بخش 2.
- رضا ایران‌دوست تبریزی. "مقایسه مراثی خاقانی و هوگو در سوگ فرزندان‌شان"، نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی، شماره 135، 136، 1389

- رضا رمضان نرگسی. "تأثیر مذهب تشیع بر هویت زن ایرانی"، فصلنامه بانوان شیعه، سال اول، شماره 1، پاییز 1383
- رضا رمضان نرگسی. "سیر تجددزدگی نظام آموزشی در ایران معاصر"، معارف، 1388، شماره 86
- رضا رمضان نرگسی. "عزاداری در عصر قاجار"، نشریه تاریخ در آینه پژوهش، شماره 9، بهار 1385 صص 90.53
- رضا قلیخان بن محمد هادی هدایت. مجمع الفصحاء، به کوشش مصفا مظاهر، تهران: امیرکبیر، 1382، ج 4
- زین العابدین مؤتمن. شعر و ادب فارسی، تهران: پژوهش، 1332
- ژوآنس فووریه. سه سال در دربار ایران، ترجمه عباس اقبال، تهران: دنیای کتاب، 1365
- سرجان ملکم. تاریخ ایران، ترجمه میرزا اسماعیل حیرت، تهران: یساوی (فرهنگ سرا)، 1362، ج 7
- سهیلا فارسانی. اسنادی از مدارس دختران از مشروطه تا پهلوی، تهران: سازمان اسناد ملی ایران، 1378
- سوزن مك الرون. "زنان عصر قاجار در عرصه‌ی اجتماع: مروری بر پس زمینه‌های فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی



- زنان ایران"، *ایران نامه*، شماره 3—4، 1386، نسخه ی  
اینترنتی، به روز شده در تاریخ 2008/11/9، در سایت  
بنیاد مطالعات ایران: <http://fis-iran.org/fa/irannameh/volxxiii/qajar-women>
- سید احمد دیوانبگی شیرازی. *حدیقه الشعراء*، تحقیق  
عبدالحسین نوایی، تهران: زرین، 3 جلد، 1364
- سید حسن امین. "بینش فلسفی ناصر خسرو قبادیانی"،  
نگین، شماره 133
- سید سیامک موسوی. *سوگ سرایی و سوگ خوانی در  
لرستان*، خرم آباد: افلاک، 1380
- سید مرتضیٰ— سید خاوری لنگرودی. "ارتباط مذهب و  
موسیقی سنتی در ایران"، *ادبستان*، شماره 41، 1372
- سیروس شمیسا. *انواع ادبی، ویرایش چهارم*، تهران: نشر  
میترا، 1383
- شاهرخ مسکوب. *سوگ سیاوش*، چاپ سوم تهران:  
انتشارات خوارزمی، 1354
- شیرزاد طایفی. "بررسی نمودهای مذهبی در شعر عهد  
قاجار"، *مجله ادیان و عرفان*، شماره دوم، 1389
- صادق هدایت. *نوشته های پراکنده*، به کوشش حسن  
قائمیان، تهران: امیرکبیر، 1334

- صادق همایونی و محمود صباحی، "تعزیه"، دانشنامه جهان اسلام، تهران: بنیاد دایرة المعارف اسلامی، 1375.  
ج7
- صادق همایونی. *تعزیه در ایران*، تهران: انتشارات نوید، 1368
- صفیه مرادخانی؛ پرستو قبادی اصل. "ابیات مور در ایل کاکاوند"، *فصلنامه فرهنگ مردم ایران*، شماره 18 و 19، 1388
- عباس پرویز. *تاریخ دیالمه و غزنویان*، تهران: علمی، 1336
- عباس خدوم جمیلی. *تعزیه در عراق و چند کشور اسلامی*، ترجمه‌ی مجید سرسنگی، تهران: فرهنگ و هنر، 1385
- عبدالحسین زرین کوب. *شعر بی دروغ شعر بی نقاب*، تهران: سازمان انتشارات جاویدان، 1363
- عبدالله بن محمد رونق. *تذکره حدیقه امان اللہی*، مصحح عبدالرسول خیامپور، تبریز: دانشگاه ادبیات تبریز، 1344
- علی اکبر مشیر سلیمی، *زنان سخنور*، تهران: موسسه مطبوعاتی علی اکبر علمی، 1335، دفتر اول

- علی بلوکباشی. تعزیه خوانی در دوره فتحعلی شاه: نگاه  
جیمز موریه به تعزیه داری، در کتاب تعزیه و تئاتر در  
ایران، به کوشش لاله تقیان، تهران: انتشارات نشر—  
مرکز، 1374
- علی حصوری. سیاوشان، تهران: نشر چشمه، 1384
- غلامحسین یوسفی. چشمه روشن (دیداری با شاعران)،  
تهران: نشر علمی، 1388
- فاطمه مدرسی؛ نقی زرین تره. "موسیقی سوگنامه ها"،  
فصلنامه علامه، شماره 6، 1384
- فرشته پناهی. زن ایرانی در سفرنامه ها، تهران: جاجرمی،  
1381، ص 49
- فریدون آدمیت. اندیشه های میرزا آقاخان کرمانی، تهران:  
پیام، 1363
- قیصر- امین پور. "راه بی بازگشت"، فصلنامه هنر، دوره  
جدید، شماره ۳۴، 1376
- کامیار عابدی. به رغم پنجره های بسته (شعر معاصر  
زنان)، تهران: نشر کتاب نادر، 1380
- کریستی آلیسون. "حضور زن در فرهنگ شفاهی کرد"،  
ترجمه فریده فتاحی قاضی، نوسخه ی الکترونیکی،

بلاوکراوه‌ته‌وه له 6 سێپتامبری 2012، له مانیپهری :

<http://boldketab.blogfa.com/post/41>

– لاطف یوسف. "بررسی مقایسه‌ای مرثیه امام حسین در دیوان محتشم کاشانی و شریف رضی"، ادبیات تطبیقی، شماره 11، 1388

– لیلا جعفری. "شکوائیه در شعر فارسی (از آغاز تا پایان قرن ششم)"، پایاننامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد سنندج، به سرستی دکتر قدمعلی سرامی، 1385

– مجتبی دماوندی. "نگاهی به مرثیه‌های بانو والیهی قاجار"، در: امام حسین در آینه‌ی شعر و ادب، تهران: مجمع جهانی اهل بیت، 1381، جلد 12.

– محمد الوانساز خویی. "حیران خانم دنبلی خویی، شاعر سده سیزدهم"، پیام زنان، شماره 163، 1384

– محمد امین ریاحی. کسایی مروزی (زندگی، اندیشه و شعر او)، تهران: علمی، 1389

– محمد تقی بهار. بهار و ادب فارسی، به کوشش محمد گلبن، تهران: امیر کبیر، 1351، جلد اول

– محمد جعفر محجوب. سبک خراسانی در شعر فارسی، تهران: انتشارات دانشسرای عالی، 1350

- محمد جعفر یاحقی. "بث الشکوی"، دانشنامه زیان و ادب فارسی، به سرپرستی اسماعیل سعادت، تهران: فرهنگستان زبان و ادب فارسی، 1384
- محمد جعفر یاحقی. فرهنگ اساطیر و داستان‌واره‌ها، تهران: فرهنگ معاصر، 1386
- محمد حسن خان اعتماد السلطنه. خیرات حسان، تهران: ب.ن، 1304—1305، چاپ سنگی دوره‌ی سه جلدی
- محمد شمس لنگرودی. مکتب بازگشت (بررسی شعر دوره‌های افشاریه، زندیه، قاجاریه)، تهران: مؤلف، 1372
- محمد غلامرضایی. سبک‌شناسی شعر پارسی از رودکی تا شاملو، تهران: انتشارات جامی، 1377
- محمد غلامرضایی. گزیده اشعار ناصر خسرو، تهران: انتشارات جامی، چ اول، 1375
- محمد محمدی ری شهری. فرهنگ‌نامه مرثیه‌سرایی و عزاداری سید الشهداء علیه سلام، قم: دار الحدیث، 1387، ج 1
- محمد مردوخ کردستانی. تاریخ مردوخ، تهران: نشر— کارنگ، 1379

- محمدرضا شفیعی کدکنی. *صور خیال در شعر فارسی*، تهران: انتشارات آگاه، چاپ نهم، 1383.
- محمدرضا نصیری ونادره جلالی. "تذکره نقل مجلس"، *تاریخ*، دوره‌ی جدید سال سوم، ضمیمه پنجم، 1384.
- محمود آبدانان مهدیزاده؛ مجتبی بهروزی. "شکلگیری مرثیه در عصر- جاهلی و آغاز دوره اسلامی"، *نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تبریز*، شماره 201، 1386
- محمود آبدانان مهدیزاده؛ مجتبی بهروزی. "نگرش تطبیقی مرثیه‌سرایی عصر- جاهلی و صدر اسلام"، *نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی (باهر کرمان)*، شماره 22، 1386
- محمود طاهر احمدی. "تشکل‌های مذهبی: مجالس روضه‌خوانی به روایت تاج واعظ"، *فصلنامه‌ی تاریخ اسلام دانشگاه باقر العلوم*، شماره 8، 1380
- محمود کاشغری، *دیوان لغات‌الترک*، به نقل از علی حصوری. *سیاوشان*. تهران: نشر چشمه، 1378
- مختار ابراهیمی. "تحقیقی در شعر بازگشت ادبی و مقایسه آن با شعر خاقانی و حافظ"، *نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی*، شماره 15، بهار 1383

- مختار ابراهيمی. "تحقیقی در صور خیال (شعر انجمن) دوره بازگشت ادبی"، فصلنامه دانشکده علوم انسانی دانشگاه سمنان، شماره 6، زمستان 1382
- مختار ابراهيمی. شعر زنانه، اصفهان: ناشر مولانا، 1378
- مرتضی— راوندی. تاریخ اجتماعی ایران، تهران: امیر کبیر، 1357، ج 3
- مستوفی عبدالله. شرح زندگانی من، تاریخ اجتماعی و اداری دوره قاجار، تهران: زوار، 1343، ج 1
- مصطفی اجتهادی. دایرةالمعارف زن ایرانی، تهران: بنیاد دانشنامه بزرگ فارسی، 1382، ج 2
- ملك كتاب شیرازی. تذكرة الخواتین، مومبای: ب.ن، 1306
- منصور رستگار فسائی. انواع شعر فارسی، تهران: انتشارات نوید، 1373
- منصوره اتحادیه. زنانی که زیر مقنعه کلاه‌داری کردند، تهران: نشر تاریخ ایران، 1388
- مهدی اخوان ثالث. "نیما مردی بود مردستان"، اندیشه و هنر، دوره دوم، 1336، شماره 9، 1339

- مهدی ستایشگر. *واژه‌نامه موسیقی ایران زمین*، تهران: اطلاعات، 1381، ج 1
- موسی پرنیان. *فرهنگ عامه کرد*، کرمانشاه: چشمه هنر و دانش، 1380
- مونس الدوله، *خاطرات مونس الدوله ندیمه حرامسرای ناصرالدین شاه*، به کوشش سیروس سعدوندیان، تهران: زرین، 1380
- میرزا شکرالله سنندجی، *تحفه ناصری*، مقابله و تصحیح و حواشی و تعلیقات دکتر حشمت الله طبیبی، تهران: امیرکبیر، 1366
- میرزا عبدالله سنندجی، *حدیقه امان‌اللهی*، تصحیح و تحشیه ع. خیامپور، تبریز: موسسه تاریخ و فرهنگ ایران، 1344
- میمنت میرصادقی. *واژه‌نامه هنر شاعری*، تهران: نشر-مهناز، 1377
- مینوی خرد، ترجمه احمد تفضلی، توس، 1364، بند 7، پرسش 17-21
- ناصر محسنی نیا؛ آرزو پوریزدان پناه کرمانی. "مرثیه‌سرایی در ادب فارسی و عربی با تکیه بر مقایسه



- مرثیہ ابوالحسن تھامی و مرثیہ خاقانی شروانی"، فصلنامه ادبیات تطبیقی، 1387، شماره 8
- نصرالله امامی. مرثیہ سرایی در ادبیات فارسی ایران، تهران: دفتر مرکز جهاد دانشگاهی، 1369
- هنری پاتینجر. سفرنامه پاتینجر، ترجمہ شاہپور گودرزی، تهران: دہخدا، 1384
- هنری موزر. سفرنامه ترکستان و ایران، ترجمہ علی مترجم، تهران: سحر، 1356
- ہومن عباسپور. "بث الشکوی"، فرهنگنامه ادب فارسی، بہ سرپرستی حسن انوشہ، ج2، تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، 1376
- یحیی آرین پور. از صبا تا نیما، تهران: شرکت سهامی کتابهای جیبی، 1355، ج1
- یراوند آبراهامیان. تاریخ ایران مدرن، ترجمہ محمد ابراهیم فتاحی، تهران: نشر نی، 1389
- الیز سانساریان. جنبش حقوق زنان در ایران: طغیان، افول و سرکوب از 1280 تا انقلاب 1357، تهران: نشر— اختران، 1384، ج اول

عه ره بي:

- ابن رشيق القيرواني. *العمدة في محاسن الشعر وآدابه*، تحقيق محمد محي الدين عبدالحميد، الطبعة الثانية، القاهرة: دار المعارف، 1967، جلدين
- ابن منظور. *لسان العرب*، بيروت: دار احياء التراث العربي، 1996، ج5، مادة "رثي".
- اميل ناصيف. *اروع ما قيل في الرثاء*، بيروت: دار الجيل، بدون سنة الطبع
- حنا الفاخوري. *الجامع في التاريخ الأدب العربي الأدب القديم*، بيروت: دار الجيب، 1986
- ديوان الخنساء، اعتنى به وشرحه حمدو طماس، لبنان: دار المعرفة، الطبعة الثانية، 2004
- ديوان حاتم الطائي، شرح أبي صالح بن مدرك الطائي، قدم له ووضع هوامشه وفهارسه حنا نصر-الحتي، بيروت: دار الكتاب العربي، 1994
- شوقي ضيف. *الرثاء*، القاهرة: دار المعارف، الطبعة الرابعة، 1987
- عادل جاسم البياتي. "رثاء الأبطال في الأدب العربي قبل الاسلام"، *مجلة آداب المستنصرية*، جامعة المستنصرية، كلية الآداب، عدد 6، 1982

- عبدالرحمن اسماعيل السماعيل. رثاء الزوجات في العصرين الأموي والعباسي، مجلة جامعة الملك سعود، الآداب 2، مجلد 12، 1420
- عبدالرحمن الجزيري. الفقه على المذاهب الأربعة، استانبول: حقيقه، 2000، ج 3
- علي الزبيدي. "المسرحية العربية في العراق"، الأعلام، العدد 5، بغداد، 1965
- مظفر عبدالستار غانم. الرثاء في الشعر العربي العباسي الأول، رسالة ماجستير، جامعة البصرة، كلية الآداب، 1984
- نوري حمودي القيسي. "الخنساء، ظاهرة فنية جديدة في الشعر"، مجلة آداب المستنصرية، العدد الأول، السنة الأولى، بغداد، 1976.

## ئینگلیزی:

- Afsaneh Najmabadi, *The Story of the Doughters of Quchan: Gender and National Memory in Iranian History* (Syracuse, NY: Syracuse University Press, 1998)
- <http://www.iranicaonline.org/articles/elegy>Originally Published: December 15, 1998. Last Updated: December 13, 2011.This article is available in print.Vol. VIII, Fasc. 4, pp. 255-357
- K. Amīrī Fīrūzkūhī, “ĀŠEQ EŞFAHĀNĪ,” *Encyclopædia Iranica*, online edition, 2012, available at <http://www.iranicaonline.org/articles/aseq-esfahani-aqa-mohammad-kayyat-or-in-one-account-mohammad-khan-a-persian-poet-of-the-12th-18th-century> (accessed on 16 October 2012).
- Kamran Scot, Aghaie. *The Women of Karbala: Ritual Performance and Symbolic Discourses in Modern Shi'i Islam*, Austin: University of Texas Press, 2005
- Ta'ziye in Iraq and some islamic Countries (A Study on the Literary, Social and Political Values of Ta'ziye), Oxford Academy of Advanced Studies, 1999

## تورکی:

- شمس الدین سامی. قاموس ترکی. در سعادت  
استانبول: اقدام مطبعه سی، 1317
- محمد زهنی افندی. مشاهیر النساء، استانبول:  
دار الطباعه العامره، 1295.1294، ایکی جلددر.
- Ahmet Topal. « Klasik türk edebiyatında  
muharrem ayi etrafında yazılan şiirler », A. Ü.  
Türkiyat araştırmaları enstitüsü dergisi, sayı 35,  
erzurum 2007
- Bünyamin Çağlayan. *Kerbelâ Mersiyeleri*, Ankara:  
Güsbe (Yayımlanmamış Doktora Tezi), 1997

